

Fen. III.

dicina que administrabif in generada carne vulnerū ipsoꝝ
debebit eē cōplonis humide; nō ergo semper sicce. Ad
hoc est dicēdum q̄ medicia generatiua carnis debet esse
exiccatiua vltra q̄ sit siccitas naturalis membra. Rō aut
huins est. qz fm q̄ declaratū fuit ex verbis Hal. in tertia &
quarta p̄ticula de i genio. & in alijs etiam particulis. i morbo
debēt medicamia administrari fm duplicez intentionē. s.
habēdo respectū ad complonē naturale corporis & mēbri
vt ipsam a parte sue silitudis p̄seruet. qz semp cōplo natu
ralis debet cōseruari. cōseruatio aut sit per silē et habēdo
respectū ad morbus vt ipsum a parte sue cōtrarietatis de
struat eo q̄ semp morbū stendit per se destrui. oīs aut de
structio per cōtrariū fit. in vulnerē ergo cōcauo vbi gene
randa est caro debet administrari in medicia generatiua car
nis sic vt sit sufficiēs cōseruare cōplones mēbri: & cum hoc
remouere impedimenta que phibēt generationē carnis. cō
muniter in omni vulnerē cōcano est humiditas supflua q̄
coadunat in vulnerē: qz fm q̄ appetet per Hal. in 3° parti
cula de i genio sanita. in quolibet vulnerē cōcano semper
duie supfluitates generant. vna subtilis & altera grossa. er
go tūc medicia generatiua carnis vltra siccitatē per quam
cōseruat siccitatē naturalē mēbri d̄z habere siccitatē per
quam sit potens exicare illas duas supfluitates p̄dictas.

Sic ergo ex hoc appetet q̄ medicina generatiua carnis
debet esse exiccatiua vltra siccitatē naturalē membra.
Tūc respondenduz est ad rōnes. Ad p̄mam cum d̄r q̄
medicia gnatiua carnis d̄z administrari talis in vulnerē vt
cōseruet complonē mēbri. Dicēdum hoc eē v̄x: sed cum
hoc d̄z eē curās morbū. fm enim q̄ dc̄m fuit p̄us medicia
d̄z administrari in morbo: sic q̄ cū h̄ q̄ sit p̄seruās cōplo,
nem naturalē: sit ēt destruēs morbū. Et cūz d̄r v̄terius q̄
cōseruatio fit a simili. cū ergo quedaz mēbra sint humida
conseruabunt ergo ab humida medicia & nō a siccā. Di
cēdum q̄ verū est q̄ pura cōseruatio bñ fit a silī oīo. sed i
p̄seruatione in q̄ attēdīt ēt curatio sicut est in morbo non
debēt administrari oīo silia: s̄z debēt administrari medicie q̄
cum hoc q̄ sint p̄seruātes cōplonē naturalē destruāt etiaz
morbū. & sic debem⁹ facere in vulnerē. Lūc ergo ipedime
tum gnatiua carnis in vulnerē sit humiditas: vt dc̄m est
d̄z ergo administrari medicia siccior vltra siccitatē nālē mē
bri vt cum hoc q̄ cōseruet siccitatē nālē mēbri exiccat: &
humiditatē vulneris. & ideo id argumentū optime cōcludit
q̄ in mēbro & corpe humido d̄z administrari medicia siccā.
i corpe aut siccō magis siccā d̄z administrari medicia. & hoc
est v̄x fm q̄ postea diceſ. Ad 2° argumentū r̄ndet q̄
Hal. ponit in 4° de ingenio. q̄ si caro vulneris fuerit siccā
fomēteſ cum aqua cala & reb⁹ humidis. q̄ tunc in vulnerē
vbi gnānda est caro nō semp competit medicina siccā &c.
Dicēdū q̄ q̄n Aui. & alij auctores dicūt q̄ in vulnerē cō
cano vbi gnānda est caro cōpetit medicia siccā ipsi intelli
gunt hoc ex pte vulneris cōcaui: vñ vulneris cōcauiz est. s.
mēbro nō h̄ntē aliū lapsuz vltra eū quē h̄z ex vulnerē: vñ
vulneris. mō oē vulneris cōcaui & spālryñ cōcaui: est humidū
& distēpat mēbz in humiditate vt dc̄m est p̄us. Et si aliquā
dicāt ab auctorib⁹ vulneris eē siccū hoc nō itelligāt absolu
te. s. q̄ sit siccū. sed q̄ d̄r siccū respectu alteri⁹ q̄d est magis
humidū illo. & iō in omni vulnerē cōcauo vbi gnānda ē ca
ro cōpetit medicia siccā rōne sui nō exīte ibi alio morbo.
Nūc aut cūz ipso aliquā p̄t associari alius morb⁹ s̄c̄ si sup
ueniat ei cōplo mala siccā. & hoc est vt q̄n labia vulneris: &
caro exīs in circuitu idurant: & tūc cum vulneris vlcus
nō possit curari nisi p̄us remoueat mala cōplo illa: oīz nos
p̄us illam remouere. remouēt aut illa mala cōplo cūz hu
midis sicut cum fomētatione aq̄cale & tetrafarmacō: & h̄z
& aliquā q̄n nō p̄t rectificari illa mala cōplo cum his oīz
nos icidēt illa labia & carnē durā vlcus ad carnē sanā: sicut

De cura

Hal. ponit 4° de i genio sani. & tūc remota illa mala cōplo
ne administramus medicias gnantes carnē. sic q̄ quātūz el
ex pte vulneris q̄n intēdimus ad curationē ipsius semper
cōpetit medicia siccā nisi ipediat alig⁹ morb⁹ cum eo id
ctus. q̄n ḡ dicit Hal. 4° de ingenio sani. Qz si caro vulneris
siccā: nō itelligit hoc de siccitatē nāli carnis: s̄z intelligit
siccitatē accītali sicut q̄n labia & caro exīs in circuitu id
ran̄t: quam siccitatē p̄us oīz amouere q̄ vlcus vcl vulneris
curent: & tūc hac remota administramus in vulnerē exic
tia sicut dc̄m est. & ideo rō nō cōcludit p̄tra p̄positū. Ad
3° argumentū cum d̄r medicia gnatiua carnis d̄z esse oīo
similis mēbro in calitate & friditate. ergo & eodē modo nō
in siccitatē & humiditate. Dicēdū q̄ nō est silē de caliti
tate & friditate medicie faciētis nasci carnē de humiditate
& siccitatē: q̄ medicia gnāns carnē semp d̄z eē siccātis
est: qz vulnus: vñ vulnus & spālryñ cōcaui semp p̄segurōili
perantiā & humiditatē ppter causas dictas. & iō semp q̄
medicia sit augmētata in siccitatē vltra siccitatē naturalē
mēbri si vulnus vñ vulnus nō p̄segurōili distēperantiā in ci
liditye v̄l friditate. & iō nisi supueniat ei mala cōplo cal
vel frida ex aliquo d̄z eē medicia oīo silis mēbro in calitu
& friditate: sicut postea dicet Aui. & ideo non est simile
quod ponit esse pro simili &c.

Also quod medicina gnātiua carnis dēs
esse exiccatiua vlt
siccitatē nālē mēbri est dubitatio. qz Aui. dīc hic q̄ d̄z el
exiccatiua vlcus ad terminū nō vēhemēter. in quo aut gr
du debeat exicare Aui. hic hoc exp̄mit. Sed tūc s̄nī Hal.
est exp̄sse in 3° de i genio sanita. ca. de cura vulnerē cōcaui q̄
d̄z exicare in p̄mo gradu: aut parū plus & nō multū ipso
trāscēdere. & hec ēt s̄nī vñ eē de intētōe Aui. hic: s̄z hoc
dicat. dīc. n. q̄ d̄z eē exiccatiua nō vēhemēter: sed vlcus
terminū. modo medicia que exiccat in p̄mo gradu est que
nō vēhemēter exiccat nec manifeste p̄z q̄ appetet per Hal.
in lib⁹ de simplicib⁹ medicis. vbi distinguunt istos gradus:
ideo q̄n dicit q̄ d̄z exicare vlcus ad terminū itelligit vlcus
ad terminū. s. p̄mi gradus vel p̄ax plus.

Sed cōtra dicūm Hal. & Aui. arguit: q̄n
hoc eē falsum. s. q̄ medi
cina gnatiua semp debeat exicare in p̄mo gradu. p̄mo
qz Aui. p̄mo canone. fen. 4°. ca. de cura solonis cōtinuit
p̄esse dīc q̄ medicia gnātiua carnis nō solū d̄z exicare in
gradu primo: immo indiget vt aliquādo exiccat gradu
& 3° & sic tūc vēhemēter exicabit: quod est p̄tra dc̄m Aui.
hic. Ad p̄. aut intelligis q̄ exiccat in p̄gradu absolute: aut
respectuue. s̄z nō potes hic itelligere absolute p̄batio: q̄ci
medicia dicāt talis absolute apud medicū p̄ respectuue
corpus tpatū: tūc aristologia & plāta oppponacis & tūtū
chimia & silia que sunt siccā in 2° et 3° gradu: & plus per re
spectu ad corp⁹ tpatū nō eēnt medicie gnātiue carnis. s̄z
est falsum. qz Hal. ponit eas in p̄dicto loco iter medicinas
gnātiuas carnis. q̄re &c. Nec p̄t hoc itelligi respectuue: q̄
aut tu itelligeres hoc p̄ respectu ad mēbz fm q̄ medicia d̄z exi
care vlcus q̄d est in ipso vt eēt dc̄m q̄ medicia d̄z exi
care vlcus q̄ respectu ad vlcus fm q̄ vlcus cōpāt ad mēbz in quo est
vt eēt dc̄m q̄ medicia gnātiua carnis d̄z exicare in p̄ gradu
vt per illā p̄seruet siccitatē nālē mēbri. s̄z non p̄t itelligi p̄
mō. p̄batio qz ponam q̄ duo vulnera sint in duob⁹ mem
bris equalib⁹ in cōplone nāli oīo. s̄z vnl vlcus sit magis
midū q̄ aliud tūc ista mēbra indiget medicia equali in si
citate p̄ respectu ad cōplonē nālē mēbri: eo q̄ cōplo nālis
est silis in vlcus. s̄z respectu vlcus nō idiget medicia eq̄

nota fomētatione
agīt i ulcerib⁹.

Tractatus I.

in siccitate cū vñū vlcus sit magis humidū q̄z aliud. cūz ḡ in vlcere minus humido medicina vltra siccitatē nālē mēbri vñ exiccare in gradu p. qr iste est canon gn̄alis. s. q̄ medicia gn̄atiua carnis vltra siccitatē nālē mēbri vñ exiccare in pmo gradu. ḡ i vlcere magis humido vltra siccitatē nālē mēbri debebit exiccare plus q̄z i gradu pmo. nō ḡ semper medicia gn̄atiua carnis vñ exiccare in pmo gradu. C p. hoc arguit rōne. nā Hal. ponit in tegni. ca° de causis miratiuis. In illo. q̄ sup. x. qdem numeris calidiora. viij. vñ sicciora t̄c. q̄ oīs cura fit per ḥriū: et per ḥriū equale i codē gradu. s̄z aliqd vulnus vel vlcus vcanū est qd̄ est humidū in z° vel 3°: ḡ medicia vltra siccitatē per quā cōseruet siccitatē nālē mēbri vñ hēre siccitatē in z° vel 3° gradu per quā destruat humiditatē vulneris. nō ergo est verū vlr q̄ debeat exiccare i p gradu i respectu ad mēbz. C p̄terea. si hoc esset vez itelligēdo sic illud dc̄m. tūc segtūr q̄ i corpore i mēbro humidissimo p̄teret medicia minus exiccativa t̄ in corpe t̄ mēbro siccissimo p̄teret medicia sicissima. sed ḥriū huius ponit Aui. in pmo. fen. 4°. ca° de cū ralōnis ḥtinui. ponit. n. ibi ad litterā q̄ si corp̄ t̄ mēbruz in quo est vlcus fuerint declinata ad humiditatē multam. tūc vlcus majori idigebit exiccatione. si aut̄ ad siccitatē tūc vlcus miori idigebit exiccatōe. q̄re t̄c. Sic ergo ex dictis apparet q̄ nō pōt itelligi medicinā gn̄atiua carnis eē exiccatiua in pmo gradu in respectu ad mēbz fm q̄ componat ad vlcus. nec hoc pōt intelligi sc̄do mō. s. in respectu ad vlcus fm q̄ cōparat ad mēbz: vt q̄ intelligat q̄ vltra siccitatē per quā exiccat humiditatē vulneris debeat hēre siccitatē in pmo gradu vt per ipsam cōseruet siccitatē nālē mēbri. p̄atio. qr cū mēbroz: t̄ et̄ corp̄z quoddā sit magis siccū: quoddā aut̄ minus. mēbz t̄ corp̄z siccū idigēt ad suā seruationē magis siccis q̄z mēbz t̄ corp̄z humidū. ergo si in mēbro minus siccō. medicia vltra siccitatē per quam exiccat humiditatē vulneris vñ hēre siccitatē in pmo gradu vt cōseruet cōplonē mēbri: qr id dc̄m ponit canon gn̄alis in oib̄ in mēbro magis siccō debebit hēre medicina vlt̄a siccitatē per quā exiccat vlcus siccitatē plus q̄z in pmo gradu vt cōseruatio ipsius fiat: cūz mēbz magis siccū indigēt magis siccis ad suā cōseruationē. sic ergo videat q̄ nūlō possit hoc dc̄m esse vez. s. q̄ medicia gn̄atiua carnis debeat exiccare in pmo gradu: ita vt hoc dictum sit vlr vnum. C Circa istā qōnē duo sunt ingrēda. Primo est ingrendū q̄ hoc dc̄m est verū q̄ medicina gn̄atiua carnis vñ esse exiccatiua in pmo gradu: t̄ nō multū i p̄m trāscēdere. Secundo est ingrendū qualit̄ t̄ quo p̄dictoz modoz in qōne id dc̄m itelligat. C Dico ergo pmo q̄ medicia gn̄atiua carnis vñ esse exiccatiua in pmo gradu t̄ nō multuz plus. Ratio aut̄ huīis est. qr ex p̄us dictis apparuit q̄ medicia gn̄atiua carnis vñ exiccare corpus vel mēbrum plus q̄z sit siccitas nālis ipsius ppter humiditatēz vulneris qd̄ est in mēbro. nūc aut̄ oīs opatio medicie que est fm aliquā qualitatū p̄maꝝ puta vel calefaciēdi vel ifridādi v̄l bimectādi vel exiccādi excedēs cōplonē mēbri nālē op̄z excedat ipsam: aut in pmo gradu: aut in z° vel in 3°. v̄l in 4° eo q̄ fm q̄ appet per Hal. in de simplicib̄ medicis. t̄ p̄ Aui. in pmo cañ. fen 2°. q̄t̄or sunt gradus mediciaz t̄ nō plures fm quos medicia alterat corpus nostrū fm aliquā qualitatū q̄tuoz p̄maꝝ. Si ḡ medicia regnatiua vñ exiccare corpus vel mēbz vltra nālē siccitatē: aut ḡ vñ ipsaz exiccare in pmo gradu: aut in aliquo aliquoꝝ trium: s̄z non vñ ipsam exiccare nisi in pmo gradu: aut paꝝ plus. t̄ huius p̄batio est sic. qr oīs medicia que vñ exiccare nō v̄hemēter exiccat in pmo gradu: aut p̄arū plus. sed medicia gn̄atiua carnis est h̄. ergo t̄c. maior p̄positio apparet ex hoc. qr vt apparet per Hal. in de simplicib̄ medicis. t̄ p̄ Aui. pmo cañ. fen 2°. gradus mediciaz distinguunt̄ sic. qr illa me

Vulnerum in vli

dicina dicitur esse in primo gradu que efficit suam operationem non manifestam. Illa autem in secundo gradu que efficit suam operationem manifestam; sed cum hoc non puenit ex ea impedimentum. Illa autem dicitur in tertio que efficit suam operationem forte et puenit ex ea speditum. sed tunc non tamquam destruat vel corrumpt. medicina autem in quarto gradu destruit et corrumpt. Ex hac ergo distinctione appetitur medicina que non vehementer nec multum exiccat: exiccat in primo gradu: aut plus parum. minor propositio declaratur. sicut medicina genitiva non debet vehementer exiccare. primo quod dicunt est plus quam proprietas medicinae genitiva carnis est coagulare sanguinem sanum in carnem. si ergo medicina talis vehementer exiccat: tunc non solum exiccat suum perfluitates ibi existentes: sed etiam sanguinem. Cum ergo caro debeat coagulari ex sanguine et sanguis exiccatur et consumatur. non ergo poterit caro genitari. ¶ Itaque etiam secundum quod dicitur Auct. infra statim in isto capitulo. Medicina facies nasci indiget ut currat ad ipsum membrum hoc est dicere quod in vulnero vel ulcere ubi administratur talis medicina oportet ut ad ipsum currat et fluat materia ex qua generatur caro. non autem exiccatio vehementis prohibetur cursus omnis materie et bone et male: quare tunc non poterit caro generari. ergo tunc medicina facies nasci carnem non debet vehementer exiccare nec multum manifeste. et quod omnis includitur esse declaratum quod medicina genitiva debet exiccare in primo gradu: aut parum plus: addo autem parum plus. quod est posset exiccare in secundo gradu secundi. Nam quilibet gradus habet tres gradus: secundum quod apparet per Hal. in predicto capitulo et principium illius gradus puenit cum gradu precedentem: finis autem puenit cum sequente. medicina autem est vere natura ipsius. et ideo quod principium secundi gradus puenit quasi cum gradu primo in exiccatione: eo quod in secundo gradu secundi non est desiccatio multum manifesta. idcirco est potest esse medicina genitiva desiccatoria parum plus ultra gradum primi. et ideo dico quod medicina debet desiccari in primo gradu: aut parum plus. et hoc accordat dicto Auct. in primo canone. f. 4. capitulo de cura solonis continui. Dicendum. Et caro quod non genitatur nisi ex eo cuius siccitas non multum gradum primi transcedit recte. per hoc. non invenitur quod debet desiccari in primo gradu: aut parum plus: tamen non multum plus. ¶ Tunc restat secundo ingrere qualiter dicuntur Hal. intelligatur quoniam dicit quod medicina genitiva debet desiccari in primo gradu. utrumque sicut intelligatur hoc absolute: aut respectu. aut respectu. ¶ Dicitur est ad hoc quod Hal. non intelligit de medicina generativa quod sit sicca in primo gradu absolute. Et ratio huius sit illa que dicta est in argumentis. sed Hal. intelligit quod medicina genitiva carnis debet esse sicca in primo gradu per respectum ad membrum cui approximat: secundum quod ipsum comparatur ad ulcerum ut sit dictum quoniam dicitur quod medicina genitiva carnis debet excedere siccitatem nalem membra in quo est ulcerum in primo gradu. Ratio autem huius quod illud dicuntur sic dicitur intelligi est. quod secundum quod appetit ex dictis plus per mentem Hal. in libro de ingenio in multis locis. medicina administratur in morbo per respectum ad duo. per respectum. sicut ad copulacionem membra ut ipsam sua similitudine perseruet. et per respectum ad morbum ut ipsum sua similitudine destruat. Cum ergo impedimentum generationis carnis in vulnero vel ulcere sit humiditas secundum quod dictum fuit plus. ergo in medicina genitiva carnis debet esse siccitas per quam perseruet siccitatem nalem membra. et ultra haec siccitatem debet habere siccitatem excedentem per quam exiccat humiditatem vulneris per quam possit caro generari. et in tali excedentia sufficit excedentia primi gradus secundum quod plus probatur est. ergo tunc quoniam dicitur quod medicina genitiva debet esse exiccativa in primo gradu intelligit hoc in respectu ad membrum cui administratur secundum quod in ipso est ulcerum. quod debet excedere siccitatem membra in quo est ulcerum in primo gradu. ¶ Et propter hoc includitur secundum diversitatem membrorum in copulacione copulantur medicinae diversae ad generandum carnem: quod una medicina est siccata respectu unius corporis in primo gradu que respectu alterius est humida. et ideo in illo carne generatur: et in altero sanatur faceretur. sicut Hal. ponit 3. de ige.

Fen. III.

¶ thus cum sit medicina sicca in pmo gradu respectu corporis trati in corpe trato gnat carnem. Cuius rō est. qr seruat cōplonē ipsius. et cum hoc etiā remouet et exiccat illas supfluitates que carnis gilationē phibet. sed in corpe siccō nō gnat carnem: sed potius sanie. qr respectu ipsius esset hūidū. Et p hoc ēt Hal. in pdicto loco numerādo medici nas gnatias ponit diuersas medicinas in xpōne gnatias sic thus. farina ordei: farina fabaz: farina orobi: yreos: tūcia: climia: aristologia: et plāta oppponacis: quā quedam lstarū paꝫ: quedā mediocriter: quedā vō multū desiccant hoc aut̄ ponit bñdo respectū ad diuersa corpora. qr oēs dicū tur exiccare respectu corporis in quo debet administrari in pmo gradu. sicut plāta oppponacis: et aristologia et tutia: l̄ sint sicca in 3° gradu. absolute tñ respectu corporis siccii non exiccat in pmo gradu. et ideo in ipso generat carnem. Sic ergo dñm ad h̄ vt sit vniuersalr v̄x d̄ intelligi respectu corporis et mēbri in quo est vlcus. qr medicina gnatia carnis d̄ excedere siccitatē mēbri in quo est vlcus i pmo gradu. ¶ Sed est itellendū vltterius ppter dissolōnē quorūdā argumētoꝫ. et ad itellenduz ēt melitis ea que dicta sunt q̄ duplex pōt poni medicina gnatia carnis: quedā est medicina generatiua carnis que solū administrat causa generāti carnis: et quātū ad initū sue actōis: et q̄tū ēt ad terminū d̄ generatiua carnis. et hec medicina d̄ pprie gnatia carnis: et hec medicina est que administrat in vulnerib⁹ vel vlcerib⁹ in qb⁹ nō est sordes: nec virulētia vltra q̄ debeat ibi eē ex parte vulneris vlceris inquātū vcaūm est. ¶ Nā fīm q̄ dīc Hal. in 3° de īgenio. in omni vulnerē vlcere vlcere vcaūo q̄tūcūq̄ sit mūdū oꝫ q̄ aggregate ibi duplex supfluitas. vna grossa et altera subtilis que fiūt ibi pp debilitate rem digestiue mēbri vulnerati nō potētis digerere nutrimentū. et ppter debilitatē expulsiue non potētis expellere supfluitates suas: nec alias a mēbris sibi mādatas. et rōne istaz humiditatū que gnānt in vlcere omni inquātū vcaūm est ponit ibi medicina gnatia que desiccat et abstergit tales humiditatis. ¶ Si in vlcere vltra istas humiditatis que cōiter gnānt in vlcere multiplicet sordes ex alia cā: vt qr corp⁹ vlcē mēbz in q̄ fit sit male xpōnatū vlcē aliqd tale: tūc nō appetit ibi tal medicia gnāns carnē qr medicia gnās carnē nō abstergit tale sordē. l̄ d̄ p̄ abstergi et mūdi faciāt cui fortiter abstersuis donec non remaneat aliqua sordes in vlcere nisi illa que gnātūt in omni vlcere inquātū vcaūa: et tunc postea debet administrari gnatia carnis: que non est tantū abstersua. qr an illud tēpus non competebat nascētia carnis. et hoc est qd̄ dīc Aui. infra in capitulo de faciētibus nascētia carnē. Et oportet vt administrētur medicina faciētes nascētia carnē cum iam mundificat⁹ est locus a sordib⁹ et a silib⁹ et c. ¶ Similr ēt hoc idē habet p hoc vel id quod dīc in ca vlcex. Dīc. n. In sordidis vō necessariū ē abstergēs mordicas. et in pmis cū curant̄ idigēt mordicatione: qm̄ sensus non sentit ipsum. deinde gradatim pueniat horam nascētia carnis et c. ¶ Similr ēt hoc idē dicit in capitulo de nascētia carnis in vlcerib⁹. Dīc. n. oportet vt nō curet caro donec mūdifice vlcus. cum ergo mūdificatū est tūc elonget ab eo omne mordicationū et abstersiū cum fortitudine qualiacūq̄ sint vlcera vlcē sint et c. ¶ Si militer ēt si in vlcere esset nimia humiditas subtilis vltra illā que cōuniter solet fieri in omni vlcere: vnde vcaūz est: que appellat̄ virulētia: tunc non competitoret medicina gnatia carnis: imo p̄us deberet exiccati illa virulētia cū exiccatiis fortib⁹ que sunt sicca vltra siccitatē mēbri in secūdo et tertio gradu donec nō remaneat ibi humiditas subtilis aliqua nisi illa que gnātūt in omni vlcere inquātū vcaūz est. et tūc postea d̄z administrari medicina generatiua que est sufficiēs ad exiccatiū tale humiditatē

De cura

sed hoc tēpore nō competit: eo q̄ ante hoc tēpus non erat hora nascentie carnis. et hoc est qd̄ dicit Aui. in capitulo de vlcib⁹ virulētis. Dicit enim. Necessariū est vt in eis ad ministrētur medicina exiccatiue vt mundifice. i. exiccati virus. deinde sit occupatio in nascētia carnis et c. Sic ergo ex dictis apparet q̄ talis medicina gnatia carnis d̄ ad ministrari in vlcere in quo non est aliqua sordes: nec atq̄ virulētia vltra humiditatē duplē que fit in eo: vnde vcaūz est. et ideo videte omnia vlcera in qbus administratur talis medicina sunt equaliter humida: eo q̄ in eis non debet esse nisi talis duplex humida que gnat in omni vlcere inquantū vcaūm est. Si autem augmētē humiditas: vltra hāc tūc non competit medicina generans carnem. et ppter hoc talis medicina generās carnem non diversificat in siccitate per quam exiccat humiditatē vlceris. qr omnia sunt equalē humida: et quia siccitas trāscendens siccitatē mēbri in pmo gradu est sufficiēs exiccare talem humiditatē. idcirco omnis talis medicina generis carnem debet eē siccata in primo gradu et non plus respectu membra in quo est vlcus. et de tali medicina generatē carnē est maxime verū qd̄ Hal. dicit in tertio de īge. sani. q̄ ne opz transcedere p̄mū gradū. ¶ Sed alia pōt ponim medicina generans carnē que non ex toto est generatina carnis: nec quantū ad oēm suam actionē: imo quantū ad initium sue actionis non est generās carnē: quantum aut̄ ad terminū sue actionis pōt poni gnatia carnis. et hec est la que administrat in vlcerib⁹ humidis vltra humiditatē que gnānt ibi rōne vlceris: inquantū vcaūm est. nam talis medicina nō est pure gnatia carnis: eo q̄ quantū ad initium sue actōis exiccat magis q̄ faciat medicina gnatia carnis ppter maiorē humiditatē vlceris in quo administrat. et silt est in tali vlcere in quo nōdūm est tēpus nascentie carnis. et ideo quantū ad initium sue actionis nō est gnatia carnis. imo potius d̄ exiccatiua talis humiditatis. et ideo d̄sicat non solū in pmo gradu: vltra siccitatē mēbri: imo aliquando in secūdo: aliquā aut̄ in tertio fīm q̄ talis humiditas est maior vlcē in vlcere. l̄ q̄tū ad terminū sue actōis ēgna tia carnis et desiccata solū in pmo gradu. qr ppter siccitatē medicie que resistit humiditati vulneris humiditas vulneris supflua est reducta ad tale terminū in quo cōpetit medicina gnatia carnis que desiccata solū in pmo gradu. et ppter humiditatē vulneris que resistit siccitatē medicina siccitas medicie est remissa et reducta ad p̄mū gradū. vtra siccitatē mēbri. et ideo tūc t̄pis generat carnē. Si autē haberet vt adderet in siccitatē pōrē non gnaret carnem. imo destrueret eam. et ideo de tali medicina est v̄x: q̄tū ad terminū sue actōis est medicina gnatia carnis: et desiccat solū in pmo gradu. qr vlcus est reductū ad illā humiditatē in qua cōueniūt oia vlcera in qb⁹ d̄z gnāri caro. et medicina reducta est ad siccitatē p̄mū gradū. l̄ q̄tū ad initium sue actōis nō est p̄pē generatiua et est exiccatiua vltra siccitatē mēbri plus q̄ in pmo gradu: fīm q̄ maior et mōrē humiditas vlceris. Sic ergo sufficienter appetit qualib⁹ hoc dñm d̄z itelligi q̄ medicina generās carnē d̄z eē exiccatiū i p gradū. ¶ His q̄ vīlis restat rūndere ad obiecta i oppositum. et pmo ad auctem Aui. q̄ dicit in pmo canone. fen 4. ca de curatione solonis v̄tinui q̄ medicina gnatia carnis aliquā est necesse vt desiccat in secūdo: et aliquā in 3° dico nos possumus rūndere duob⁹ modis. uno modo possumus dicere q̄ q̄tū dixit q̄ aliquā opz vt talis medicina sit exiccatiua in 2° aliquā vō in 3° itelligit hoc absolute q̄ medicina gnatia carnis: aliquā est siccata in pmo gradu absolute. aliquā in 2° aliquā vō in 3° aliquā vō in 4°. Sed q̄ Hal. dīc q̄ d̄z exicare in gradu pmo itelligit per respectum ad mēbz fīm q̄ in ipso est vlcus: qr medicina talis vltra siccitatē mēbri solū exiccare in pmo gradu: modo medicina que est siccata

Tractatus .I.

2° gradu vel in 3° absolute respectu corporis in quo est vlcus potest esse solū exiccatiua i pmo: et tūc in tali corpe generabit carnē. sic ergo tūc illud dcm̄ Aui. nō h̄dicit dicto Hal. imo ipsem Aui. in eodē caplo parū ante illa vba allegata: dīc q̄ medicia gnatiua non dī trāscendere multū gradū. post hoc sunt vba sua. Et caro qdem non generat nisi ex eo cuius siccitas nō multū gradum post trāscēdit. et itelligit hoc hic in respectu ad membrz. sed postea q̄ si dīq̄ necesse est aliqui in 2°. aliqui in 3° itelligit de gradib^o absolute. q̄ yna medicia generatiua carnis necesse est vt sit magis siccata q̄ alia absolute: fm q̄ administrat in corpore sicciori: s̄z respetu corporis et mēbri in quo est vlcus semp̄ desiccata in p̄ gradu et non plus q̄tūcūq̄ sint siccata. Sic ergo Aui. non h̄dicit Hal. imo idē dicit cum ipso. ¶ Vl possumus alio modo ridere. q̄ q̄ necesse est vt aliqui medicia generans carnē sit desiccatiua in secūdo gradu et tertio: i p̄ itelligit de medicia que non ex toto est generatiua carnis. nāz medicina generatiua carnis vt gnatiua est non ōz q̄ desicer nisi in pmo gradu: eo q̄ medicina gnatiua vt gnatiua ē nunq̄ administrat nisi in vlcere in quo non est alia humiditas nisi illa que generat ibi inquitū r̄caui est. et hāc humiditatem est sufficiēs exiccare gradus p̄mū. Sd si in vlcere ultra hāc humiditate alia humiditas: q̄ virulētia tūc cōpetit aliquādo medicia desiccatiua in 2°. aliqui v̄o in tertio. sed tūc talis medicina nō dī generatiua carnis q̄tūm ad initū sue actōis. q̄ desiccat plus q̄ in pmo gradu. et ēt q̄ in vlcere tali non est tēpus nascētie carnis. sed q̄tūz ad terminū sue actōis est gnatiua carnis. q̄ tunc in vlcere est tēpus nascētie carnis. q̄ in vlcere est desiccata illa supflua humiditas et nō remanet ibi nisi illa humiditas cōmuniis et medicia est reducta ad siccitatē p̄mi gradus: ita q̄ nō desiccat nisi in pmo. sic ergo nō h̄dicit verbū Aui. dicto Hal. q̄ Halien^o itelligit de medicia carnis vt generatiua. Aui. itelligit de medicina que non est fm sui totū generatiua. Et ppter hoc Aui. ante ista vba cum dīc in illo caplo dīc q̄ medicina generatiua carnis non dī multū gradum p̄mū trāscēdere: et tūc itelligit de medicia generatiua carnis vt gnatiua est. q̄ v̄o postea dīc q̄ necesse est: vt aliqui postea desiccat in secūdo: ali⁹ v̄o in 3° itelligit de medicina que nō fm sui totū generatiua carnis existit. ¶ Tūc est respondendū ad obiecta facta in oppositū. tu dīcis: aut illud dcm̄ itelligit p̄mo modo. aut 2° aut 3°. Dicēdū q̄ nō intelligit p̄mo modo fm q̄ rō optime pbat. nec 3° fm ēt q̄rō pbat. sed itelligit secūdo mō et in corpore ipsius. et tu pbas q̄ nō. q̄ dīcis tu. ponamus q̄ sint duo vlcera in corpore eiusdē cōplonis: sed vñū sit humidius alio: tūc in vlcere magis humido cōpetit medicia gnatiua magis siccata: fm q̄ ponit Aui. ifra ca. de medicis faciētib^o nasci carnez. tūḡ in p̄ vlcere cōpetat medicia gnatiua desiccatiua in p̄ gradu ultra siccitatē mēbri. ergo in illo alio cōpetet medicina desiccatiua in scđo et tertio gradu ultra siccitatē membra. Ad hoc solet cōiter r̄nderi et ego iam solit^o fui r̄nderi et medicia gnatiua carnis que administratur in vlcere magis humido nō est desiccatina nisi in pmo gradu. q̄rāta est humiditas que resistit siccitatē medicinae q̄ illa medicina nō facit nisi effectum p̄mi gradus. Ali⁹ aut dant alias r̄siones nullius valoris. sed p̄dicta r̄sio est magis pbabilis. nihilominus tñ q̄ et ista non vide⁹ mibi q̄ p̄fere distinguit: nec q̄ etiā ex toto sufficiat. p̄mo q̄ l̄z sit ibi multa humiditas que resistit siccitatē medicinae itantū q̄ demū medicia debilitat. nihilominus tñ op̄z q̄ illa medicina faciat actionē desiccatōis in scđo et 3° gradu. q̄ ex hoc q̄ est ibi multa humiditas et effectū exiccationis erit ultra siccitatē nālē mēbri plus q̄ in pmo gradu. Luius rō est. q̄ opatio et actio medicinae non reponitur in gradu nisi fm q̄ qualitas medicinae est in tali gradu vel tali eo q̄ opatio p̄

Vulnerum in vli

68

cedit a qualitate medicine sicut medicina desiccat i p̄mo gradu: q̄ ip̄a est siccata in p̄mo gradu. et desiccat in 2°. q̄ est siccata in 2°: et sic de alijs. Lū oporteat q̄ medicia que admīstrat in tali vlcere sit siccata vltra siccitatē nālē mēbri in 2° vel 3° gradu. eo q̄ si cēt solū siccata in p̄ nō sufficeret. ergo effectū exiccatōis ipsius erit in secūdo et tertio gradu. et hoc ē ppter hoc. q̄ ibi est multa humiditas. non ergo debemus dicere: q̄ l̄z medicina tandem debilitatē: q̄ ppter hoc non faciat effectū nisi gradu p̄mo: imo ex hoc q̄ ibi est multa humiditas: ex hoc debem⁹ dicere q̄d op̄z q̄d faciat effectū secūdi et tertij gradus. ¶ Itex̄ et manifestū est q̄ talis medicina ad minus non est debilitata quādo administrat i p̄n cipio. Lū ergo in p̄n desiccat plus q̄ in gradu p̄mo: cuz nō dum eius v̄tus sit debilitata q̄ si administrat in p̄n ergo tūc medicina generatiua carnis aliqui et quantū ad aliquādē tempus sue actōis desiccat in secūdo et tertio gradu: quod ē falsum. ¶ Itex̄ etiā si talis medicina non faceret effectū nisi p̄mi gradus: sicut isti dīcūt. tūc ergo sequeret q̄ medicina que administrat in vlcere humidiori nō dicere magis desiccare: nec magis desiccatiua q̄ illa que administrat i vlcere minus humido: cum v̄tus nō faciat effectū nisi gradus p̄mi. sed hoc est p̄tra oēs auctores q̄ dīcūt q̄ in vlcere magis humido competit medicia magis exiccatiua. Et sili etiā modo: sicut tu dīcis hoc possum dicere q̄ medicia frigidissima que administrat in morbo calissimo non dicere magis ifridare in gradu q̄ medicia parū frida que administrat in morbo parū calo. q̄ dicere sili modo: q̄ multa frigiditas resistit multe calitati. et sic non dicere medicia illa frigidissima plus ifridare q̄ illa medicia paꝝ frida: q̄d tñ falsissimū est: q̄ illa ifridat in tertio gradu vel quarto. q̄d extingueret calitatem in tertio gradu vel quarto. illa autē ifridat forte in p̄mo gradu tantū vel paꝝ plus. q̄d extingueret calitatem in p̄mo gradu. Et hoc confirmat per dictū Hal. in tegni. q̄ dīcūt q̄ omne cōtrariū expelliē per cōtrariū equale sibi in eodē gradu. vt si sit excessus calitatis i p̄mo gradu: p̄ id q̄d ifridat i p̄mo. sed fm dīcta istoꝝ non magis in gradu ifridaret illa medicia que est magis cala q̄ illa q̄ est minus cala. hoc aut est. quare r̄c. ¶ Preterea. si tu dīcis q̄ multa humiditas resistit siccitatē medicie: ita q̄ nō facit effectū nisi p̄mi gradus. tunc arguo sic. q̄ sicut multa humiditas resistit multe siccitatē. ita pauca humiditas pauce siccitatē. et sic tūc medicina generatiua carnis nō desiccat in p̄mo gradu. q̄ sicut debilitatē illa medicina a multa humiditate itantū q̄ nō facit effectū nisi gradus p̄mi. ita siccitas medicine generatiue carnis debilitatē a pauca humiditate. et sic reduce⁹ ad minus q̄ in p̄mo gradu. et sic medicina generatiua carnis non erit generatiua cum non desiccat in p̄mo gradu. Hoc autem est implicare contradictionem. quare responsio istorum sic probata non est sufficiens. ¶ Et ideo alr respondēdū est. Et iam p̄t ex hoc apparere responsio per ea que dīcta fuerūt in corpe. q̄ōnis de quadā distinctōe medicine generatiue carnis. tu dīcis: ponamus q̄ duo sint vlcera in corpore eiusdē cōplonis: quorum vñū sit humidius alio r̄c. Dicēdū q̄ si nos loqmur de medicia generatiua carnis vt generatiua est et que administrat solū causa generatiui carnē: tūc ista suppositio falsa est. q̄ vt dcm̄ fuit p̄us in p̄dicta distinctōe: ista medicina non administrat nisi in vlcerib^o in qbus generat̄ ibi talis humiditas duplex rōne p̄cautatis ipsius. et si vltra hāc sit ibi alia humiditas: tūc nō cōpetit ibi generatio carnis. et ideo oīa vlcera in qbus cōpetit generatio carnis p̄ueniūt quasi i eadē humiditate vel equali. ¶ Et si tu dīcis q̄ auctores faciūt istas comparatiōes sicut fac̄ Aui. ifra i caplo de medicis faciētibus nasci carnez. Dīc. n. ibi q̄ in vlcere magis humido cōpetit medicia generatiua carnis magis desiccatiua. Respōdeo q̄ Aui. et alii auctores loquunt ibi de me

Fen. III.

dicina que non ex toto est generatiua carnis. et talis medici-
na. sicut qd dcm fuit p̄us quantū ad initū sue actōis bñ est
desiccatiua plus q̄ in p̄mo gradu. sed vt sic non dī genera-
tiua carnis. qz in tali vlcere nonduz cōpetit generatio car-
nis. vt dcm est p̄us. sed quantū ad terminū sue actōis et in-
quantū generat carnē non desiccat nisi i p̄mo gradu. sicut
in illa medicia que admīstrat in vlcere parū humido. et h̄
est sicut qd dcm fuit p̄us. quia vlcus iam reductū est ad ter-
minum illius humiditatis in quo est aliud vlcus parū hu-
midum: et tūc cōpetit ibi generatio carnis et medicia redu-
cta est ad terminū siccitatis p̄mi gradus. vñ tunc generat
carnez et non desiccat nisi in p̄mo gradu. **C**Sic ergo illud
argumētum bene p̄cludit qd ibi cōpetit medicina exiccati-
ua plus q̄ in p̄mo gradu. Sed ego dico qd talis medicia ut
sic nō est generatiua carnis. Et si auctores loquunt de me-
dicinis generatib⁹ carnē in talib⁹ vlcerib⁹: dico qd loquun-
tur de medicis que non ex toto dicunt generates carnem.
qz quantū ad initū ea p̄ desiccat in secūdo et tertio gradu.
et ideo vt sic non generat carnē: sed quantū ad terminū ea-
rum dicunt generatiue. sed tūc vt sic non desiccat nisi in
p̄mo gradu: sicut declaratus fuit p̄us. et ideo rō non cōclu-
dit cōtra p̄positum: qz quādo Hal. dicit qd medicina gene-
ratiua carnis desiccat solum in p̄mo gradu: itelligit de me-
dicina carnis vt generatiua. talis autem medicina si plus
desiccat non est generatiua: sicut dcm est. **C**Tūc ad aliō
argumentū. tu dicas. omnis cura fit per contrariuz equale
in eodem gradu. concedo. et tu dicas: aliquid vlcus est hu-
midum in secūdo gradu: aliquod in tertio. dico qd falsum
est devlcer in quo dī admīstrari medicia ḡnatiua carnis
vt generatiua est. qz in tali vlcere nō debet esse nisi illa du-
plex humiditas que dicta est quā sufficienter exiccat exce-
dentia parum gradum p̄mi. Uel si in tali vlcere sic humidi-
tio dicat competere medicia generatiua carnis: tūc com-
petit in eo medicia que non ex toto dī medicina generati-
ua carnis: qz tunc quantū ad initium actōis bene desiccat
in secūdo et tertio sicut maiorem et minorem humiditatē
vlceris. et vt sic non dī generatiua carnis. sed quantum ad
terminum sue actōis dī generatiua carnis: eo qd tūc desic-
cat in p̄mo gradu. et vlcus est reductū ad illam humidita-
tez temperatā quā potest exiccare excedētia p̄mi gradus.
et ideo medicia generatiua carnis vt generatiua est semp
desiccat solum in p̄mo gradu. qz in vlcere in quo competit
medicia generatiua carnis vt generatiua est talis humili-
tas qd p̄t ea exiccare excedētia gradus p̄mi. et ideo ratio
non arguit contra p̄positum. **C**Ad tertium argumētum
autem tu dicas: si hoc esset verum qd dicas: tūc sequeret qd
in corpe et membro humidissimo competeteret medicia mi-
nus sicca. et in corpore siccō cōpeteret medicia magis sic-
ca. concedo: et tu dicas. cōtrariū huius ponit Auicē. in p̄mo.
fen. 4. r̄c. Dico qd Auicē. dīc qd si corpus et membz i quo est
vlcus fuerit declinata ad multam humiditatē: tūc vlcus i-
digebit maiori exiccatione. si aut ad siccitatē minori: qd ipē
itelligit de humiditate et siccitatē accītali. nam si corpus
vel membz in quo est vlcus habeat humiditatē nimiam
ex aliquo accītī: tūc debemus magis exiccare: et si sit ibi
siccitas etiam tūc debemus minus desiccare: vt dcm fuit
pus. **C**Nos autem itelligimus hoc per respectum ad cō-
plexionem naturalez: vt si corpus vel membz in quo est
vlcus sit multuz humidū naturalr. tūc dico qd competit
medicia minus desiccatiua in vlcere. Et si sint multū sic-
ca naturalr. tūc dico qd competit medicia magis sicca. et iō
dcm Auicē non tradidit dicto Hal. qd credo qd Auicē.
itelligat ibi illo modo quo dcm est. propter quod ratio nō
concludit. **C**Sic ergo ex predictis dubitationibus appa-
ret qd medicia generatiua debet esse desiccatiua. et quantū
etiam debet esse desiccatiua et debet esse abstersiū. sicut

De cura

Auicē. ponit in littera. Et ratio huius est: qz in vulnere cō-
cauo in quo generanda est caro. vt dicit Hal. in tertio fit
duplex supfluitas impediēs generationē carnis. vna subti-
lis: et ista indiget exiccatione que dicta est. Alia v̄o est gros-
sa quam Hal. vocat in de īgenio. lntuz. que alio nomine dici-
tur putredo. et ista indiget mundificatione et abstersione. et
ideo quelibet medicina generatiua debet esse exiccatiua:
in hoc qd vlcus est humidum: et abstersiū et mūdificatiua
in hoc qd est putridum. sed eius abstersio non debet eē ve-
hemens: sicut nec exiccatio. Et ratio huius est. quia medi-
cina generatiua carnis debet esse coagulatiua sanguis sa-
ni in carne. sed abstersio v̄ehemens amouet sanguinem
venientem ad vulnus: et facit eum fluere. hoc aut̄ est p̄tra-
rium intentioni coagulationis. et ideo medicina multum
abstersiū est concavatiua vlceris. quia est corrosiua et di-
minuens carnem et eliquās eam. debet ergo esse abstersi-
ua parum. s. in tanta quantitate vt absterget sorditem so-
luz que est causa impediens generationem carnis. et debet
esse abstersiū sine mordicatione: et hoc seguit ex p̄dictis
quia mordicatio causatur ex forti abstersione. et ideo cum
non debeat esse fortiter abstersiū sed parum. idcirco de-
bet esse sine mordicatione. itellige de ista abstersione qd ē
quasi eodem modo de forti et pauca abstersione medicina
generatiue carnis: sicut ē de forti et pauca siccitate: et eedez
dubitaciones possent dari. et ideo hic nō iſisto: sed hoc per
se videat itellectus. Debet etiam esse medicina generati-
ua carnis abscq stipticitate omnino de qua sit curandum.
Et ratio huius sicut qd dīc Hal. in tertio de īgenio. qz si talis
medicina esset stiptica. tūc putredo coagularet et conglu-
naretur i vulnere: ita vt nullatenus egredi valeret. Nūc
aut̄ est contraria intentioni medicine generatiue. eo qd ea
que generant carnem cum desiccatione sui debet esse mū-
dificatiua et excolatiua vt nil putredinis in vulnere rema-
neat. Sic ergo pfecte declarata sunt ea que Auicē dīc in hac
parte. **C**Deinde cum dicit:

CEt oportet iterum vt sit in caliditate et frigidit-
ate sua in complexione si fuerit separata cum
contrario sicut quantitatez separationis: et si nō
fuerit separata separatione de qua curetur: tūc
assimiletur calido valde calidum valde. et frigi-
do valde frigidum valde. Et obseruetur iterū
impressio medicie in loco vt opponat ei si sup-
fluit in malitia complexionis.

CIn parte ista Auicē postq̄ ostendit cuius complexio-
nis debet esse medicina generatiua carnis quantum ad
qualitates passiuas. s. quantum ad humiditatē et siccita-
tem: ostendit cuius complexionis debet esse quantum ad
qualitates actinas. s. quantum ad caliditatem et frigiditatem.
Et vult dicere Auicē. qd debet esse omnino simili-
membro in caliditate et frigiditate si eius complexio natura
liter se habeat. Unde in membro calido debet esse medi-
cina generatiua calida et in frigido frigida: et in temperato
temperata. sed si membra complexio esset distemperata
ex aliquo accidenti versus caliditatem et frigiditatem: tūc
medicina debet esse contraria tali complexioni vt ipsam
reuocet ad suam naturam. Et causa huius appetet in pm-
ptu. quia omnia naturalia sunt conseruanda. conseruatio
aut̄ fit cum similib⁹ oīno. et ideo medicina generatiua car-
nis dī esse in caliditate et frigiditate cōsimilis cōplexioni na-
turali. sed ea que sunt cōtra nām sunt destruenda. destru-
ctio aut̄ per ūriū fit. et ideo debet esse contraria cōplexioni
distēperate. si ergo membz in quo est vlcus sit distēperatus
in calitate: dūmodo hoc sit naturalr debet admīstrari sibi
medicia cala. Si aut̄ eē distēpatū i calitate ex aliqua ac-

Tractatus .I.

ständali distempantia. tunc dū sibi administrari medicina frida. et simili mō est de friditate. et hoc est: qz in egritudine semp est xplo naturalis seruāda dato qz sit distempata: eo qz mediāte ipsa agit natura etra morbi: s̄ accītalē ē destruēda: qz est impediēs actōē nature. hoc ē ḡ qd vult dicere Aui. Et struaf sic lsa: qz aliquātulū est ibi intricata. Et opz iterū vt cū supple xplo mēbri fuerit separata. s. a sua naturalitate: vt qz sit distēperata ex aliquo accidente vel versus caliditatē vel versus frigiditatē: supple tūc medicia gnātūa sit in xplo sua in caliditate et frigiditate cū etrario supple illi xplo mēbri. hoc est dicere qz tūc opz qz medicia generatiua etrarietur illi xplo in caliditate si illa complexio est distēperata in friditate: vel si illa xplo sit distempata in caliditate fm quantitatē separatiois hoc est dicere qz opz vt etrarietur ei in illo gradu. et tantū quantū est separata xplo illa a sua naturalitate. vnde si mēbz in quo est vlcus sit distempatū in pmo gradu dū esse medicia generatiua frida in pmo gradu. et si sit distēperatū in friditate in pmo gradu dū esse medicia calida i pmo gradu. et rō huius est: qz vt dicit Ha. in tegni. ois cura qz etrariū fit in eodē gradu et equali. et si non fuerit separata. xplo mēbri naturalis separatōe de qua curet hoc ē si xplo mēbri naturalis nō fuerit distempata accītalē. tūc si assimiletur calo valde calm valde: et frido valde frigidum valde hoc est tunc in corpore calo in quo est vlcus admistret medicia generatiua calida et in frido frida. Et obseruetur itez tē. planū est. sic ergo videte ex dictis apparet qz medicia generatiua carnis debet esse omnino similis xplo mēbri in qualitatibus actiuissi mēbrum nō sit distempatum accītalē: s̄ in qualitatibus passiuis nunquā debet esse ei similis: qz semp debz esse ea siccior qz sit xplo naturalis mēbri. Et causa hui⁹ qz ratur ex his qz dicta sunt supra. Tunc segtū illa pars.

CMedicinae autē incarnatiue sunt ille que aggregant inter duo elongata. Et nō oportet vt operentur nisi in superficiebus amboz facientes adherere inter ea vtracqz cuz rore qui est in substāria amborum.

In q̄ parte Aui. postqz determinauit de cognitōe medici nap facientiū nasci carnem determinat de cognitōe medicinaz icarnantium. ostendit. n. que dicunt esse medicine icarnatiue et quā operatōe faciunt: et cuius complexio n̄ sint: et quomō etiā differant a medicis generatib⁹ carne. Et diuidit ista pars in partes tres. In pma parte ostendit quā operatōe facit medicia icarnatiua et oñdit etiā modū operatōis ipsius. In z⁹ parte ostēdit cuius xplonis dū esse. Et in 3⁹ parte ponit dñntiam inter medicinaz icarnatiua et generatiua carnis penes xplonem. z⁹ ibi. (Et si fuerit sanguis proprius) z⁹ ibi. (Et nō idiget diminutione in executione) Dicit ḡ pmo. Medicie icarnatiue sine coagulatione: qz idem est: sunt ille et c. hec est ḡ opatio medicinaz icarnatiua. s. aggregare et iungere labia vulneris elongata mediae humiditate sanguinea que est iter labialis. Intellige autem h̄ sicut etiā dc̄m fuit pus de operatōe medicinaz facientiū nasci carnem: qz ista operatio s. aggregare labia vulneris elongata non debet attribui medicine sicut pncipali agenti: s̄mo pncipale agens istius operatōis est ipsa virtus naturalis mēbri: qz talis virtus est que coiungit ista labia. et materia et mediū talis iunctio, n̄ est ipse sanguis recens ibi existens. medicia aut̄ est solum sicut coadiuuiā ad istam operatōe: eo qz remonet impedimenta ppter que posset prohiberi vnitio fm qz pōt patere ex dictis in pōri caplo. tunc Aui. ostēdit modū operationis istaz medicinaz dicens. Et non opz vt operētur. s. iste medicie nisi in superficie amboz. s. labiorum vulneris.

Vulnerz in vli

69

CSi aliquis dicet h̄ videū qz Aui. tradicat h̄ cuidā dīcto iferius. qz Aui. dicit h̄ qz opz vt iste medicie nō operētur nisi in superficie labioz vulneris. iferius aut̄ dicit in capitulo de medicis icarnantibus vulnera qz puluis istarū medicinaz est minoris v̄tutis qz id qd de eis fit cuz cero- tis: qz medicie sicce et prie minerales non submergunt v̄sqz ad profundum: s̄ cu ex eis fit cerotū. tunc facit peruenire ea cursus olei v̄sqz ad profunduz. per hec ḡ dicta vide- tur qz medicie icarnatiue nō solū debet operari in superficie: imo et in profunditate. h̄ aut̄ dicit etrariū. **A**d hoc respō- dēdū est p expōnem textus. nam qn Aui. dicit qz nō ōz vt operēt̄ nisi in superficie. ego itelligo qz nō apponant̄ nisi in superficie: qz nō debet ponit itus in acuitate vulneris: qz fm qz dc̄m fuit pus in pcedenti caplo. iter labia vulneris nihil dū cadere extraneum nec pilus nec puluis icarnatiū. nūs. et rō huius dicta fuit supra. Sic ergo medicie icarna- tione debent ponit solū in superficie labioz vulneris. Et isto modo itelligit hic quod dicit qz nō opz vt operēt̄ nisi in superficie ipsoz: sed virtus operatōis ipsaz bene debz pro- cedere v̄sqz ad profundum. Et rō huius est: qz impedimētū icarnationis vulneris. s. humiditas extranea non so- lum est in superficie: imo in profundo. Cū ergo icarnatio debet fieri in superficie et in profundo: debet ergo virtus medicie exiccantis penetrare v̄sqz ad profunduz. vt exic- cet humiditatem que est impediēs fieri icarnatōe in p- fundo. et isto modo itelligit Aui. iferius cu dicit qz opera- tio ipsaz debet penetrare v̄sqz ad profundū. Sic ḡ ista di- cta nō etradicūt. faciētes adherere iter ea vtracqz cum ro- re q̄ est in suba amboz. ego itelligo cu rore. i. cu hūditate sanguinea recenti que est in labys vulneris. vñ non itelligo hic de rore q̄ est tertia humiditas q̄ manet intus in mem- bris simplicib⁹ de qua logtū Aui. in pmo. Gen pma. cap. de humorib⁹: qz si labia vulneris eēt exicata a sanguine recēti nunqz amplius vñirētur: et tamē eēt ibi ros q̄ est talis tertia humiditas. et iō p rorez itelligit tale humidita- tem sanguinea que est in labys vulneris: qz sine sanguine tali recēti nō possunt labia vulneris iūgi. Et rō b⁹ est: qz talis iunctio et iunctio labioz fit ex operatōe virtutis na- turalis nutritiue que assimilat et vnit nutrimentū iter- cēdes iter vtracqz partes solutas ad vtracqz ptiū vulneris. et ideo p tale medicamē iungūtur ambo illa separata. nūc aut̄ mā talis nutrimenti qd assimilat est sanguis recēs ibi exīs: eo qz opz qz hec opatio fiat ante generatōem sanie. et ideo sanguis est tale medicamē per quod illa labia iū- gunf. et ideo cyrugici quādo labia vulneris sunt exicata in vlnre. alteratis quid agorunt.

Et si fuerit sanguis purus. tūc est illud quod exiccat sanguinem plurimi sufficiēs cuz eo in adberentia cum exiccatione vehementi velocitanteqz fiat pus et non firmat ei illud nisi fuerit cum illo superfluitas virtutis in exicando: ve- rum opz vt sit absterges: qm absterfio est con- traria intentioni q̄ est in eo: qm intentio in eo est ponere illud qd colligit de sanguine nutrime- tum et adberētia et absterges abstergit illū san- guinē: quare dispartit. ergo cōsumit materiā qna expectat coagulatio.

In parte ista Aui. ostendit cuius complexiois de- bet esse medicina icarnatiua. et dicit. et si fuerit scilicet in

Fen. III.

labijs vulneris sanguis p̄prius. i. sanguis bonus: q̄z aliter non posset fieri incarnatio labiorum vulneris. tunc id. s. medi camē q̄d exiccat sanguinē p̄priū talē supple a supfluitati bus & hūiditatibus cum exiccatōe v̄hemēti & veloci an- teq̄z fiat pus. i. anteq̄z talis sanguis auerata ē saniē ē sufficiēs in adherētia. i. est sufficiēs ad faciēdum incarnatōes cū eo. i. cum tali sanguine & nō firma ē iſtud. i. talis opera- tio. que est facere incarnari labia nisi fuerit cū eo supflui- tas virtutis in exiccaōo. i. n̄isi fuerit v̄hemētis exiccatōis. Uez op̄z ne sit abstergens &c. planum est a modo q̄d dicit. Deinde cum dicit.

Et nō indiget diminutōe in exiccatione. sicut indiget ea illud q̄d facit nasci. Qm̄ faciens na- sci indiget vt currat ad īhm materia: & illi⁹ ma- teriei cursum phibet exiccatō: & incarnatiu⁹ nō idiget: imo indiget incarnatiu⁹ exiccatione fortiore & paucā stipticitate.

In parte ista Aui. ponit d̄ntiam iter medicinā genera- tiu⁹ & incarnatiu⁹ penes op̄lōes. & vult dicere Aui. q̄ medicina incarnatiu⁹ differt a gnātiu⁹ in duob⁹. Primo q̄ medicina incarnatiu⁹ d̄z esse magis sicca q̄z gnātiu⁹ & rōnem ponit in l̄ra. Secundo q̄ medicina incarnatiu⁹ d̄z ēē aliquā- tulū stiptica. medicina autē generatiu⁹ nō: fm̄ q̄ dc̄m fuit supra. hoc est q̄d Aui. vult dicere in l̄ra.

Sed ut melius hec dicta ip̄s⁹ intelligant̄ est du- bitatio de hoc q̄d dicit Aui. & d̄ eis q̄ dicta sunt pus. p̄mo. s. vtrū medicina incarnatiu⁹ deb̄z esse v̄hemētis exiccatōis sicut dc̄m fuit supra. Et videt̄ q̄ nō p̄ dicta Hal. in tegni q̄n̄ loḡ de cura solutōis ḡtinui. Dicit. n. ibi q̄ suba partis vulnerare sana seruabit̄ per me- diocriter exiccantia. nunc autē ea q̄ mediocriter exiccat̄ nō desiccāt v̄hemēter: s̄ tempate. q̄ videf̄ q̄ in ipsis nō debeat esse superfluitas exiccationis cuius contrarium dixit supra Auicen.

Secundo est dubitatio de hoc q̄d dicit hic. s. q̄ medicina incarnatiu⁹ d̄z ēē v̄hemētis exiccatōis q̄z medicina generatiu⁹. hoc nō videt̄ ve- rū: q̄ in vulnera magis humido cōpetit medicina fortius exiccatiu⁹: q̄ oīs cura per ḡtrarium equale in eodez gradu fit fm̄ q̄d dc̄m fuit supra ex verbis Hal. in tegni. Sed vul- nus in quo administrat̄ medicina generatiu⁹ est magis hu- dum: q̄ est ḡcanū. omne autē vulnus ḡcanū est magis hu- midum: q̄ ad ip̄m currut̄ plures supfluitates. q̄ medicina gnātiu⁹ d̄z ēē magis exiccatiu⁹ q̄z incarnatiu⁹. Lōtra- riū autē huius ponit Aui. hic. Circa istā questionē cēnt duo notāda. Primo q̄ medicina incarnatiu⁹ d̄z ēē exic- catiu⁹ v̄ltra siccitatē membra naturalē. secundo q̄ d̄z ēē v̄hemētis exiccatōis q̄z medicina generatiu⁹. Sed decla- ratio p̄mi habita est in quadā q̄one que fuit mota de hoc in superiori caplo. Declaratio secundi est & potest quasi ex- trahi ex dictis Auicenne in l̄ra: q̄ medicina incarnatiu⁹ d̄z exiccare humiditatē extraneā que impedit incarnatōes su- bito & velociter: q̄ incarnatio d̄z fieri sanguine ibi existēte anteq̄z ille sanguis auerata ē pus. hoc autē fit in breui tē- pore. & iō medicina incarnatiu⁹ subito & velociter d̄z exicca- re: s̄ subita & velox exiccatio nō p̄t fieri nisi ab eo q̄d for- titer & manifeste exiccat̄. q̄ medicina incarnatiu⁹ d̄z ēē for- tis & manifeste exiccatōis. medicina autē generatiu⁹ nō d̄z ēē fortis & manifeste exiccatōis: q̄ generatio carnis nō fit ex sanguine recēte exīte in vulnera sicut fit incarnatio: imo fit ex decursu nutrimenti ad vulnus. & iō nō op̄z q̄ ibi fit exiccatio subita cū iā facta sit sanies. & tēt q̄ fortis exic- catio exiccare & phiberet talē cursum. & iō nō ēēt ibi ma- teria gnātōis. & p̄ p̄ns nō generaret̄ caro. sic q̄ tūc app̄z q̄

De cura vul. in v̄li

medicina incarnatiu⁹ d̄z ēē v̄hemētioris exiccatōis q̄z ge- neratiu⁹. S̄ tu dices in quo gradu d̄z ēē exiccatina v̄ltra siccitatē membra nālē medicina incarnatiu⁹. Dico q̄ h̄ iā q̄si p̄t patere ex dictis. n̄z eius desiccatio d̄z ēē q̄si in secūdo gradu vel circa illud. Et rō h̄ est: q̄ medicina incarnatiu⁹ d̄z ēē tāte desiccatois vt exiccat̄ subito hūiditatē exīneā: s̄ nō d̄z ēē tāte exiccatōis vt minuat hūiditatē p̄pria & nālē ex q̄ d̄z fieri ḡglutinatio s̄c̄ facit medicamē sigillatiu⁹ vt diceſ̄ postea modo exiccatio in 3° gradum n̄t̄ ex tali hūiditate. exiccatio autē in 4° nō solū minuet ex tali hūiditate: imo & ex suba carnis. & iō medicina in- carnatiu⁹ d̄z ēē exiccatina in 2° gradu. & nō multū ipsum trāscēdere. Et nota q̄n̄ d̄r̄ q̄ d̄z ēē exiccatina in 2° gra- du q̄ intelligit h̄ in respectu ad mēbrū in quo est v̄lus. si mili mō s̄c̄ dc̄m fuit supra de medicina gnātiu⁹ sicut gl̄ p̄t videre diligēs intellectus. Silr̄ ēt de caliditate & friditate ip̄s⁹ sili mō est d̄om s̄c̄ dc̄m fuit de medicina ge- neratiu⁹. De abstersiōe autē d̄z q̄ nō d̄z ēē alicuius abstersiōis s̄c̄ est medicina gnātiu⁹. Et rōnē h̄ ponit Aui. in l̄ra sufficiēter de stipticitate q̄ medicina incarnatiu⁹ d̄z ēē alicui⁹ stipticitatis: q̄ medicina incarnatiu⁹ d̄z ēē phibi- tina flux⁹ humorū ad locū & nō idiget alicui⁹ cursus mate- rie nec bone nec male: s̄ gnātiu⁹ idiget vt ad ip̄az currat mā cui⁹ cursuz phibet stipticitas. & tēt idiget mūdificatōe quā phibet stipticitas. Et iō medicina incarnatiu⁹ d̄z ēē ali- cui⁹ stipticitatis: gnātiu⁹ autē nō. Tūc est rūndendu⁹ ad argum̄ta. Ad p̄mū. tu dicis. nō v̄r̄ q̄ Aui. dicat v̄p̄ q̄ medicinae incarnatiue debeat ēē v̄hemētis exiccatōis: q̄ Hal. dicit q̄ deb̄t ēē mediocriter exiccatia. ea autē q̄ me- diocriter exiccat̄ nō v̄hemēter exiccat̄. D̄om q̄n̄ Aui. dixit supra q̄ medicinae incarnatiue deb̄t ēē v̄hemētis exiccatōis. intelligit hoc p̄ respectū ad medicinas gnāti- uas: q̄ deb̄t ēē manifeste desiccatois: s̄ nō deb̄t ēē v̄hemētis exiccatōis absolute: vt q̄ exiccent in 3°. vel 4° gradu. debent q̄ v̄hemēter exiccare p̄ respectū ad gnāti- uas: eo q̄ debent desiccare in 2° gradu. vt dc̄m est. & talia sunt q̄ mediocriter exiccat̄: q̄ inter p̄p̄ exiccare tū- me exiccare sunt ea que exiccat̄ in 2° gradu. & p̄p̄terāno bene exponit ibi Aly. Hal. qui videtur intelligere perme- diocriter exiccatia ea que exiccat̄ in gradu p̄mo: quia si hoc esset tūc medicina incarnatiu⁹ non esset magis exic- catiu⁹ q̄z generatiu⁹: cuius ḡtrarium dicit hic Auicen. Sed deb̄z intelligi. vt dc̄m est & nō ḡtradicit Aui. Hal. imo idē dicit. Ad aliud. tu dicis. in vulnera humidiori compe- tit medicina magis desiccatiu⁹ dico q̄ verum est ceteris partib⁹ equalibus. modo h̄ non sunt cetera p̄tes equalē: q̄z quāquā vulnus in quo administratur medicina incarnatiu⁹ non sit magis humidū: nec ita s̄c̄ est illud in quo ad- ministrat̄ generatiu⁹ nihilomin⁹: tamē q̄z hic debemus s̄bi exiccare: ibi autē non. & h̄ etiā indigemus phibere cur- sus materie: ibi autē idiget materia currere. idcirco ibi ad- ministrare debemus māfeste & fortiter desiccatiu⁹. p̄pter q̄d ideo nō ḡcludit. Deinde cum dicit.

Consolidatiu⁹ vero sigillatiu⁹ v̄hemē- tis idiget stipticitate q̄z illa duo: quoniam est ei necessarium vt recuperet q̄d est per naturam v̄hemētioris exiccatōis. s. cutē: & quoniam indiget vt exiccat̄ humiditatē extraneā & ra- dicale v̄hemētem. Et illud q̄d est ante ip̄m egēt vt exiccat̄ humiditatē extraneā exicca- tione plurima & radicalem cum mensura que conglutinetur & ingrossetur & non minuet ex substantia.

Tractatus .I.

Postquam Anicenna superius determinauit de medicinis generatis et incarnatiis. In parte ista Anicena determinat de cognitioe cicatrizingi sine consolidatiis: quod idem est. Dicuntur autem medicinae cicatrizantes: quod regenerant cutem depeditam. et in hac parte ostendit Aui. cuius complexioe sint medicinae cicatrizantiae. et ponit etiam differenciam inter ipsas et iter medicinas predictas penes conclusioes ipsas. Dicit ergo Aui. et id est intentio eius et in hac parte. scilicet medicamenta consolidatiuū sine sigillatiuū quod idem est: est fortioris exiccatōis et fortioris stipticitatis quod illa duo sicut medicamenta generatiuū et incarnatiuū. et primo probat quod sit vobemētioris exiccatōis et firmioris stipticitatis quod medicamen generatiuū: quod medicamen generatiuū recuperat carnem. medicamenta autem cicatrizingi recuperat cutem: sed cutis est vobemētioris siccitatis quod caro. ergo medicina cicatrizingia est vobemētioris exiccatōis quod generatiua. Sed est hic intelligēdum ad declarationē maiorem dicto Aui. de hoc quod dicit Aui. quod medicamenta cicatrizingi recuperat cutem quod ipsum proprie et vere non dicit recuperare cutem sicut medicamenta generatiuū recuperat carnem. ut dicit Hal. in tegni. secunda ptilula. et in 3° de ingenio quod cutis est membrum spermaticum membra autem spermatica absita non renascuntur: cum ergo sit impossibilis regenerationis faciēdum est aliquid simile cuti quod carnis tegmine existat. ut Hal. dicit. tertio de ingenio. Illud autem quod fiet simile cuti est caro manes in superficie quam opus imitare ad naturam cutis. ut dicit Hal. 3° de ingenio. hoc autem erit si fiat siccata simul et callosa: quod cutis enim quod dicit Hal. non de simplicibus non est nisi sicut caro que indurata est. unde cutis est quasi habens temperamento carnis nisi quod est magis augmentata in siccitate. et ideo si caro existens in superficie vulneris debeat fieri loco cutis debet siccari et indurari sicut calus quidam. hoc fit medicis fortius desiccantibus quod ea que gerat carnem cum debeat conuertere carnem ad naturam cutis que siccior est carne. et ideo medicamenta cicatrizingia sunt magis stipticū manifestum est: quod medicamenta generatiuum non indiget aliqua stipticitate: quod deinde esse mundificatio quod quā mundificatoe prohibet stipticitas. et etiam indiget ut ad ipsum currat materia quam prohibet stipticitas. cicatrizingia autem non indiget aliquo isto: sed stringere et coadiuvare quod est opus pontici et stiptici. et hoc intendit Aui. dicit usque ibi. Et quando indiget et ceterum ibi autem intendit quod medicamen cicatrizingi debet esse magis desiccantiū et stipticum quod incarnatiū. et una causa propter quam cicatrizingi debet esse magis desiccantiū est illa quam diximus: quod ideo illa causa potest huic adaptari. Sed alia causa est quae ponit Aui. quod medicamenta cicatrizingia non habent tantum desiccare humiditatem actualē quod influit ad vulnerum ad hoc. sed et vulnerum sit mundum etiam habet desiccare ipsam humiditatē radicalem. naturalem cutis. et hec est ratio ut caro fiat callosa ad modum cutis. hoc autem non posset fieri nisi desiccaret ipsum humiditas naturalis cutis cum cutis sit siccior carne: sed medicamenta incarnatiū habet desiccare solū humiditatē extraneā. naturalem autem non debet diminuere: immo solū debet ipsam desiccare ab humiditate extranea ut ingresset et glutinet et non minuitur ex substātia eius. et ideo medicamen cicatrizingi non esse siccissus quod incarnatiū. Iterum etiam non esse magis stipticū: quod medicamenta cicatrizingi habent coadunare humiditatē naturalē carnis ad superficiem duram faciēdam de ipsa. ad hoc autem maior requiritur stipticitas quod ad incarnationē. quare et ceterum. Ex dictis ergo patet quod medicina cicatrizingia non esse vobemētis stipticitas. et etiam fortis exiccatōis. nihilominus tamē sicut bene dicit Hal. in tegni debet esse exiccatōia et stiptica sine mordicatione: quod de natura mordicatiū est facere aduenire di-

De pforatiōe vulnēz 70

minutionem carnis et cauationis ulceris quod est contrariū cicatrizationi. Ulterius autem ex dictis potest apparere in quo gradu possumus dicere quod medicina cicatrizingia debet desiccare: quod cum debeat desiccare plus quam medicina incarnatiū quod desiccatur in 2° gradu. ut dictum fuit pus. et non debeat tātū desiccare ut oīno destruat et diminuat carnē sicut facit quartus gradus. possumus ergo dicere quod debet esse desiccatura in 3° gradu vel circa illud per respectum ad splonē membrum naturalē fīm quod dictum est de aliis. Ulterius autem nota unum quod Aui. ponit in primo. Gen 4°. cap. de cura solonis continui quod cicatrizatione per se. et primo sit ab eis que sunt fortis exiccatōis et stipticitas. in qualitatibꝫ tamē actiūs sunt proportionata fīm splonē naturalē membrum ut et dictum fuit in aliis medicis. per accidens tamen potest fieri cicatrizatione actualis ex acutis inquantū. s. accidit talia per viam adustiōis crustā generare. et h[ab]et cum ex eis p[otes]ta supponit sicut sunt calcantū et aez[em] maxie adusta: quod si multum ponetur de eis. tunc potius concuarent et corroderent. Tunc sequitur illa pars.

At corrosione diminuit carnem opus ut sit vobemētis abstersionis valde. Et illud quidem quod est rectum in curatione vulnerum: quando perforantur est ut non approximet eis aqua. Et si fuerit necessarium et non suffert eger a balneatione: oportet ut ponatur super ea de emplastris et de panno infuso cum oleo secundū modos ligationis et non permittatur aqua peruenire ad ipsum.

In qua parte determinat in generali de cognitioe medicinaz corrosiōaz et diminutiōaz carnis. Et dicit quod corrosiōa et diminuit carnem deinde esse vobemētis abstersionis valde: et supple et vobemētis exiccatōis valde. s. quod aliquod predictarū. Et ex hoc appetit quod deinde est abstersiūa et desiccatura in 4° gradu per respectū ad membrum: quod cum talis medicina diminuat et destruat carnem. et quartus gradus sit quod destruat et diminuat seu corrūpat. deinde est talis medicina abstersiūa et desiccatura per respectū ad membrum in quo administratur in 4° gradu. H[ab]es tu dices. in qualitatibꝫ actiūs in quod gradu debet esse. Domine potest est esse in 4° gradu et in minori: sed si sunt in qualitatibꝫ actiūs. et in 4° gradu. tunc eent magis diminutia et corrosiōa sic sunt flos eris et silia. Si autem excedant solū in siccitate in 4° gradu: non autem in caliditate. tunc bū diminueret carnem: sed non ita sic p[otes]ta sicut sunt galle per respectū ad corp[us] pueri et cortices granatorum et silia. Sic ergo hoc quod dictum est appetit quod iste quantitas spes medicinaz quod ponit hoc Aui. diversificantur quod se inveniunt in splonē fīm quantum gradus: quod medicina gnatiūa non desiccare in primo gradu incarnatiūa in 2°. cicatrizingia in 3° corrosiōa autem et diminutiōa in 4°. Et id quidē quod est rectū. Ista p[otes]ta est icidētalis istius capituli in quod Aui. ponit quoddam quod est phiberti post pforationes vulnerum. et quod hoc idē dicit in sequenti capitulo. et forte fuit defectus translitoris vel scriptoris p[otes]ta apud nos vel forte posuit ut continuaret id quod sequitur cum eis quod dicta sunt et ceterum.

De perforatione vulneris taliorum cum oportet ut discoperiatur.

CAP. V.

Dicit Halie. Oportet ut seces ex loco eius vobemētis eminentie et ut inclines ipsum. et non sit tractus pforationis nisi ad partē ex qua est possibile currere pus ad inferiora. et ut obseruentur in perforatione alesufrati et ruge fīm modum quod diximus in capitulo vulnerum et dubillet nisi

Fen .III.

In eis que excepimus. In eis vero que sunt sicut inguina et subascelle. opz ut vadat perforatio cum cute in natura.

In isto capitulo Auicena: qr in cura vulnerum aliquando indigemus sectione sicut in vulneribus hystibus sinu que aliquando oportet discooperire vscq ad funduz ipsoz. aliquando aut sufficit secare ea in parte inferiori ut currat inde virus et sanies fm q habitum est ex precedentibus. Idcirco hic ponit quedam canonez de perforatoe vulnerum. Et dividit hoc capl'm in tres partes. In pma pte ponit modu sectois. secundo ponit cura ipsoz post sectionez. tertio docet evitare quedam errore z qui posset contingere. secuda ibi Deinde ponant desuper. tertia ibi Et rectum quid est Dicit ergo pmo. dixit Hal. l. 3° de ingenio sanitatis. Alexurati. i. villi neruoz. in caplo vulnerz et du belet. i. in caplo exituraz. appellat aut ea vulnera p tan to: qr exiture quido in eis est aggregata sanies sunt quasi in iudicio vulnerz vel vlecz cum sint interius vlerata. et totu id qd dicit huius est planu ex eis q dicta fuerut in illo caplo. et iō h no issito. Tunc seq illa ps.

Deinde ponant desup exiccationia absq mordicatione de illis que sunt posita in tabulis medicinarum singulari. et puluis olibani melior est in eis qz olybanum: quoniam illud est vehementius stipticum.

In qua oñdit Auicen. qualis cura sit facienda post perforationem istoz vulnerz dicēs: deide. s. post sectioz. ponatur ibi exiccātia absq mordicatō. Et ratio huius est: qr quādo ista vulnera sunt discooperta. tunc nō competit in eis nisi generare carnē et cōsolidare. hoc aut faciunt ea q exic cant sine mordicatione. vt dc̄m fuit p̄us. Intellige aut hic vnu qd etiam dc̄m fuit prius in caplo de perforatioe exituraz qz qn̄ icidimus vel exituram vel vulnus in prima vice ppter fluxū sanguis. et causa sedādi dolorē et fluxū humoz qui attrahuntur ppter dolorem qui fit causa incisionis nō debemus ponere imediate ea q bic ponit Auic. sed debemus ponere aliqd qd sedet dolorez et prohibeat fluxū humoz et etiam sanguis sicut etiaz oēs hodie com muniter ponunt albumen ouii qd restringit fluxū sanguis et mitigat dolorem et prohibet fluxuz. Post hoc autem debemus ponere ea que Auicē. dicit de illis que sunt posita in tabulis medicinarū singulari. s. in secudo libro. et puluis olybani melior est in eis qz olybanū. per puluerem olybani ego intelligo cortex olybani: qr cortex est magis desiccatus qz ipsum olybanum. Et hoc est qd subdit Auicē. quoniam illud est vehementius stipticum. i. vehementius desiccatus. Sed tu dices. quare ppter hoc ē melior cortex olybani in eis qz olybanū. vt qr sit vehementius desiccatus cortex. Ecce causa huius est: qr in vulnerib magnis et cōcauis competit fortius desiccationia qz in paruis et superficialibus. vt Halie. dicit. 4° de ingenio: qr ad vulnus magnū concurrūt plures humiditates extraneae et superfluitates qz ad paruum. et propter hoc: qr cortex olybani est magis desiccatus qz olybanū. ideo est melior in istis vulnerib qz olybanū. Deide cū dicit.

Et rectum quid est in curatioe vulnerz cum perforatur ne approximet eis aqua. et si fuerit necessarium et eger nō suffert a balneatioe: tūc opz ut vulnus occultetur sub emplastris conuentientibus tectis cū pannis infusis cum oleis secundum moduz coopture que separat inter aquam balnei et humiditatam eius et inter vul

De regi. vnl. habētiu3 apo.

nera: aut ingenietur ei aliquod ingenioru3 possibilium in ipso.

Hic Auicena docet evitare quedam errorem qui possit contingere propter sectionem dicens. Et rectum quid est tē. ne approximet omnis aqua. s. nec calida nec frida. Calida enim putrefacit et frigida etiā corruptit et incrūdat. Et intellige hic quido dicit. qz nō approximet ei aqua de aqua pura: qr de aqua cōmixta non esset vex ut si commisceretur cū melle. tunc. n. bene possemus cum ea lanare vulnus. et aliquando cōmischemus ea cum acero et ponimus desuper causa restringendi fluxū sanguis si accidat fm etiam qd dc̄m fuit p̄us in caplo de exituris. Et intellige qr non solū non debet eis aqua approximari: sed etiam nocet oleū. nec aliquod vnguentum in quo sit pinguedo vel sebum superabūdā. vt dc̄m fuit supra. Et etiam id est dicit Auicena in pmo. Fen quarta. caplo penultimo. n̄ ill ponemus hoc ratiōe alicuius accidētis. sicut ponimus basilicon aliquando ut si esset ibi duricies in labys. sed nō existētib in istis accidētibus quantū ex parte istius nūc hec competunt. ideo debemus ibi ponere exiccantia absq mordicatione. vt dc̄m est. Et propter hoc faciunt male quidam cyrurgici qui statim post eruptionez exituraz ponunt quoddā empl'm factum cū oleo vel vitello ouii et farina tritici et aqua. omnia. n. ista sunt putrefactua et molliitia. vnde non cōueniunt: sed debemus ponere p̄us alumen ouii: qr id non putrefacit: imo restringit sanguinem et prohibet fluxuz et mitigat dolorem. Et post appositionē huius debemus ponere exiccantia que dicta sunt. Et si fuerit eis necessariū. s. aqua et eger non suffert a balneatione hoc est nō pp vulnus: s. ppter aliā aliquā cām ppter quā opz ipsum balneare. tunc opz tē. planum est.

De regimine vulnerum habētiu3 apostema et dolores.

CAPITVLVM.

VI.

Ecessarium est in huiusmodi vulneribus alleuiare et credere q vulnus nō consolidat omnino dum apā non sedat. Et illud quidē nō complef nisi cū eo in quo est exiccatio et infrigidatio in principio rei et mollificatio in secundo. et administretur in eo cura apatū omnino. et qd est prōrium in hoc cum cōmunitate sui iuuamenti in omni membro a capite vscq ad pedes est vt su ma granatū dulce et decoquat cum vino pon tico et emplastret cū eo locus.

Quia ipsis vulneribus superueniunt quādoz acciden tia que impedit curatioe vulneris sicut si accidat eis apostema aut dolor aut mala complexio. Idcirco Auicēna introduxit hic istud capl'm qd est de regimine vulnerum habētiu3 apostemata et dolores. Et qr omne accidens quod accidit vulneribus potest reduci ad vnu duo rum. s. vel ad apostemā vel ad malam complexionez: eo qz dolor qui eis accidit non est nisi vel propter apostema vel propter malaz complexione. Idcirco Auicenna duo facit. Primo determinat de regimine vulnerum habētiu3 apostemata. secudo determinat de regimine vulnerum habētiu3 malam complexione. secuda ibi (Et opor tet vt tu obserues) Prima in duas. primo facit quod dictum est. secudo ponit quoddā empl'm speciale qd competit in apostemoz vulneri. secuda ibi (Et qd est p̄ius in hoc) Dicit pmo necessariū est. qd planū est. In secuda parte dicit. Et quod est propriū in hoc. i. in apostemate cū cōmunitate sui iuuamenti hoc est cū hoc qz suū iuuamenti cōmune est vulneri et apati. multoties. n. contigit q

Tractatus .I.

eadem medicina curat acciōē et morbi. et ita est de isto emplastro: qd id emplm pdest apati: qd infridat et vulneri: qd exiccat in omni mēbro a capite usq; ad pedes intellige in omni mēbro. s. carnosus in vulnerib; carnosis: qd de talib; intelligit hic. In mēbris. n. neruosis et in vulnerib; neruosis nō competet hoc emplm ad sedandū apā: imo comperit ibi alia que dicent in suo loco si de voluerit. Est ye sumat granatū dulce. s. sicut ē cū cortice suo decoquat et. Intellige autē hoc qd illud emplm maxime cōpetit apati in sui p̄ncipio. in statu aut ipsius non cōpetet: imo cōpetunt tūc mollitiua resolutiua fm qd dcm fuit de hoc sufficiēter in caplo vulnēz. Deinde cū dicit.

Et op̄z ut obserues illud ad qd convenerit dispositio apostematis sicut si tu administraveris vnguentum nigrum et videris vulneris ruborem vehementer fieri et vesicari declina ad infrigidantia et ad vnguentum album. Et si videris ipsum mollificari aut indurari: et tu iam administrasti albū administrā nigrū et alia.

In pte ista Aui. ponit regimē vulnēz in ḡb accedit māla xplo: eo qd vulnus nō pot curari nisi p̄us remoueat māla xplo fm qd oīsum fuit etiā p̄us sufficiēter. ḡ dicit. et oīz vnu obserues id ad qd suertē dispō. s. vulneris et. Et si tu videris ipm. s. vulnus mollificari: ut qd tu administra reis nimis hūida v̄l idurari et tu administrasti albū et alia frida nimis administra nigrū. s. vnguentū: sed si sit ibi facturices et alia. s. H̄ria xp̄loni male supinducte. ut si sit ibi mollificatio admistra exiccatia. et sic semp omne contrariū cum suo contrario repellaf.

Regimē vle in vulnerib; viscep̄ iteri?. CAP. VII.

Tentio in eo qd existimamus qd est fissura atit disruptio iterius est ut incarnetur et non dimittat sanguis con gelari in interioribus ita ut phibeat fluxus sanguis. et medicie p̄ferentes in vtrisq; intentiōibus p̄missis sunt sicut vestimenta quādo decoquunt in aceto.

Quia vulnēz qdā sunt qd penetrant in mēbris interioribus. quedā aut sunt que nō penetrat. idcirco postq; Aui. determinauit sufficiēter de vulneribus nō penetratib; ad iteriora mēbra et curis ipsoz. determinat in isto caplo Aui. de vulnerib; penetratib; ad membra iteriora et curis ipo niz. Nunc aut cōcauitas mēbroz iterioz distincta a furculis usq; ad ossa anchoraz est duplex. quedā est cōcauitas mēbroz spūaliū que ē superior. Alia est cōcauitas mēbroz nutritiōz qd est inferior et has duas cōcauitates distinguit qdā mēbrū qd dyaphragma vocat. et dicit Almāsor. Et sicut duplex est cōcauitas mēbroz iterioz sic. et duplicita possunt accidere vulnera penetratia: qd quedā penetrat in cōcauitate mēbroz spūaliū. et quedā penetrat in cōcauitate mēbroz nutritiōz. Aui. aut in hoc capo: et in tractatu determinauit solū de vulnerib; penetratibus in cōcauitate membroz nutritiōz nō aut de vulnerib; penetratibus in cōcauitate membroz spūaliū. Causa aut būis. s. quare hic nō determinat de vulnerib; penetrantibus in cōcauitate membroz spūaliū ē: qd vulnera que sunt in cōcauitatibus taliū membroz nō curātur ut vulnera sunt. s. conglutinādo et icarnando fm qd postea dices. imo curātur ut vlcera. Et qd de vlceribus pectoris et pulmōis sufficiēter determinatū est in lib. 3°. Idcirco h̄ non determinat: sed pro cura ipsoz recurrenduz est ad ea qd dicta sunt in libro tertio. Ego tamē ad completiōrem do-

De regi. vulnerū i viscerib? 71

ctrinam cyrugie faciā quoddā caplm de curatione eoru3 vulnēz post hoc caplm Aui. Sed qd vulnera que sunt in concavitate membroz nutritiōz curātur ut vulnera. s. cōglutinādo et icarnādo fm qd Aui. dicet. Idcirco in hoc tractatu vulnēz determinat Aui. de vulneribus penetratibus in cōcauitate istoz membroz. Et dividit hoc caplm p̄mo in partes duas. Nam vulnēz que sunt in istis membris iterioribus quedā sunt que nō apparēt extra scut multotiens contingit propter casuz vel p̄cussionē super vētrem qd fiat scissura in membris iteriorib; extra tamen nō. Quedā aut sunt vulnera que sunt in istis membris extra apparētia et habētia orificium exteritus: sicut si fiat vulnus cū lancea vel gladio vel cū alio ferro icidēte acuto in istis mēbris. Primo ergo Aui. ponit curam p̄moz vulnēz. secundo ponit curaz secundoz. secuda ibi. (De vulnera aut et fissura apparētibus) Prima in duas. Primo ostendit quot intentiones requiruntur ad curationē talium vulnēz. secundo ponit medicinas fm illas intentiones. secuda ibi. (Et medicine) In p̄ma parte vult dicere Aui. qd due intentiones regunt quādo estimamus qd est fissura aut aliqua disruptio in istis membris iterioribus. Et intellige hic de intentionib; que sunt circa medicinas locales supposito qd p̄us sit facta flobotomia. et alie euōnes totius corporis vna intentione est solidare et icarnare tale scissurā et phibere fluxū sanguis. Alia intentione est phibere ne sanguis qd exit a tali fissura congelet in membris iterioribus: qd ex hoc possent seq maxima nocimēta. tūc Aui. ponit medicinas fm istas intentiones. Dicit ḡ (Et medicine p̄ferentes in vtrisq; intentiōib;) s. in solidādo et constrin gēdo fluxū sanguis et in prohibēdo ne sanguis cōgelet in mēbris iteriorib; sunt sicut vestimenta qd decoquunt in aceto. p̄ vestimenta intellige pānu3 lini nouū mūdu. Si. n. iste pānus lini decoquat multu3 in aceto. et postea ex tali pāno lini cataplasmēt locus confert: qd talis pānus solidat et resoluit sanguinē gelatū in iteriorib?

Aut detur in potu de centaurea maiore pondus. 3. i. et terre sigillate in hoc inest curatio magna. Illud autem quod in potu sumitur causa fluxus sanguis est sicut dāic. i. et 5. de semine hyusquiam al. cum aqua mellis et reliquo medicina p̄dicta in p̄hibitione sputi sanguinis et fluxus sanguinis.

Hic ponit medicinas que bibūtur conferētes ad hoc fm vtrāq; intentionē. et patet qd dicit. Et tunc Aui. post istas medicinas ponit quāda aliam qd etiā bibitur: sed dat p̄ncipaliter plus causa restringēdi sanguinē. Et patet qd dicit. danic est pondus sex granorū ordei et reliquo medicinae predicta. s. in libro tertio. vbi determinat de sputo sanguis in prohibitōe sputi sanguis: supple sunt etiā conferētes et h. vii. p̄ eis si idigemus ad id capl̄z recurramus. (Intellege aut hic qd Aui. taz p̄z dicit h̄ de cura istoz vulnērum. et tē tam paucā remēdia posuit p̄ duo. p̄mo qd cura hui poterat hēri ex his qd dicta sunt in 3° lib. vbi determinat de sputo sanguis. et in 3° determinat de offensiōe tali qd pot accidere vel fieri sup ventrē et viscerā. z̄ cā est: qd in 3° tractatu iferi? Aui. ponet qdā caplm de offensiōe super vētē et viscerā ex qd pot accidere scissura iterius et ponet ibi remēdia cōpleta. et iō h̄ soluz posuit intentiones generales que regunt in medicis localibus specificādo pauca remēdia. Tu aut debes intelligere h̄ post flobotomias et euacuatōez vniuersalē totius corporis. et si vis plures medicinas spāles recurras ad p̄dictū capl̄z: eo qd de istis vulneribus hic non determinat nisi ut videat qd ponit in hoc caplo complete curā oīum vulnerum iterioz ventris:

ct tr̄ per nosti meti intellige et tanq; in actu de cocta ut placet hal catj cap. 7. de vulnerib; ue

Danic. est andij
Ex granorū ordei

intariorum omnium opinione explicata
sunt per uniuersitatem factorum aperiūta lumen
naturae et ita stūc explicans invenit.

Fen .III.

sed pncipaliter intēdit in capitulo de propriis vulnerib⁹.
Inferius autem magis pprie ponit curam vulnerū priorum. Tunc sequitur illa pars.

CDe vulnera aut & fissura apparentibus dixit sapiēs q̄ in dispositōe mirac vētris donec egrediantur quedāz intestina: op̄z vt scias quō applices ītestina & intromittant̄. Qz si egrediat aliquid de zirbo op̄z vt scias an sit nečariuz viliget cum ligatura firma aut nō: & an suāt vulnus aut nō: & q̄liter sit via in suēdo ip̄m.

CIn qua parte Auicen. ponit curam vulnēz ventris penetrantium apparētium extra. Ista pars diuidit in partes tres. Primo ostēdit quot sunt & que oportet sciri ad curationem taliū vulnēz. secūdo ostendit que taliū vulnēz sunt magis periculosa & que minus. tertio ponit curā taliū vulnēz. secūda ibi (Et Salien⁹ quidē dixit) tertia ibi (Inq̄t & indigēt ista vulnera) Dicit ḡ. De vulnera aut & fissura apparentibus dixit sapiēs. i. Salien⁹. s. 6. de ingētio sanitatis q̄ in disruptōe mirac ventris &c. Hic debes intelligere ad intelligendū quid est mirac vide de anatomia partiū ventris. Nunc autē fīm q̄ potest extrahī ex dictis Auicen. in 3. Fen. zz⁹. de anathomia istoꝝ pāniculorū. & ex dictis Raf. in pmo Almans. & Ha. 6. de ingētio. pri mū qđ occurrit devētre est cutis exterior. post cutim aut est qdā pāniculus fortis & carnosus q̄ pāniculus dī mirac. post istū at pāniculū sūt lacerti vētrī. vēz ē tñ qđ Ha. 6. dīge. dicit q̄ periti eleni cū vellent ostendere qualiter vulnus vētris sui deberet curari oīb⁹ his iposuerūt vñ nō men. i. epifasterion. i. mirac. & etiam Almsāor videt velle hoc in sua anatomia. s. q̄ omnes isti lacerti. & talis panniculus vocat̄ mirac: qz nō facit aliter mentionem de ipso. post istū aut panniculū qui dicit̄ mirac est aliis panniculis siccus nō carnosus qui est magis intus iuxta ītestina. & talis pāniculus vocat̄ siphac. post siphac autem zirbus qui comprehendit ītestina. post zirbū sunt ītestina. hec est anatomia in breui loco partiū ventris. Quādo ergo Auic. dicit in disruptōe mirac vētris. Intellige & etiam siphac: qz aliter nō possent egredi ītestina cum siphac sit magis intus q̄z mirac. Vēz est tñ q̄ lic̄ vulnus nō penetret ad siphac dūmodo perforetur mirac prepōderant ita ītestina q̄ frangit ibi siphac. **C**Deinde cū dicit.

CEt Salie. quidē dixit anatomia almirac. & diximus nos ipsum in anatomia. Et ppter illud qđ iā diximus in anatomia locū iliorū est minoris timoris cū disruptit q̄z locus aluorati. Et aluorati qdē est mediū corporis vtrīsc̄ lateris mēsura quatuor digitoz ab alborati. i. vmblico. Inq̄t. Quoniam fissura cū accidit in loco alborati egrediunt̄ cū ea ītestina plus & redditus eoꝝ in ea est difficilis. Et illud ideo qm̄ res que tenet eaz nō est nisi duo lacerti descendētes in lōgitudine corporis qui pten dūtur ex pectore vsc̄ ad os pectinis: & ppter illud quādo disruptit vñus boꝝ duoz lacertorum op̄z vt egrediat̄ ps ītestinoꝝ & augmetat̄ idē disruptio. Et illud ideo qm̄ lacerti qui sunt in vtrīsc̄ ilij̄ plus coartat̄ ipsū: vēz est ei in medio lacertus fortis stinē ipsū.

CIn parte ista Auicen. ostendit que vulnera sunt magis

De regi. vulnerum

periculosa & que minus. Et diuidit̄ hec pars in partes duas: qz primo ostēdit que vulnera sunt magis periculosa & que minus ex parte loci vētris. secūdo ostendit que sunt magis piculosa & que minus ex parte magnitudis & prauitatis fissure. secūda ibi (Si autē preparēt vt sit descrip̄to magna &c.) In prima parte Auicenna vult dicere q̄ quādo disruptit locus ilioꝝ est minoris timoris q̄z quādo disruptit locus aluorati: idest locus mediū vētris. est autē mediū vētris vmblicus & locus qui est prope ipsū cum mensura quattuor digitorū circū circa ab oībus partibus. s. infra & supra. & ab alijs lateribus. Causa autē quare locus mediū vētris est maioris timoris q̄z locus iliorū est: qz ex tali ruptura egredit̄ maior numerus intestinōz & intromissio ipsoꝝ etiaz difficilior est. & hoc ideo est quia lacerti qui tenent ītestina sunt duo lacerti nervosi protēti in lōgitudine vētris. quādo ergo vulnus accidit ibi incidunt̄ bi lacerti. vñ ītestina egrediunt̄. in illis aut sunt plures lacerti. Itēz etiaz ad hoc iuuat: qz lacerti carnosī qui sunt in vtrīsc̄ ilij̄ coartat̄ & exprimit ea que ibi sunt. vnde ītestina cogūt̄ur egredi. Itēz etiaz in medio vētris non est lacertus fortis carnosus per quē prohibetur exitus maxime si vulnus magnuz sit: sed in ilij̄ sunt tres lacerti fortes carnosī ex vtrīsc̄ parte qui tenet ītestina. vñ fortius ibi retinētur & minus cogunt̄ egredi. Est etiam alia causa quare vulnus ibi est maioris timoris q̄z in ilij̄: qz mediū vētris habet extremitatē lacerti nervosū quā nō habent ylia: qz in ilij̄ sunt lacerti carnosī. & iōcū vulnus qđ cadit in extremitate lacerti nervosū sit timorosuz. vt vētris fuit supra. idcirco est magis timorosuz vulnus in hoc loco q̄z in ilij̄. hoc vult dicere h. & in quodā. q̄ postea in quo repetit hic dictum.

CSi autē preparēt ut sit disruptio magna egredit̄ numeratio ītestinōz: quare erit eom̄ intermissio vehementior & difficilior. In vulneribus autem paruis si nō succurrat̄ cum intromissione ītestini inflatur & ingrossatur. & istud propter quod generatur in eo de vētōtate. quare nō ingreditur ex illa disruptio. Et ppter illud saltiora vulnera accūtia in mirac disruptēta sunt illa q̄ sunt eqlis magnitudis.

CHic Auic. ostēdit que vulnera vētris sunt magis periculosa & q̄ minus ex parte magnitudis vel prauitatis fissure. & planū est qđ dicit in līa. Tūc segē illa ps.

CInquit. Et indigēt illa vulnera rebus quatuor: quarum prima est vt reducatur ītestinū apparet ad locum qui est ei proprius. & secunda vt suatur. & tercia vt ponatur super ea mediā conueniēs. & quarta vt sit sollicitudo ne proueniat alicui membrorum nobilium propter illud timor.

CIn parte ista Auicen. ponit curam istorum vulnerū ventris. Et ista pars diuidit̄ in partes tres: quia primo ponit curam vulnerum ventris quando ex vulnere egreditur ītestinū. secūdo ponit curam vulnerū ventris quando ex vulnere zirbus egredit̄. tertio repetit quedam supradicta. secūda ibi (Inquit Hypo. cum egredit̄ aliquid ex zirbo) tertia ibi (Et si egreditur aliquid de zirbo &c.) Prima pars diuidit̄ adhuc in partes duas. Primo ponit curam istorum vulnerū quando ex vulnere egreditur ītestinū: sed nō est ppter hoc vulneratum ītestinū. secūdo ponit curā ipsoꝝ quādo ītestinū est vulneratum & ibi (Et si vulnus iā puenit ad ītestinū est ītestinū)

Tractatus .I.

Prima in duas. pmo ponit quot intentōes regunt ad cū
tarōes taliū vulnēz. 2° pseḡ de vnaq̄ illaz itētionū.
2° ibi (Pone q̄ sit vulnus r̄c.) Dicit q̄ sic. Inquit s. Ba.
6. de inge. sani. Et indigent ista vulnera. s. in curatōe ipso
nu; reb̄ r̄c. et quarta. s. res est vt sit sollicitudo ne pueniat
alicui mēbroz nobiliū ppter id. i. ppter vuln̄ timor. itel
ligo aut̄ istū timorē. i. ne sanguis cōgelet in mēbris iterio
ribus: q̄ hoc inferret maximū nocumētum in mēbris in
terioribus. Deinde cum dicit.

(Pone ergo q̄ sit vulnus tante quātitatis vt
nō possimus ppter paruitatē eius intromitte
re intestinū pcedēs ab eo. Et quidē est nobis
necessariū vt resoluamus illam vētositatē: aut
vt dilatemus ipsam disruptionē: et vt dissolu
mus vētositatē est meli⁹ si pole est in ea.

Prosegitur de p̄dictis intentionib⁹ p̄positis fiēdis in cu
ratōe taliū vulnēz. Et ista ps diuidit in partes tres. Pri
mo ostēdit qualr̄ intestinū exiēs reducat ad p̄priū locum.
2° qualr̄ tale vulnus d̄z sui. 3° ostēdit q̄ sunt medicamina
puenietia tali vulneri. de 4° aut̄ intētōe hic nō psequit. s.
phibere ne sanguis congelet in mēbris interioribus. Et
causa huius est: q̄r̄ in p̄ma pte huius caplī posuit medica
mina que restringū fluxū sanguis et resoluū sanguinem
cōgelatū in mēbris interiorib⁹. et etiā inferius in secundo
tractatu ponet has medicinas vbi determinabit de casu et
offensiō sup ventrē et viscera. et ideo in hoc caplō de hoc
nihil posuit. 2° ibi (Dico ergo propter r̄c.) 3° ibi (Inquit
deinde pone super ipm) Prima in duas. pmo ostēdit qua
liter reducant intestina ad p̄priū locū. secūdo ostēdit qd̄
fiendū post reductionē ipsius. 2° ibi (Lū ergo seruant in
testina) Prima pars diuidit in duas. In p̄ma parte ponit
causas impediētes introitū intestini. In secūda parte do
cet reducere intestinū ad p̄priū locū per remotionē illa
num causaz et etiam preparationē et figureationē infirmi.
2° ibi (Et cā qdē in inflatiōe intestini r̄c.) In p̄ma parte
vult dicere Auicē. q̄ cause impediētes introitū intestini
sunt ventositas et paruitas vulneris. et sic ad hoc vt redū
catur intestinū op̄z aut̄ dissoluere illā vētositatē aut̄ vila
tare vulnus. et si pōt reduci cuz dissolutione ventositatis
melius est q̄z cum disruptione vulneris. hoc est quod di
cit. Deinde cum dicit.

Et causa quidē in inflatiōe intestini est frigus
aeris. ppter illud ergo o3 vt submergat spon
gia in aqua calida et exprimas ipsaz et vapores
ipm. et vinū stipticum quādo calefit etiam est
innatinū in hoc loco: et illd qm̄ calefacit plus
q̄z sit calefactio aque et confortat intestinū. Qz
si hec cura nō resoluit inflationē intestinoz: tūc
administret amplificatio vulneris. Et conue
niētis instrumentoz ad hanc sectōem est instru
mentum qd̄ cognoscit ad pforandas fistulas.
Lūtelli aut̄ pforādi acuti ex duabus ptib⁹ fa
cti ad caput caneantur.

Docet remouere p̄dictas causas. et tria facit. Primo do
cet remouere ventositatē. 2° ostēdit si vētositas illa non
potest resolui qualiter vulnus debet ampliari et cum quo
instrō. 3° ostēdit que figura et pparatio infirmi est cōueniē
tior ad reductōez intestinoz. 2° ibi (Or si hec cura non re
soluit) 3° ibi (Et rectior figura) In pte p̄ma quod dicit
planū est. In 2° pte dicit q̄ si hec cura r̄c. Et cōueniētius
instrōz ad hanc sectōez est instrōm qd̄ cognoscit ad pforā

In visceribus in vli 72

des fistulas et maxime ad pforandas fistulas ani. q̄r̄ in tolle
bus fm q̄ dicit Albucasis d̄z administrari spatiū tortum
cui pars interior sit incidēs valde. pars aut̄ exterior nō
sit incidens et tale instrumentū debet esse ad amplifican
duz talē disruptōez vētris: sed v̄teri⁹ etiā fm q̄ dicit Al
bucasis in cap⁹ de vulnerib⁹ vētris in tali instrō q̄ admī
nistraet ad amplificādū tale vulnus extremitas nō d̄z eē
multū subtilis: imo d̄z eē aliquātulū obtusa vt nō noceat
intestino et forma ei⁹ et figura fm q̄ ipse describit Albuc
asis ē fz q̄ vides ibi (Lūtelli aut̄ pforādi). i. p̄ quos debz
fieri pforatio facti ad caput. i. in extremitate ipsoz acuti
in duab⁹ ptibus caueat: q̄r̄ vt dc̄m est vna pars d̄z esse inci
dēs et altera nō: q̄r̄ illa ps q̄ adheret intestino si esset icidēs
posset intestinū vulnerare. Deinde cū dicit.

Et rectior figura et pparatio in infirme est
vt si fuerit vulnus lesum vadens ad partē infe
riore sit figura et pparatio ad supiore. Et si fue
rit vulnus vadēs ad supiorem: figura et ppara
tio vadant ad inferiorem. Sit ergo intētio tua
quā intēdis in vtrisq̄ rebus simul vt nō cadat
reliqua intestina sup intestinū cuius infirius
apparet. Et cū tu posueris hāc tuam intentio
nem: scias q̄ si fuerit vulnus in pte dextra: tūc
oporebit vt facias egrū declinare ad pte sin
istrā. Et si fuerit in pte sinistra facias eū decli
nare ad dextram. Et sit intētio tua semper vt
ponas pte in qua est vulnus altiorē pte altera:
bec est. n. res q̄ est cōis oib⁹ istis vulnerib⁹.

Ostēdit Auicen. que figura et preparatio fit magis com
petens infirme ad reductionē intestini et dicit. Et conue
niētior figura r̄c. iens. i. vadens. Sit ergo intētio tua in
pparatōe et figura infirme quā intendis in vtrisq̄ reb⁹ si
mul. s. siue reducat intestinū p̄ dissolutōez ventositatis si
ue p̄ dilatatōez vulneris. hoc est res. i. talis pparatio et ta
lis figuratio que est cōis oib⁹ vulnerib⁹ istis: q̄r̄ sic sem
per debz situari infirmus in quolibet vulnere vētris fm
q̄ mō dixit Aui. Deinde cū dicit.

Cum ergo seruantur intestina in locis suis q̄
sunt eis p̄pria postq̄ reducta sunt ad vētre cū
vulnera sunt magna: tunc necessarius est mi
nister edocitus. Et illud ideo qm̄ op̄z vt teneat
locum illius vulneris totuz manu sua deforis
et colligat ipm et aggreget et detegat de eo ali
quid ministro suēti ipz et redeat ad illud quod
iam sutū est de eo etiā: et aggreget ipm et colli
gat paulatim donec sua vlnus totum sutura
decēti. Et ego narro tibi illud qd̄ meli⁹ est de
assuptione ventris.

In pte ista Aui. ostēdit qd̄ est fiendū post reductōez ite
stini ad p̄priū locū. et colligat ipm. i. vt coadunet ipm insu
mul labia vulneris planū ē id qd̄ dīc. Tūc seḡ illa ps.

Dico ergo: quoniā ppterēa q̄ res que est ne
cessaria est vt comprehēdat illud quod est iter
mirac et siphac iā est necessarius tibi vt icipias
et intromittas acū in cutē deforis ad iteriorem
partem. cum ergo penetraverit acū in cutem
et in lacertum cunctē fm rectitudinem in longi

Fen .III.

itudine ventris totū: dimitte margines siphac in hoc latere et nō intromittas in ipm acum et fac penetrare acum in marginē aliu3 deint ad exteriora: deinde fac penetrare eam ab intus ad exteriora in marginē alio mirac: et cū feceris ea3 penetrare: sic fac penetrare eā secundo in hoc eodē marginē mirac aut deforis ad interiora: et dimitte margines siphac q̄ est in hoc latere: fac ergo penetrare acū in latus aliud deint ad exteriora: et fac eā penetrare cū tua penetratio ne in siphac in marginē mirac qui est in parte ei3 donec facias eā penetrare totū: deinde icipere iter ab hoc eodē latere et sue ipm cu3 marginē q̄ est siphac in latere alio: et extrahē acū ex cu te quā penetrauit: deinde reduc acū in illā cutē et sue marginē siphac q̄ est in latere alio cū hoc marginē mirac et extrahē eam ex cu te que est in parte ei3: et fac illud vna vice post aliā usq̄ quo suas vulnus totū sī illud exemplum. In mensura ait q̄ sunt iter duo puncta caueat superfluitas in latitudie et strictura: qm̄ amplitudo nō tenet sī op̄ et strictura adunat. Et filū ite3 si fuerit chordosuz adiuniat ad disrupēdū: et si fuerit molle abscidit et ligat leue du3: et si militer si profundaueris p̄ficturā in cu te. nam si fuerit longinqua a p̄fictura ve3 remanserit de vacuitate intra ipm et extra eam nō icarnat: et serua equalitatē illic ēt. Inquit. Et pone intentionē tuā in suendo ventrē adherētia siphac cū mirac. fortasse. n. adhērebit et incarnebit: qm̄ est neruosuz. Et iā consuerit ipsum qda3 sī hūc modū. op̄ ḡ ut figamus acū in marginē mirac exteriore et faciamus ea penetrare ad interiora et dimittamus marginē siphac totū: deinde reducamus acū et faciamus eā penetrare: deinde penetret acus ex h̄rio p̄tis quaz penetrauit: deinde faciamus penetrare in marginē aliu3 de marginibus mirac sī hoc. Et iste modus cōsuendi ē melior cōsitione cōi q̄ comprehēdit quattuor margines in penetratōe vna: et illud sō quoniam cū hac cōsitione ite3 quaz iam diximus iam coopit siphac retro mirac: et continua cū eo coopitura decēter.

In pte ista Aui. postq̄ oñdit qualiter exiēs intestinū dz reduci ad suū locū ppriuz oñdit qualiter tale vulnus sui dz. determinat ḡ hic de sutura vulnē vētris. Et ista ps diuidit in pres tres. In p̄ma parte ponit quēdā modū suturē istoz vulnē quē Hal. p̄dit. 6. de ige. In secūda parte ponit quēdā aliū modū suturē quorūdaz alioz. In tercia pte ipē inuit aliū modū suturē qui est cōis istis vulneribus et aliis. et hoc facit cōparādo scđm modū suturē ad aliū cōem oñdēdo q̄ et talis modus est melior. z̄ ibi. (Et iam p̄suerunt qdā) 3̄ ibi. (Et iste modus suendi r̄c.) p̄ prima in duas. p̄mo facit qđ dc̄m est. z̄ addit qda3 q̄ debent

De regi. vulnerum

obseruari in modo suendi. z̄ ibi. In mensura aut que est inter duo pūcta r̄c. Dicit Aui. in his ptibus plana erūt p̄ea que dicent in quodā notabili. C Propter qđ ē nōndū q̄ Albucasis ponit q̄ q̄tuor sunt modi suturē vulnē vētris. duo sūt modi cōes istis vulnerib⁹ et alijs. alijs aut sunt p̄pri istis vulnerib⁹: sī p̄mi duo modi non differunt in mō suturē: sed solū differūt: q̄ in p̄mo mō dimititur acus ifixa. in secūdo aut nō: immo solū coniungunt labia mediāte filo. et iō quasi ambo p̄nt reduci ad vnu modū: est talis modus vt suan̄ ambe ptes pāniculoz ex vtraz pte in vna pūctura vt imittat acus in siphac et mirac. vna pte et penetret simul mirac et siphac ex alia parte vt nō fiat ibi aliquā distictio iter labia vulneris sicut nō fit in alijs vulnerib⁹. et iste modus p̄t h̄re in se duos modos positos quos ponit Albucasis: q̄ q̄ dimitunt acus infixe. tūc est vnu modus. q̄ aut nō: sed solū fit cu3 filo tūc est ali⁹ modus. et istū duplē modū q̄ p̄t reduci ad vnu modū tāgit Aui. in illa pte. et iste modus suēdi est melior cōsitionē cōi. vbi comparat modū p̄priū suturē ad istum modū cōem oñdēdo q̄ iste est melior. Sic ergo hēmus duos modos cōes suturē istoz vulnē quos ponit Albucasis. Modi aut p̄pri sunt etiā duo. vnu modus est copiēdo mirac solū ex vna pte: et dimitēdo siphac. ex alia aut capiendo siphac et mirac. et sic fiat quousq̄ sit completa tota sutura: et iste est modus quē p̄mo ponit Aui. Secundus aut modus suturē p̄prius quē ponit Albucasis est vt p̄mo suā mirac cum mirac solum et dimitēdo ex vtraz pte siphac: sed secūdo accipiat mirac cū siphac ex vtraz parte. et sī istū modū procedat usq̄ ad finē. et istū modū nō tangit hic Aui. sed ultra istos quos ponit Albucasis: Aui. ponit modū quēdā quorundā alioz. et est vt suatur solū miraculum mirac dimitēdo semp siphac. et istū modū tangit ibi. (Et p̄suerūt q̄. r̄c.) et in illa parte laudat Aui. istū modū etiā magis q̄ modū cōez. Et causa hui est: q̄ cu3 tali sutura coopit siphac retro mirac coopit. decēti sic et p̄ius coopiebat nāliter. in sutura aut cōi nō sit cū accipiant oēs quattuor margines in vna pūctura. Ego tñ credo vlt̄ri q̄ inter oēs modos suturē tertii modus quē ponit Albucasis: quē ponit Aui. p̄mū est melior. et etiā credo q̄ sit de itētōe Aui. Et causa hui est: q̄ siphac est pāniculis neruosus. mēbra aut carnosa sunt difficilis incarnatōis. mirac aut est pāniculus carnosus magis. mēbra aut carnosa sunt facilis incarnatōis cū siphac sit dīcīlis solidatōis: mirac aut facilis. dz ḡ iūgi et iūscari siphac cū mirac vt meli possint icarnari ppter iūscatiōes quā recipiet a mirac. et q̄ hoc sit meli p illū modū suturē q̄ p alii. idcirco ille est melior. et hoc est qđ dicit Aui. in illa pte. Ingr. s. Hal. pone intentionē tuā in suēdo vētrē adherētia siphac cum mirac fortasse adhērebit et incarnebit. s. siphac si ita facies: qm̄ est neruosum. s. siphac. et ideo op̄ ut fiat adherētia ipsi cum mirac vt recipiat facilitē solidatōis a mirac. Medici hodie tñ nō faciūt vīz de tali mō suturē: sī solū suūt ipm sutura cōi. p hec ḡ q̄ dicta sūt potes intelligere vba Aui. Tūc seq̄ illa ps.

Inquit. Deinde pone sup ipm de medicis incarnatiuis et neēitas ad ligandum est vēhemētior i his vulnerib⁹: et madefac lanā marabze cū oleo calido pāy et intiolue sup alibre3: et alibre3 sicut vadit. Et clisteriza ipm cu3 alijs quo mollificatiuo ēt sic olea et mucilagies.

In parte ista Aui. ponit que sunt medicaminauenientia istis. Dicit ḡ. Ingr. s. Hal. 6. de ige. sa. Deinde. i. post reductionē intestini ad ppriū locū: et post suturā talis vulneris sup ipm pone r̄c. Et neēitas ad ligādū est vēhemētior in ratio curvati unihedra p̄p̄strij.

bis vulneribus supple q̄ in alijs. Et rō huius est ppter su-
stentationē itestinoꝝ ne exeat. t madefac lanā maroba-
ce. lanā succidā cum oleo calido parū: t iuolue sup alibi-
tem. i. sup ilia. t alchabien. i. sup inquina sicut yadū. t hoc
si rōne doloris mitigationis: vt phibeat āpa: nā mitiga-
no doloris t phibitio apostematis in vulneribꝫ: t marie
in vulneribꝫ mēbroꝫ vbi sunt lacerti sicut ē hic fit cū vni-
tione olei calidi circa partes circūlātes: t si est in hyeme
accū oleo cōmuni. si aut̄ in estate fac cū oleo rof. sicut di-
cti Albucasis. t clisteriza. s. ifirmū cuꝫ aliquo mollificati-
oꝫ vt exitus fecis nō sit violētus: t cōmoueat vulnus sic
sunt olea t mucillagines: sicut est mucillago malue: t mal-
uanisci t similiū in gbus distēpere cassia fistula: t huius-
modi lenitiua solutiua. **C** Et itellige hic q̄ dicit Auic. q̄
clisterizē cū aliquo mollitiuo. s. si in itestinis nō sit nocu-
mentū. q̄ si in itestinis suis sentiat nocumētū sicut dolo-
rem t putrefactionē. tūc nō d̄z clisterizari solū cū molliti-
oꝫ. imo d̄z etiā clisterizari cū stipticis: sicut cū vino nigro
stiptico pōtico tepido fīm q̄ dicit Albucasis. t Auic. etiā
dicit hoc in sequēti parte q̄ talia sunt q̄ iuuant vulnera t
alera itestinoꝫ. Tūc segtetur illa pars.

C Et si vulnus iā puenerit ad intestina t suisti
ipm: tūc regimen fit illud qđ diximus. verūt nō
vt clisterizē cuꝫ vino nigro stiptico tepido:
t pprie si vulnus iam cōsuti fuerit: aut appro-
pinquauerit minuta itestina: qm̄ itestinū ieiu-
min non sanat oīno ex vulnere qđ in ipso acci-
dit ppter subtilitatē sui corporis: t multitudi-
nem eius qđ est in eo de venis: t ppinqtare
sua ad materiā neruoꝫ: t multitudinē effusio-
nis colere ad ipsum: t vehementiā caliditatē
eius: qm̄ est magis ppinqiuꝫ epati q̄ itestina
alia. Inferiora vero ventris propterea q̄ sunt
denā carnis sis de medicatione ipoꝫ cōfidēs.
Inq̄t Ha. lib. de īgenio sanitatis. Et sit itentio
ma apud disruptiōem mirac vētris cuꝫ siphac
v̄ suas eā cōsutiōne cōglutinatē siphac cū mi-
rac: qm̄ est neruosum tarde īcarnationis cum
allo: t illud cū mō suitiōis quā diximus: quo-
maz ipsa aggregat t cōglutinat in punctura si-
phac. Inq̄t. Et itestina cū egreditur: tūc p̄fert
vñlū nigrū forte. t calefiat t submergat in eo
lana t ponat desup. qm̄ ipsa dispergit islāma-
nonē coꝫ: t detumescere ea facit. si aut̄ nō fue-
rit p̄sens. tūc administra quasdā aq̄s stipticita-
nis fortis calefactas. q̄ si nō fuerint p̄ntes. tunc
vapora ea cū aq̄ calida donec detumescat. si at̄
nō ingreduntur in illud ap̄ficeret loc⁹.

In ista pte Auic. postq̄ determinauit de cura vulneruꝫ
vene: qm̄ ex vulnere egredit̄ itestinuꝫ. nō tñ est vulnera-
tus. determinat de cura ipoꝫ qm̄ itestinū ē vulneratum.
tōdit etiā cū hoc q̄ sunt itestina que recipiūt ḡsolidatio-
nem: t q̄ nō. repetit etiā quedā supradicta cōmendādo pri-
mū modū suture supradictuꝫ. Dicit ḡ. q̄ si vulnus iā que-
nerit ad itestinū t suisti ipm. i. itestinum: tūc sit regimē id
qd̄ dixim⁹. s. post suitionē itestini. Vult ergo d̄re Auicē. q̄
itestinū est vulneratum. tūc p̄mo d̄z sui itestinum. t deb̄
scū acu subtili. t filo de serico subtili. vel cuꝫ filo de i-
testinis animaliū p̄parato fīm q̄ Albucasis ponit. dicit. n.

q̄ accipiat extremitas fili ex itestino t excarneſ multiz.
deinde liga in extremitate eius filum subtile innolutum
Deinde itromitte id filū in acū t sue cū eo itestinū. postq̄
yo tu suisti itestinuꝫ. tūc facalia q̄ sunt necessaria. s. reduc
itestinū ad locū suū dissoluēdo ventositatē cū ablutōe yi-
ni nigri stiptici. deide postq̄ reduxisti itestinū sue vulnus
fīm modū p̄dictū: t dimittant̄ filoz̄ capita itestini extra
vuln⁹: vt possint extrahi q̄i facta ē īcarnatio. deide ponā-
tur sup vuln⁹ medicine īcarnatiue que ad hoc cōueniunt.
Et pp̄ hoc dico v̄lteri⁹ q̄ nō oꝫ vulnus vētris teneri aper-
tū donec itestinū v̄lteri⁹ īcarneſ sicut dñt gdā. t Brunus
fuit h⁹ opinis. q̄ multa p̄nt ex hoc seq̄ pericula. Primuꝫ
est. q̄ q̄i vuln⁹ mutab̄ aer subintrabit t faciet in itesti-
no tortiones t dolores pp̄yētositatē quā in eo generat. ex
hoc aut̄ p̄nt accidit p̄na cōseq̄. Sc̄dm ē. q̄ vulnere rete
to apto. Sorsitan exhibūt itestia. t iō vt dictū ē d̄z sui vuln⁹
qm̄ sutū ē itestinū. t hoc ē de intētione Auicen. q̄ dicit q̄
post suitionē itestini fiat regimē qđ diximus. **C** Ulteri⁹
itellige q̄ Albucasis ponit quandā suturā itestini q̄ fit cū
formicarū capitibꝫ abscisis quā dixerūt gdā experimēta-
tores: s̄ illa sutura nō ȳr mībi bñ tutā. q̄ adeo breuiter te-
net ista capita post abscisionē istoꝫ vel ipsoꝫ a corporibꝫ
q̄ ex q̄libz cōfricatiōe p̄nt recedere. t ipse met Albucasis
dicit q̄ talis modus suture ē fīm viā fiducie t spei. t iō nō
ē multū intēndū. **C** Ulteri⁹ itellige fīm q̄ ponit Albucasi-
s q̄ iudiciū medicatiōis istoꝫ vulnē ē sicut iudicium
medicationis alioꝫ vulnē. q̄ si tale vulnus ē recēs cuꝫ
sanguine suo: t nō mutauit ipm aer. tūc cura ei⁹ ē illa q̄ dī-
cta ē. si aut̄ iā mutauit ipm aer: tūc debēt ibi poni quedā
vnguēta vel emplastra digestua donec faciat pus. postea
curent cū mūdificatiōis t exiccatiōis sicut curant alia v̄l-
cera. verū oꝫ vt clisterizenē cū vino nigro stiptico t̄c. hoc
est id qđ dixit supra. q̄ q̄i accidit lesio in itestinis: tūc nō
d̄z clisterizari eger solū cū molitiis nisi inq̄rtū leniūt fe-
cez: s̄ d̄z etiā clisterizari cū stipticis que iuuat vulnera in-
testinoꝫ. t ideo dixit Auicē. verū oꝫ denotādo bicaliquam
differentiam supradictam totū aliud quod dicit hic Auicē.
planū ē. Tūc segtetur illa pars.

C Inq̄t hyp̄. Cū egredit̄ zirbus ventris in vul-
nere. nece est vt putrefiat qđ de eo egredit̄ q̄
nis moret tpe paruo. t ē in hoc vehementi⁹ q̄
itestina t epar: qm̄ itestina t extremitates epa-
tis si nō remanēt exteri⁹ spacio lōgo donec iſri-
gidēt valde vehementer. tūc cū igrediunt ven-
trem. t īcarnat̄ vuln⁹ redēt ad nās suas. zirb⁹
vero l̄z moret tpe paruo: tñ nece ē vt qđ ex eo
qđ app̄z igreditur vētrē putrefiat. Et ppter il-
lud ppterat medici in icidēdo ipm: t nō intro-
mittit qđ de ipso appetit in ventrem. q̄ si inē-
niatur in zirbo diuersoꝫ ab hoc illud est valde
parū t fortasse nō iuenit.

C In q̄ parte Auic. postq̄ determinauit de cura vulneruꝫ
vētris qm̄ ex ipsis egredit̄ itestinū. hic determinat de cura
vulneruꝫ vētris qm̄ ex ipsis egredit̄ zirb⁹. t vult d̄re Auic. q̄
si zirb⁹ egredit̄. t dato q̄ tpe p̄uo moret extra: tñ putrefit
z̄ q̄ dicit Hypocras. t hoc cognoscit̄ p̄ viriditatē t nigre-
dinē ipsius. tūc ḡ medicus d̄z icidere totū putrefactuꝫ. q̄
si reingredere itus illa ps putrefacta: tūc totus zirb⁹ pu-
trefieret. t iō festinādū ē: vt cito absindāt quod de eo fa-
ctū ē viride vel nigrū. d̄z tūc p̄us ligari cuꝫ filo in fine lo-
ci sani fīm q̄ dicit Albucasis eo q̄ in ipso sunt vēne tarts-
rie ex gbus cōsequereſ fluxus sanguis si nō ligaret̄. tūc
icisa tali parte zirbi suat̄ vulnus t extremitates fili zirbi

extra vuln^o dependeat: ut postea remota tali pte putreata extra habat. H^e qd^o itēdit H^e Auic. Tūc seq̄ illa ps.

CEt si egredit aliqd de zirbo tūc necesse est tibi vt scias an oporteat icidi an non: et an opoz teat sui vulnus an nō: et qualr suar. Hā si vulnus cadat in alnourati et ē mediuz vētris: tunc est pluris timoris: qm̄ sunt extremitates lacer torz cooperite super ventrē. Si fuerit in illis et sunt a duobus laterib^o medij ventris a dextra et sinistra qsi quatuor digitis. tunc est saluor: qm̄ nō est in eo aliqd de extremitatib^o lacerto rum neruosoz loci vno alnourati sutura iteruz est difficultis. et illud iō quoniā intestina eminent et regrediuntur a disruptione que ē in hoc loco: et redditus eorum in hoc loco est difficultis. et illud qz illud qd^o plicat ea intentione corū est duo lacerti ptenisi in lōgitudine ventris carnosí qui descēdūt ex pectore ad rachaba: et est os pectinis. Et pp̄ter illud qn̄ cadit vulnus in hoc loco icidunt hos lacertos. et ē eminētia intestini vēhemētior. qm̄ lacerti qui sunt in illo cōtinēt ipsum: et nō est ei in medio lacertus fortis reti nens ipsum. Si autē preparat cū hoc vt sit vulnus magnuz. tūc necesse est vt emineat et regrediatur ex eo neruus intestinor: et quare fit itro missio eorum difficultior.

CIn ista parte Auic. repetit quedā supradicta: et pat̄ per ea que dicta sunt p̄us.

Capitulū Dini de vulneribus penetratibus in cōcauitate membrorum spiritualium.

Am dictum fuerit p̄us qz vulneruz penetratū quedā sunt penetratia in cōcauitatē mēbroz nutritiōnōz vt que fuit in partib^o vētris ab vmblico infra: et parū supra: quedā autē sunt penetratia in con cauitate mēbroz spiritualiū: vt que fuit in ptib^o pectoris vel toracis aut dorſi: cū Auic. nō determinet nisi de p̄mis vulnerib^o penetratibus pp̄ter cām pdictam. idcirco nos qzq̄ nō spectet ad p̄positū Auic. ad cōpletōrem tñ doctri na cirugie de his vulnerib^o et cura ipsoz aliqd capitulum breue extractū ex dictis Auic. in. 3: et Albucasis et Hal. de īgenio. Istituemus. Dico ergo. si accidit tale vuln^o: tunc si gnū eius ē fm qz dicit Albucasis cap^o. de curatiōe vulne rum qz ex vulnerē egredit vētositas qm̄ ifirmis anhelat vel tussit. imo aliquā egreditur tata vētositas qz extinguit candelaꝝ accēsam. et tūc vt dicit Albucasis qm̄ ex vulnerē egredit vētositas scias qz tale vulnus ē mortale. dicit enī Hyp. sexta p̄ticula afforūmoz. vesicā h̄re icisam aut cere brum aut cor: aut dyafragma et mortale. nō aut est itelli gendū qm̄ dicit ipz eē mortale. qz oēs inde moriant^o: et nullus euadat: s^z qz plurimū inde moriunt^o. aliqui tñ possunt euadere fm qz ibidē ponit signa huius Albucasis.

CLura ipsoz vulnerum fm Dini.

Acēntio autē curationis huius vulneris est duplex. vna est v̄lis. altera v̄o particularis. Universalis autē itētio ē circa euacuationē toti corporis: et diversionē totius flūxus humoz ad locū: vt statim fiat floboz et fiat cristeria aut suppositoria qz deriuēt māz a pte patiēt

te ad iferiora: et fiat fricationes et stricture dolorose inbus chys et crurib^o. Particularis autē intētio ē circa vulnus et tale vulnus ē recēs cū sanguine suo. tūc q̄stūz ē ex parte vulneris talis vñ ē stati p̄teret icarnatio et suitio. s^z ipo dīt H^e ex accūti. Dicit. n. Albucasis qz nō ōz vt ponas in eo p̄ hora puluerēq̄ stringat et sanguinē refrenat vt non retineat sanguis in p̄funditate corporis: et reuertat ad cor recte gelet et interficiat ifirmū suffocādo ipm. S^z si securi cēm^o qz sanguis nō remaneret: sueremus ipm p̄ma hora: et solidarem^o. qz ḡ de H^e securi nō sum^o ex q̄ pōt seq̄ mors ifirmi idcirco p̄ma hora q̄ venit ad te talis vulnerat^o reclinādū ē p̄ pedes: vt sanguis q̄ in p̄funditate init. exeat et pone in orificio vulneris itus fm qz dīt Albucasis. vnguetū attritiū qd^o attrahat et mūdificet sanguinē qgelatū iteri^o. tale autē ē sic gluten albotim vel mel qd^o melius ē: et fiat emplē exteri^o v̄sqz ad aliquos dies mitigātia dolorē: et dissoluētia sanguinē qgelatū: vt emplm ex absinthio et calameto et farina ordei et fenugreci coctis in vino cū melle et cribatura surfuris. et phibeat assiduatō mollificatiōnōz ne qditas aggreget in p̄fūdo. qz h̄s vulnera sunt difficultis solidatiōis pp̄ p̄funditatē ipsoz occultā. et iō idigēt fm qz dīt Hal. medicinis multū exiccatiūis cū medicis exteriōrib^o et ēt iteriōrib^o. et si vnguetū nō sit tibi p̄ns: tūc vt dicit Albucasis pone sup ipm cotū yetustū vel licinia vt sugit qd^o egredit ex eo ēt būditatib^o: et hēant licinia q̄ immittunt in talib^o vulnerib^o suspēsoria vel capita eoz sint grossiss qz orificiū. ita qz ex p̄ssione ligature in p̄funditate ire nos possint: qm̄ hec ēt cā putrefactōis. Et p̄cipe ifirmo: vt dicit Albucasis et Auic. in. 3: vt iaceat sup lat^o ifirmū et missat et moueat aliq̄ motu vt egrediat qd^o ex eo aggregat de hū diratib^o. Interi^o autē pos dent in p̄n medicine resolventes sanguinē cōgelatū in iteriōrib^o et solidatēs q̄ sciunt ex p̄p̄ys caplīs. Si ḡ tūc vt dīt Albuc. vulnera p̄trāsent tres dies aut plures: nec accedit spasm^o nec tremor cordis malus. nec strictura in ābelitu. et vides reliq̄s ei^o dispōnes bo nas scias qz vuln^o ē saluū. Lura ḡ ipm cū licinia et vnguetis donec saneat. et h̄s fm modū quē Auic. ponit in 3: cā tūc cura vulnez pectoris. qz qm̄ ē ibi putredo et sanies. tūc inciant in eis medicie lauatiue et abstēsive sic ē mellīcītū aut oxizachara. et si vis plus mūdificare et lauare fiat dec̄tio yreos aristologie et ysozi in q̄ decoctiōe distēperent mel. Et qm̄qz vt dīt Auic. in. 3. ē neūiū: vt post imissionē aq̄ mellis fiat egredi sanies cū instro attrahēdi sanie. scū camilla p̄ qua sugat sanies: cū autē mūdificat^o est loc^o aūnie et speram^o qz n̄ remāsit ibi ex eo aliqd. tūc in yncianime dicine solidatiue q̄lia sunt desiccatiua stiptica: vt ē decoctio balaustiaz: sumac aluminis rosaz et silium: in q̄ decoctio ponaēt et mel medicie et ex pte iteriori administratur silī mō sicut extēriores. qz qm̄ tūsūt et ōz mūdificare: tūc dentē electuaria et loc mūdificatiua. vñ tūc bona sunt dyapenidion dyadicis dyadragatū. dyacalamētū et silia cū decoctiōe ysozi riglitie passulaz ficiū capilli yeneris et similiū. Si at nō tūsūt et sanies ē mūdificata: tūc dent res stiptice solidantes: vt terra sigillata cū succo citonioz: sumac et ypogistidos et balaustia et silia. h̄s. n. stiptica oībus vulnerib^o penetratib^o maximū p̄bēt adiutoriu. qz sanat et solidat ea a pte iteriori. Dīt. n. Hal. 4. de īgenio. Quē īuūat iteriora vulnera p̄ter nullū nocūmētu erūt sic ypogistis balaustia flos maloz granatorū galla. cortex maloz granatoz: terra sigillata seniū. i. lutu stellaz succūsum: aq̄ rof. acatia et silia. hec oīa īuūatia sūt vulnez q̄ fuit in vētre. i. cōcauitate iteriori p̄ter vllū nocūmētu. oīz qz eatari cū aq̄ in q̄ cocta sunt stiptica. sicut coctana et ramī arboris masticis lupilli extremitates vitis aut mirt^o: aut donētur cū potib^o stipticis et c. Et scias qz in medicinis talū vulnerēz. siue ponant extra: siue sumant itus optimū epo

*Si p̄fōbile off ecō
yōz quā p̄cūnī p̄p̄
ouēt p̄cūnī p̄p̄*

Tractatus I.

et remel: qm̄ vt dicit Auic. in 3°. in mūdificatiis et abster
fuit taliū vulnēz nō ē aliqd sic mel. ipm. n. ē mūdificati-
um et desiccatiūz: et cū hoc ē cib⁹ dilectus a nā. C Dieta
aut istoz vulneratoz sit talis. qr vscg ad septimū diē vtā,
tur dieta tenui et caueant vinū et caro. et hoc ppter timorē
spatis. post septimū aut pnt cōcedi: et sicut ēt cibi et pocula
xinetia cū hoc vntutez medicine: vt. s. qm̄ ē tps mūdificādi
tūc vt Hal. dicit dent ea q̄ sunt excolatiua. Si aut est tps
cololidādi: nece ēt cibaria et pocula sint stiptica. Si autē
vt dicit Albucasis tale vuln⁹ plōgat ad sanādū. et semper
aperit. tūc scias q̄ iā factū ē fistula: et est ex eis q̄ raro reci-
piunt solidatōz. Lura ḡ ipsam ex caplo suo. i. ex ags q̄ for-
tis mūdificat et forti⁹ desiccāt. Laue tñ ne vt dicit Hal. et
et Auic. in B. 4°. lib. de curaylcez ne mūdifices ea cū acu-
to medicamine: vt ē flos eris et silia: qm̄ patiēs pculdubio
moires. h̄ iḡ d̄ vulnerib⁹ tāta sunt dcā icidēter et. C De qualitate ligādi vulnera.

CAP. VIII.

Vulnera asit et fissura apparetia cūvis
vt icarnent. tunc fac illud qđ dixit sa-
piens de illis qui sunt hui⁹ artis. In-
quit. Cū vis vt icarne huiusmodi fis-
sura. tūc adhære ei ligaturā icipiētem ex duob⁹
capitib⁹ nō aliā de ligaturis. Qz si fuerit magna
erit tibi necessariū vt adhære ei facias puluilloz triāgulatos. Et si fuerit locus declivis idī-
get sutura etiā. Et puluilli quidē triāgulati me-
liores sunt in aggregādo labia vleruz q̄z qua-
drati: quoniā coartant super fissuram tantum.
Et si tūc puluilloruz triāgulatoz est fm̄ hoc
exemplū. linea recta iter duos puluilloz sit fissura: et duoz puluilloz triāgulatoz
vnu sit b. et alter g. decēter ppositi fm̄ figura
quā vides. Cū ergo ligat loc⁹ iste et cadit liga-
men duoz capitū est ligamē tenēs sup locū fis-
sura vhemētis q̄z si fuerit q̄drati. Et nō lzyt n̄
sit applicatōe vlciez ligamē n̄ hñs duo capita:
et isti sit puluilli triāgulati et figura stringēdi.

In isto cap. Auic. qr in vulnerib⁹ ad solidatōz et icar-
natōem ē maxie neceia ligatura. et aliquā ppter hoc oꝝ sui: de-
terminat de q̄litate et mō ligādi vulnera. et etiā de sutura
oñdēdo vbi maxie ḡpetit. cū hoc ēt itromiscēdo qdā alia.
Et vt reducant ad ordinē meliori mō q̄ pnt dcā Auic. pos-
sum⁹ dñe q̄ istud caplū dividit p̄ in ptes q̄tuor. In p̄ pte
determinat Auic. de modis ligature vulnēz. In z° parte
determinat de sutura vulnerū oñdēdo vbi maxie ḡpetit
futura: et vbi sufficit sola ligatura. In 3° pte qr sūt qdā vul-
nera q̄ idigēt vt scindant et discoopiant cū sectōe: et nō pnt
icarnari cuz ligatura. oñdit q̄ sūt talia vulnera in qb⁹ opz
dec fieri. In q̄rta pte ipse repetit sub epilogo gnali in qb⁹
vulnerib⁹ sufficit ligatura. et in qb⁹ nō: s̄ vltra h̄ oꝝ admi-
nistre suturā et puluilloz triāgulatos. z° ibi (Inq̄t qm̄ fuerit neceium nob⁹)
4° ibi (Et scias q̄ futura et.) Prima ps vt mibi v̄ pōt di-
vidi in tres ptes. nā cum sit modus triplex ligature fm̄ q̄
Auic. dixit p̄ in cap. de vulnerib⁹. Prim⁹ modus fit ad
icarnādū labia vulneris. Secōd⁹ modus fit ad exprimēdū
sordicie et hūditates ex vulnerere. Terti⁹ modus fit solū cā
retinēdi medicamina sup vuln⁹. Prio ḡ Auic. ponit p̄mū
modus ligature oñdēdo quō fit: et in qb⁹ vulnerib⁹. et cuz h̄
et facit aliquā metiōez de sutura. z° Auic. inuit z° modus
ligature. oñdēdo in qb⁹ vulnerib⁹ ḡpetit talis modus. 3°

De qualitate ligā. vul. 74

Inuit tertiu modus cā retinēdi medicamina sup vuln̄is
oñdēdo in qb⁹ vulnerib⁹ ḡpetit talis modus: et nō illi duo
modi p̄mi. z° ibi (Et dñ in li⁹. de igenio) 3° ibi (Inq̄t ille q̄
iā vidit) Dicit ḡ p̄. vulnera at et fissura re. q̄ dixit sapiēs. i.
Ha. de igenio sanitatis. tūc adhære eiligaturā icipiētem
ex duob⁹ capitib⁹. ligatura duorum capituz dñ quando
vulnus p̄ fissiam in media pte stringit: et vnumqđz duo-
rum capitū fissie siue sit vna siue sint due tendit v̄sus ex-
tremitatē ynā: altez v̄sus extremitatē alterā nō aliā d̄ li-
gaturis. i. n̄ adhereas aliū modū ligature q̄z istū. Et rō h̄
ē. qz p̄ ceteris ligaturis hec magis valz ad icarnādū. qz qm̄
talism ligatio fit icipiēs duob⁹ ex capitib⁹: tūc q̄libet ps illo
ruz capitū extēdit vnu labiū v̄sus alteruz. et p̄nectit illi. et
ista ligatura fm̄ plurimuz in vulnerib⁹ quis ē sufficiēs ad
icarnādū absq̄ alio. Or si fuerit magna. s. scissura nece ēt
vt adhære ei facias puluilloz. i. pumaçolos triāgulatos:
et h̄ iō vt ligamē trāsiēs sup puluilloz vtriusqz labi⁹ p̄pri-
mat vhemētis p̄ illos labia: et coerceat in vnum. Qz si fue-
rit loc⁹ declivus. h̄ est dñe q̄ si vna ps vulneris vhemē-
ter declinet et elōgeſ ab alia: tūc vltra h̄ qđ dc̄m ē: indige-
bit et sutura. Et puluilli qdē triāgulati et. Et sit qdē pul-
uilloz triāgulatoz fm̄ hoc exēpluz. s. qđ vides a latere.
qr ita stat in li⁹. Auic. qr duo anguli taliū puluilloz debet
applicari duob⁹ labi⁹ vulneris. tert⁹ aut̄ agulus dñ eē i-
feri. et h̄ iō vt ligamē trāsiēs sup tales puluilloz ipellat
vna et aliā ligaturaz p̄tēsam ab vno anguloz ad duos su-
periores. talis aut̄ ipulsio et coartatio labioz vulneris nō
ēt eq̄ bōa nec ita firma si fieret trāsīt ligaminis suppul-
uilloz q̄dratos. et rō ē. qr ipulsio p̄cedēs ab vno agulo for-
tior ē q̄z a duob⁹. qr ē magis iūcta. ois. n. v̄tus iūcta fortior
ē q̄z disp̄sa. h̄ est ḡ qđ Auic. dicit de hac ligatura. C S̄ v̄l-
tra hec debem⁹ intelligere de mō stringēdi in tali ligatura
q̄ apud vulneris orificiū dñ eē decēter stricta et p̄licata
vt bona fiat ex̄p̄sio sanguis supfīni et hūditatuz aliaz a
vulnerē v̄sus alias ptes. q̄to aut̄ a vulnerē talis ligatura
magis elōgaſ rāto magis relaxet. Itēz et canendū est vt
dicit Ha. in de igenio. ne talis ligatura sit ex veteri pāno et
lōzo. aut sit ex aspero et valde p̄stricta. p̄ma. n. nō bñ susti-
neret vuln⁹ vt solidari possit. z° at dolorē gnāt q̄ ē cā apa-
tis. oꝝ. n. ēē media iter illa. Tūc seq̄ illa ps.

C Et dñ in lib. 3° igenio sanitatis. Quidā hō ha-
buit vuln⁹ cui⁹ p̄fundū erat p̄mū iguinib⁹: et
ipsi⁹ orificiūz p̄mū genu et sanauini⁹ ipm̄ sine
p̄foratiōe penit⁹. ita q̄ posuimus sub genu ei⁹
puluilloz. et p̄parauim⁹ ipm̄ talr q̄ factum est
orificium eius directum cum facilitate. et simi-
liter fecim⁹ de vulnerē quod fuit in cora et bra-
chio: et sanata sunt omnia.

C In q̄ pte Auic. inuit z° modū ligature q̄ fit ad exprimē-
dū sordicie et hūditates ex vulnerere. Dico at q̄ inuit eo q̄
ipz exp̄sse nō ponit: s̄ ponit qdā exēplū vulneris in q̄ cō-
petit modus ligādi. recitat. n. de quodaz hoie fm̄ qđ dicit
Ha. de igenio q̄ habuit vuln⁹: cui⁹ p̄fundū erat p̄mū ge-
nū: et ei⁹ orificiū p̄mū iguinib⁹. et dicit q̄ sanauit ipm̄ si-
ne p̄foratiōe. hoc at fuit p̄ p̄paratōez s̄t⁹ mēbri et p̄p lig-
aturā et p̄p p̄paratōem sit⁹ mēbri. qr posuit sub genu ei⁹ pul-
uilloz. ita q̄ factū ē orificiū ei⁹ iferi⁹ et p̄fūdū supius. cuz
ligatura at. qr in tali vulnerē nō ḡpetit ligatura p̄dicta. c⁹
strictura ē maior apud orificiū. Si aut̄ h̄ fieret h̄. tūc reti-
nerent ibi sordes et hūditates q̄ cā putrefactōis et occa-
tōis eēt: s̄ ḡpetit ibi modus ligature q̄ ēad exprimēdū
hūditates et sanē q̄ retinent in vulnerē p̄ p̄fūditatē
ipi⁹: et hec ligatura fit p̄rio mō p̄dicta: nā talis ligatura dñ
ēē stricta apud radice vlcieris. mollis at apud orificiū ei⁹:

Vt ex vehemētia stricōis ipsi⁹ apud profunditatē vulne⁹: et ex relaxatiōe in orificio virus ⁊ sanies ad exteriora pfluāt: et hec ligatura nō sit nisi in vulnerib⁹ ⁊ vlceribus profundis in gbus timeat ne virus ⁊ sanies aggregentur in parte interiori. Deinde cū dicit.

Cingt ille qui iā puidit in experientia. Scias q vulnera idigēt vt fiat sanies si pole⁹ ē ei itus ad hoc vt penetrēt cū ea reliq⁹ que sunt illic meliora ⁊ velocioris alterationis.

Con ista pte Auic. inuit 3° modū ligature q cōpetit in vulnerib⁹. et h̄z hec ps q̄ tuor deā h̄z q̄ ponit q̄ tuor modos vulnerū in gb⁹ nō ppetūt pdicti modi ligature. s̄z ppetit in eis tertī⁹ modus. z⁹ ibi (Vulnera disrupta) 3⁹ ibi (Aut fuerit lacert⁹) 4⁹ ibi (Inqt. ⁊ silr) Dicit ḡ p. Inqt ille t̄c. scias q vulnera idigēt vt fiat sanies ⁊ c̄. videte si ista l̄ra itelligat vt v̄ba ei⁹ supficialr sonare videnſ sine dubio falsa ē. Di cere. n. absolute. scias q vulnera idigēt vt fiat sanies. illō nō est vex. qz vulnera simplicia idigēt vt in eis nō fiat sanies. qz si in eis fiat sanies. tūc desperam⁹ de icarnatione eoꝝ: t̄oꝝ ea ampli⁹ curare vt vlcera. **S**z v̄ mihi q̄ pos sit sic intelligi. ⁊ struat sic l̄ra. Scias q vulnera si pole⁹ est eis itus. i. si neēitas ē eis itus indigēt: vt fiat sanies in eis. ē at neēce facere saniē in eis nō semp s̄z qn. s. cū eis associa tur v̄tus. aut qn remanet ibi h̄uores itus. qz sanguis nō pfecte manauerit ex vulnerere eo q̄ caro cōtusa vt dīc Ha. 4⁹. de ingenio sanitatis. neēce ē vt putrefiat ⁊ in saniē puerat. ⁊ tūc Auic. dat cām q̄ re neēce ē saniez facere vices. Ad h̄z vt cū ea. i. cū sanie penetrēt reliq⁹ q̄ illic sūt meliora ⁊ velocioris alteratōis sil. hoc ē dīc q̄ op̄z facere saniē: vt per saniē ea q̄ sūt ibi. s. tumor ⁊ dolor alterent velocius ⁊ rece dāt citius cū ea. Dīc. n. Hal. 4. de ingenio. **S**z si ictus car ne v̄tus erit oꝝ vt saniē festināter faciam⁹. naz si sanies co lerit ḡnat. timor erit minor. ita q̄ v̄ mihi q̄ itelligat ista l̄ra ad h̄z vt debeat eē v̄a salua meliori sentētia. **S**z tūc dico v̄lteri⁹ q̄ h̄z Auicē. inuit tertī⁹ modū ligature. qz i ta li casu nō ppetūt alii modi ligādi pdicti: s̄z solū cōpetit ligatura q̄ ē ad retinēdū puluilloſ ⁊ medicinaſ v̄sq̄ ad t̄ps alteri⁹ mutatōis. ⁊ talis ē tertī⁹ modus ligature. ⁊ pp̄terea dixi in diuidēdo q̄ hic Auic. ponebat vñū modū vulnerū in gbus competit tertius modus ligature. ⁊ in h̄z inuebat tertī⁹ modū ligature. Deinde cū dicit.

CSimilr vulnera disrupta elōgatorum labiorū egēt vt aggregent cū ligamēto aggregāte labia eoꝝ nisi fuerit sup ea ex illo dolor: aut fuerit apostemosa: quoniaz dolent pp̄ter illud q̄z nis sit cum facilitate.

Con Auic. ponit aliū modū vulnerz in gb⁹ nō ppetūt alii duo modi pdicti ligature: s̄z ppetit pdictis tertī⁹ modus dīces. Vulnera disrupta ⁊ c̄. nisi fuerit dolor aut fuerit aposa: qn volēt pp̄ illud. i. pp̄ ligaturā: q̄z nis ēt fit cū facilitate. s. ligatura. q̄z velit dicere Auic. q̄ qn vulnera sūt dolorosa aut aposa nō debem⁹ ea ligare fortiter sicut fit i p̄ ⁊ scđo mō ligature: s̄z solū debem⁹ ligare ad retētiōem medicaminuz cū maiori facilitate q̄z possim⁹. **D**einde cū dicit.

Caut fuerit lacert⁹ q̄ sit disruptus in latitudine. quoniaz tūc nō aggregat: imo ponat in medio liciniuz timēdo ne icarnetur cutis: ⁊ remaneat lacertus non incarnatus.

Chic Auic. ponit aliū modū vulnerz in gb⁹ nō ppetūt pdicti modi ligature: sed tertī⁹ modus. ⁊ dīcit. aut fuerit lacert⁹ q̄ sit disrupt⁹ in latitudine sup. tūc nō cōpetit ligatura q̄ ēad icarnādū: qn nō aggregat. s. in sui pte interiori. i.

De ligatura vulnerū

modoz ut ponat in medio. s. vulneris liciniū timēdo. s. q̄ carnes cutis: ⁊ remaneat lacert⁹ nō icarnatus. q̄re fiat in tūs sanies nō h̄n̄s respiraculū. ⁊ oꝝ iterū postea disrupi. in tali ḡcasu nō ppetit ligatura ad icarnādū: s̄z soluz ligatura q̄ ē potēs tūn̄ retiere medicinā supvuln⁹. Dein cū dīc.

Cingt. Et similr qn̄ finidim⁹ cutē capitīs ponimus iter labia aliqd qd̄ ipleat ea. fortasse enī contrahitur cutis labiorū ad iteriora vulneris. quare neēce est tūc vt coneris cuꝝ ligamētis: vt trahas eam ad exteriora.

Con Auic. ponit aliū modū vulnerz in gb⁹ nō ppetit ligatura q̄ ē ad icarnādū: s̄z solū illa q̄ ad retinēdū ē medicinas super vuln⁹. ⁊ dīc q̄ silr qn̄ scindimus cutem capitīs nō ponim⁹ ibi ligaturā ad icarnādū: nec suim⁹. sicut fit in alijs vulnerib⁹. s̄z ponim⁹ inter labia vulneris liciniū qd̄ ipleat ea. ⁊ dat cām huius Auic. qz in tali vulnerē capitīs h̄bitat labiorū ad iteriora. qz replicant labia vulneris iterius. ⁊ iō neēce ē vt trahamus ea ad exteriora cū ligamētis. ⁊ fit ponēdo licinia iter labia q̄ eleuēt ea ad exteriora. ⁊ ponēdo ligaturā q̄ retieat illa licinia ⁊ nō aliā ligaturā. Sic ḡ videte in isto casu: ⁊ in pdictis casib⁹ vt. s. qn̄ ē vuln̄ cōtusuz aut dolorosum aut aposuz: aut qn̄ ē disrupt⁹ lacert⁹ in latitudine. aut qn̄ ē vuln̄ in capite nō ppetit ligatura q̄ ē ad icarnādū: s̄z solū ppetit in eis tertī⁹ mod⁹ ligature. s. ligatura q̄ sit sufficiēt ⁊ potēs retiere medicamia supvuln⁹. **S**z intellige v̄lterius de vulnerē capitīs q̄ in vulnerē capitīs nō oꝝ pcedere cū ligatura icarnādo ⁊ suēdo matime si vulneris capitīs attingat os vel sit fractura in osse q̄ oporteat radi aut eradicari. s̄z tūc ēt maxime fit illa repli catio labiorū ad iteriora quā dīct Auic. s̄z si vuln̄ capitīs nō ptingat ad os. tūc nil phib⁹ qn̄ icarnemus ⁊ suamus v̄ alia vulnera fm q̄ Albuc. ponit in ca⁹. d. vulnerib⁹. ⁊ h̄t Auic. dīc in ca⁹. de fractura cranei h̄z q̄ ibi appēbit: qn̄ id capl̄z deo dāte exponemus. ⁊ pp̄ h̄z Auic. dīxit. fortasse. n. h̄bit ⁊ c̄. ⁊ nō dīxit absolute s̄z fortasse. Uez ēt q̄ me dici hodie cōiter in vulnerē capitīs quocūq̄ sit: siue p̄m̄ siue magnū: siue p̄tigat os siue nō: nūq̄ siūt nec curāt ea: vt vulnera simplicia timēdo de ifamia vulgariz si aliqd inde accideret. Tūc segt illa pars.

CEt cū cadit vulneris in lōgitudine. tūc ligamē sufficit ⁊ aggregat ipsam decēter. ⁊ cuꝝ fuerit in latitudine idigēt vt suaſ: ⁊ fm̄ mēsuram p funditatis vulneris erit profunditas suturē dignior ex additiōe anatomie. i. addito h̄z q̄ scias anathomia loci: vt. s. si ēt ibi neru⁹ ca tie qn̄ pfūdas suturā: vt nō suas ipm̄ ⁊ facias pūcturā. q̄ gnaret morb⁹ peior pōre. d. distātia āt q̄ d̄z eē iter duop̄cta: ⁊ de filo q̄le d̄z eē. ⁊ de h̄z q̄ regrunf ad suturā. dīc in cap⁹ pdicto de vulnerib⁹ vētris. qz idē est iudiciū q̄ tū ad h̄z ibi ⁊ in alijs vulnerib⁹. Dein cū dicit.

Cingt. Qn̄ fuerit nobis necessariuz: vt addamus in amplitudine vulneris cū est strictuz: ⁊ timuerim⁹ q̄ pp̄ter profunditatē eius icarnetur ei⁹ supi⁹. ⁊ nō icarnet ei⁹ pfundū: aut fuit mō

Tractatus .I.

bū vulneratū in hora vulneris sūmā figurā: qđ cūredit ad eq̄litatē suā n̄ ē pōle vt currat ex eo sanies: neq; vt īgrediat ip̄m medicina: t̄ vt redat ad suā figurā qñ egredit t̄ cōmonet dolo re aliū: tūc nece ē vt scindat sectōe pueneti.

In pte ista Anicē. oñdit q; in alib; vulnerib; idigemus aliqñ sectiōe sicut sunt vulnera p̄funda: quoꝝ orificiūz ē sup; t̄ fundū inferiꝝ: t̄ p̄z qđ dicit. Deinde cū dicit.

Et scias sūmā q; vulnera q; sunt in latitudine lacerti sūt digniora: vt labia eoz sint vehe mētius elōgata: q; propter sunt faciētia maiore necessitatē ad p̄scrutādūz subtilr in aggregādo labia. t̄ fortasse nō erit excusatio a futura t̄ administratiōe puluilloꝝ triāgulatorū: t̄ p̄prie si occiderit in carne diminutio: nam cadens in lō gitudine minus eget illo.

In pte ista repetit sub q̄daꝝ epilogō gnali vbi magis cōpetit ligatura. t̄ vbi p̄ter ligaturā p̄petit sutura ēt. t̄ p̄z qđ dicit nisi q; itelligas in illo vbo qđ dicis. Et p̄prie si cecidet in carne diminutio q; nō intelligit Auic. q; sit diminuta caro diminutōe multa t̄ māifesta. q; tale vulnꝝ qđ sic amissit carnē nō h̄z talē cañ. de sutura: s̄z intelligit Auic. q; tanta sit sc̄a diminutio carnis q; nō pp̄ B̄ ipediaſ sutura: s̄c qñ sc̄a est pauca diminutio carnis. mō in tali vulnera in q; sic sc̄a ē diminutio carnis maxime p̄petit sutura ad aggregādū labia eiꝝ. q; sunt magis remota q; qñ nō est ibi aliq; diminutio alicuiꝝ carnis. t̄ B̄ itelligit Auic. t̄c.

Medicine incarnātes vulnera. CAP. IX

Aru medicinarū virtutes iāz narrāmus t̄ cōtinuatiōis eaz locū. t̄ nō du bitamꝝ qn sit necessariū vt puluis ea rum sit minoris v̄tutis q; illud qđ de cis sit cū oleis t̄ ceratis. Et nectas qđem p̄du cōs ad olea t̄ cerata ē p̄pterea q; medicine sic ce: t̄ p̄prie que sunt sic merdasengi t̄ reliq; minerales nō submergunt v̄sq; ad p̄fundū: t̄ nō penetrant in poros: cū ergo ex eis sit ceratū ad ultimū puenire facit eas cursus olei ad locum quē volumꝝ. Et iste medicie icarnatiue sūt ex mieralib;: t̄ s̄t ex plātis: t̄ aīalib;: t̄ ex oī spē. t̄ s̄t ex mieralib; sic cerusa t̄ oleū myrtinū t̄ cera. Et ex plātis folia sic folia qrc; masculine ēplata t̄ folia salicis t̄ folia caul̄ t̄ folia arborꝝ maloni t̄ cortex palme. t̄ folia arnoglossē t̄ sptū i fulsum in aceto: aut aliq; tulovini: t̄ p̄prie quādo miscent folia arboris pini masculine t̄ femine ligata cū corticib; suis: t̄ folia cūpissi t̄ rami cīns. t̄ folia p̄taphilon cuz melle: t̄ ex gūmis glutinū albotim p̄prie p̄prie mēbra magna. Et ex fructib; t̄ granis nux recēs p̄trita cum aq; t̄ sale aut vino bulita cū folijs acetose aut folijs sicle aut lactuce t̄ piroꝝ filuestrī cū eo qđ est in eis de phibitione fluxus t̄ nux cūpissi t̄ allia cōbusta: t̄ puluis molēdini t̄ ordē adustū p̄prie senib; cū cera t̄ oī ro. t̄ de illis q; filantur

Bemedicinis icar. psol. t̄ sigil. 75

florib; flos sorbe. t̄ herba caude eqne. t̄ p̄prie in vicinitate ip̄letiōis membra aut carnis: t̄ ad vulnera q; sunt p̄pinqua lacertoꝝ capitib;. Et ex aīalib; lac acetosuz valde p̄glutinat vulnera magna. Et de cōpositis medicamē ruffi t̄ aurēum t̄ esculeus: t̄ medicamē de salicib; t̄ pullegio t̄ emplastrū de lino.

Quia supius Auic. fecit qđdā caplīm de medicinis icar. nātib; vulnera: t̄ de medicinis cicatrīzātib;: t̄ de medicinis faciētib; nasci carnē: t̄ fuit locut̄ de eis soluz in gnali nō ponēdo aliq; illarū medicinaruz in spāli. idcirco Auic. determinat de ipsis in spāli ponēdo medicinas spāles in vnaq; eaz spēz. t̄ in B̄ cap̄ determinat de medicinis icarnatibus vulnera. Et diuidit ps ista in ptes tres. in prima pte cōtinuat dcā dicēdis. in z° pte cōpat istas medicias inter se sūmā q; sunt in puluere. t̄ in suba sicca: t̄ sūmā q; sunt in vnguento cū oleo t̄ in suba molli oñdēdo q; minoris vir tutis sunt in puluere q; in cerotovel in vnguento. t̄ z° ip̄se ponit istas medicinas in spāli. z° ibi (Et nō dubitamꝝ) z° ibi (Et iste medicine icarnatiue t̄c.) Qđ dicit in primis duab; p̄tibus planū est. z° ps diuidit in ptes duas. q; p̄ ponit medicinas icarnatiuas simplices. z° cōpositas narrat. z° ibi (Et de cōpositis). Prima in duas. q; p̄ oñdit ex quot reb; p̄nt sumi iste medicine icarnatiue. z° narrat illas sūmā illū modū quē posuit. z° ibi (Et sunt ex mieralib; sicut cerusa t̄c.) Planū est qđ dicit in oīb;. folia quercus masculo idest folia cerri: folia arboris pini masculi t̄ femine. pīnus mascula credo q; sit illa q; p̄ducit fructuz. femina aut̄ q; nō p̄ducit. folia pentafilon. i. qnq; foliū a penta qđ ē gn. q; Et intelligo q; Auic. ponit diuersas medicinas diuersarū op̄lonū: quarū vna est magis sicca q; alia. hoc aut̄ facit p̄ resp̄m ad diuersa corpa t̄ mēbra i qb; administrant. q; i vno corpe t̄ i vno mēbro p̄petit medicia magis sicca q; in alio. tu at̄ B̄ respicias p̄ te vidēdo p̄nes istarum mediciarū q; ponit ex libris q; tractat de simplicib; medicinis.

Medicine cōsolidatiue t̄ sigillatiue. CAP. X.

Aru medicinarū nās iā sciūisti. t̄ scis iterꝝ q; oīz ne puluis eaz sit i v̄tute eiꝝ qđ ponit in emplastris.

In hocca: Auicē. determinat de medicinis cōsolidatiuis vel sigillatiuis vel cicatrīzatiuis qđ idē est in spāli. Supius aut̄ determinauit de ipsis soluz in gnali nō descēdendo ad aliq; spālē. t̄ diuidit B̄ caplīz in ptes duas. In p̄te determinat de his medicinis in gnali p̄ resp̄m ad ea que sequunt̄. t̄ z° narrat has medicinas in spāli. z° ibi (Et medicine qđē iste). Prima in duas. p̄ cōtinuat dcā dicēdis oñdēdo qđ p̄us dcā est in gnali de his medicinis. z° ostēdit qđ adhuc oīz sciri in generali de ipsis. z° ibi (Et oīz nūc vt scias) Dicit ḡ p̄. harum medicinaruz nās. i. cōplexiōes iam sciūisti ex his q; dicta sunt in illo ca°. medicamē faciēs nasci carnē t̄c. Et scis iterū. s. ex p̄dictis: quoniam oīz ne puluis earum sit in v̄tute eius qđ sumit̄ in emplis. hoc est dñe q; ex p̄dictis etiā scis q; he medicine sunt maioris v̄tutis in vnguentis t̄ i cerotis q; in puluere t̄ substatia sicca. Et rō huiꝝ est. q; medicine sicce t̄ p̄prie minerales nō submergunt in p̄fundū nisi p̄ olea t̄ cerota. Et vñ scitū est hoc. certe hoc scitū ē ex p̄cedenti cap̄. imediate. Quāq; n. dixerit hoc dcā in cap̄. medicinarū incarnatiuarū. nihilominus tñ hoc dcā est de oībus his medicinis. t̄ iō Auic. dixit. t̄ scis iterꝝ t̄c. Et pp̄ B̄ Auic. illud dcā n̄ repetet in feriꝝ in cap̄. de medicinis faciētibus nasci carnē in qbus B̄ dcā maxime est veruz. q; supponit B̄ ex dictio cū idē iudiciū sit q̄tū ad B̄ in oīb;. Deinde cū dic̄.

Et tūc oꝝ vt scias qꝝ nō est nečium vt medici ne iste administrent cuꝝ iam eq̄ta est superficies carnis dure cuꝝ cute vltima eq̄litate. verū caro h̄sida iam equat et addit: sꝫ ē spissa talr qꝝ cum exiccat descēdit: imo nō oꝝ vt administres eas nisi cū hoc qđ ē ita qꝝ qñ exiccat equat. Et hec res cognoscit existimatione. Portet ergo vt administret medicina consolidatiua anteqꝫ carnis nascētia in vulnere in quo caro nascit ad hunc finē pueniat. qm̄ cōsolidatiua etiā addit i quātitate carnis vscquo consolidat: etiā addit cū ea vñtus nālis. Ergo addit fīm hāc vltimatione: imo oꝝ vt sit talr qꝝ qñ exiccat et facit opatiōes suā iā nā fecerit nasci cū quātitate ei nečia cū vltimatione cōsolidatiue vltime in cōsolidādo qꝝ cōpleteat duas opatiōes cōtinuādo inter carnē et cutē p̄dictas mēsura qua equet superficies vlcera. Qꝝ si nō auferat istud pculdubio fiet vestigii vulneris supiꝝ cute. et hoc ē ppter cām qđ dcā est. H̄ est ergo qđ Auicē. dicit in hac parte.

Auic. oñdit qđ ad hoc oꝝ sciri de his medicinis in gñali. Et dimidit hec pꝫ in duas fīm qꝝ duo gñalia ponit qꝝ ad h̄ oꝝ sciri. Primū ē de pte in q̄ iste medicine debet administrari. scđs ē de mō administratiōis ipsaz in puluere vel vñguēto. s. qñ cōpetit administratio ipsaz i puluere: et qñ in vñguēto. z̄ ibi (Et oꝝ vt admistres r̄c.) In pma pte vult di, cere: qꝝ medicina cicatriziua nō dōz administrari qñ caro iā ē eq̄ta oño cū cauterio: ppetit tūc medicina dimiutina carnis. qꝝ cū medicina cicatriziua cū h̄ qꝝ faciat cutē: addit ēt in gñatiōe carnis: tūc si administret carne oño eq̄ta cū cu te fieret vestigii vulneris supiꝝ cute. H̄ aut ē turpe valde. Dōz ḡ administrari anteqꝫ nascētia carnis oño sit adeq̄ta cū cute: vt sil'adequeſ caro cū cute et exiccat. et fiat cutl. H̄ est qđ Auic. vult d̄re. sꝫ qꝝ aliqꝫ vba ponit obscura. iō textū eiꝝ exponemus. Dicit ḡ. et oꝝ nūc r̄c. veꝝ. s. p ꝫ. qꝝ caro humida equat oño cū cute. tūc p ꝫ medicinaz cicatriziua addit. et sic fieret vestigii eleuatuz: sꝫ ē spissa talr. s. ista caro qꝝ cū exiccat descēdit. qꝝ ista caro supās cutē ē mollis. et iō p exiccatiōem fortē descēdit inferiꝝ. et pp hoc qñ caro equat oño cū cute nō debes administrare medicamē si, gillatīm: sꝫ p̄us debes eaꝝ facere descēdere inferius vscq ad tale terminuꝝ in q̄ ppetit medicamē sigillatīm. et q̄s est iste terminꝝ. Auic. ponit cū dicit. iō nō oꝝ vt admistres. s. medicina cicatriziua. s. nisi in eo qđ ē ita qꝝ qñ exiccat equat. i. nisi in tali termino gñatōis qꝝ. s. sit fcā tāta gñatio carnis: vt qñ administret medicamē cicatriziua nō supaddat caro vltra terminuꝝ nāle cutis: sꝫ sil'adequaſ cū termino nāli cutis. et exiccat et fiat cutis. et hec res. i. iste talis terminuꝝ i q̄ carnē oꝝ eē gñatā qñ administret medicia consolidatiua coḡsci extimatiōe. qꝝ h̄ nō pōt oño certe cognosci cū nō sciamus certe. n̄ vēat addere ēt in carne medicamē cicatriziatiū. sꝫ h̄ cognoscit estimatiōe p̄xia vltati: et fīm qꝝ medicina ē melioris īgeny: et pluris experientie sic meliꝝ extimat tale terminuꝝ. Tūc aui. adhuc magl specificat qđ dc̄m ē dicēs. oꝝ ḡ r̄c. Ad hūc pueniat finē. s. vt sit caro eq̄ta cū superficie cutl: qm̄ ēt consolidatiū addit r̄c. et addit cū eoyt nāl. n̄ ītelligas ꝫv̄t nāl i se addat p̄ ista medicinā: sꝫ addit q̄tū ad effīm eiꝝ. qꝝ mediāte ipsa vñtus nutritiua nālis mēbri addit i generatiōe carnis. ḡ addit. s. caro fīm vltimatiōem hāc. i. vltima terminuꝝ equatiōis cū cute. qꝝ si tu administras medicina cicatriziua qñ ē equata caro cū cute. tūc caro additur sup cutē: vt dc̄m ē p̄us. iō oꝝ vt sit talr administrata me

dicina cicatriziua qꝝ qñ exiccat et facit opatiōem suā. s. catricē. puta de carne cutiā nā fecit nasci cū q̄titate. s. carnis q̄ ē ei necessaria aut cū vltima consolidatiōe. s. medicina in consolidādo vltime carnis cuꝝ cute: vt scilz. cicatriziua equata sit cū cute. que scilz medicina cōpleteat duas opatiōes p̄dictas. s. vt sil'addat in carne vscq ad terminuꝝ cutis: et cicatrizes in illo termio cōtinuādo iter carnē et cutē mēsura q̄ equat superficies vlcera. s. cū cute. et nō addat ꝫ si nō auferet istud. i. si tu nō remoueas hoc. s. qꝝ medicina cicatriziua administrat qñ caro est eq̄ta cuꝝ cute. iō h̄ facias et nō diminuas p̄us de carne pculdubio fiet vestigii vulneris supiꝝ cute. et hoc ē ppter cām qđ dcā est. H̄ est ergo qđ Auicē. dicit in hac parte.

Sed hic est dubitatio de dictis supiꝝ. dicit. n. Auic. qꝝ medicamē consolidatiū nō dōz admistrari qñ caro ē oño eq̄ta cū cute. qꝝ medicamē cicatriziua ēt addit in carne: sꝫ vtrūq; istoꝝ dictoꝝ ē falsissimū. qꝝ dc̄m fuit p̄ꝫ gñatio carnis fit a medicia q̄ siccitatē i p̄ gradu nō multū trāscēdit. si at sit multū sicca plus q̄ in p̄ gradu. tūc diminuit carnē: sꝫ medicina cicatriziua ēmbū plus sicca q̄ in p̄ gradu. qꝝ desiccat q̄si in 3°. vt dc̄m fuit p̄us. q̄ nō addet in carne. imo diminuet ipaz. fīz ē ḡ qđ dīc Auic. qꝝ medicina cicatriziua addit i carne. vlteriꝝ si diminuerat carnē: tūc ēt nō ēveꝝ qđ dicit Auic. qꝝ nō dōz admistrari qñ n̄ ē eq̄ta caro cū cute. qꝝ si tu administrabis qñ caro n̄ ē eq̄ta cū cute: cū talis medicina diminuat carnē: vt p̄batū ē. fiet ḡ cicatrix vñtua: qđ turpe ē. Dōz ēt medicina sigillatiua nō dōz administrari qñ oño ē eq̄ta caro cū cute ppterēa q̄ ēt medicina sigillatina ēt addit in carne: vt Auic. dīc. Ḡ ē intelligēdū ad dissolutōes dubitatōis qꝝ medicina sigillatia d̄r gñare et addere in carne in casu et fīm qđ. nō tñ d̄r ex toto et simpli gñatiua carnis. Dōz at gñatia i casu. qꝝ solū gñat i vñtore et vlcere vbi ppetit cicatrizatio D̄r ēt gñatia fīz qđ. qꝝ gñat solū q̄tū ad alioꝝ pte sue actio nis: et n̄ fīz totū: nā fīz qꝝ dc̄m fuit p̄ꝫ meꝝ cicatriziua d̄sicat hūditatē extraneā: et hūditatē radicalez vñhemēter. qñ ergo administrat talis medicina in vlcere qđ debz cicatrizar: cum talis medicina p̄us desiccat humiditatez etiātraneā. tūc in tali termio desiccatiois nā nō hñs ipedimētū. s. hūditatē extraneā q̄ ē desiccata et hñs mām ex q̄fit caro. puta sanguinē q̄xiue ñfluit ad vlc gñat carnē. sꝫ cū ista medicina vltériꝝ agit ñficcādo hūditatē radicale ēt nō ampliꝝ d̄r gñatiua. imo tūc ē cicatriziua. qꝝ desiccat carne et idurat q̄ nata ē ex pma actōe: sic q̄ uertit eā in cutē. et iō si tu admistres talē medicinā in vulnere vbi ppetit solū gñatio carnis talis medicina nūq; gñaret carne. imo diminueret et desiccare hūditatē extraneā et radicale: sꝫ in vulnere vbi ppetit cicatrizatio gñat carnē q̄tū ad alioꝝ suā actōe: et q̄tū ad finale eiꝝ actōe facit cutē. et iō dōz ad ministrari an̄ oimodā eq̄litatez carnis: vt qñ addeſ caro p̄ medicinā nō fiat vestigii sup cutiū. imo sil'equat cuti. et catrizef. Qđ aut̄ tu arguis nil yalet. qꝝ dicis tu. medicina gñatiua dōz desiccare in p̄ gradu. et nō multū plus. Dōz ēt veꝝ ēt medicio q̄ simpli et ex toto d̄r gñatia. d̄tali at nō ē hic fīmo. Itēꝝ ēt possem̄ d̄re q̄ talis medicina inq̄tū gñat carnē. ñficcāt solū in p̄ gradu vel p̄az plus. si at dōz desiccatiois in 3°. vel. 4°. sit h̄ nō inq̄tū gñatiua: sꝫ inq̄tū cicatriziua. et q̄tū ad eiꝝ vltimā actōe: vt dc̄m ē p̄us. q̄ a fine dōz res ñnoiari. idcirco talis medicina ñnoiāt simpli cicatriziua. fīm qđ at pōt dici gñatiua. Deinde cū dicit.

Et oꝝ vt admistres sigillatiū i primis cū ipz administras humidū: deinde administra ipz siccu tūc cum appropinquat sigillatio facies ipz trāsire sup ipm cū extremitate radij.

Oñdit qñ maxime ppetit administratio medicinaz sigil

Tractatus .I.

lotinaz in puluere et suba sicca: et qñ in vnguento vlcero: ipz qd dicit. Rō at qre oꝝ in pncipio cū admistrat mediamē sigillatiū administrare ipm humidum. i. in vngueno. in fine autem administrare ipm siccū. i. in puluere est. qz in pncipio caro nō ē adeqta cū cute. et iō vlcus magis cauus et plus hūidū hūiditate extranea. dz ḡ medicina desiccatina eē magis penetratiua vt attingat meli fundum et plus. B aut faciūt vnguēta plus qz plueres: vt dcī ē. et iō in pncipio dz administrari medicina sigillatina in vnguento: sz in fine cū sit caro magis eq̄ta cuti indigemus magis idurare carnē et exiccare vt auertat in cutē. hoc autem faciūt meli pulueres. indurat. n. plus qz vnguēta pp subaz ipsoz siccaz. et iō dz administrari in fine medicamē sigillatum in puluere et suba sicca. Tūc segē illa ps.

Et medicina qdē iste sūt sic cortices arboris pini cū cerato de oleo ro. aut myrtino et resina sicca et abrotanū assatū et cortices eris et puluis olibani et merdasengi et cētaurea minor. et vene si bōe et ossa cōbusta itez et aristo. adusta ē vehemētis cōsolidationis et aliumē iteruz et galle immature et folia fici. Et Hyp. qdeꝝ inq̄t de pēde albanicas sicut dixerūt: et ē file qd̄ itellēxit p̄ ei herbā que noiāt pes corui. et sterc⁹ canis co medētis ossa et stercus lacerti. veritātē acutis primo qre opz vt frāgas ipm cū stipticis: et radicē lili⁹ celestis et cortices oppoponaci et tutia. Et de faciētib⁹ nasci carnē mirabilib⁹ i vulneribus calide zplōnis aposis s̄t sandali et nenufar et aloes et p̄prie i ptib⁹ ani et testiculoz. et medicina aristologie s̄t fiat vnguēti aut idiges eo qd̄ est forti⁹ de illis que sunt inter zsolidantia sicut climia et p̄prie zbusa et colcotar zbusu et lithargyrium et cerusa. et qñqz cadunt in medicinis eius dragagantum et colcotar: quāuis sunt de summa corridentiū diminuentiū carnez. Verum ipsa fortasse consolidant in vehementi hūiditate et p̄prie quando aduruntur sunt minoris consolidationis: et non minuitur de corrosione eorum et precipue si abluantur sūt ad consolidationē decliniora. Flos vero eris et medicina que sunt vehementioris corrosio- mis non sunt recte ad illud nisi cum regimine forti: et in quibusdam vulneribus et vlceribus vehementis hūiditatis. Es vero adustum qñ abluitur est bonum in consolidatione.

In q̄pte postqz posuit aliq̄ in gnali q̄ oꝝ scire circa medicinas sigillatias. b narrat i spāli. et ista ps diuidit in duas. q̄ p̄ponit medicinas sigillatias q̄ v̄ plurimū sūt similes. et p̄ponit zpositas. z ibi (Et cū volūtas est vt fiat emplastrū z.) Qd̄ p̄dicit Auic. p̄z nisi q̄ intelligas q̄ p̄dit diversas medicinas in zplōne: q̄rū vna ē magis sicca qz alia. hoc aut facit hūido respectū ad diuersa corpora diuersaruz zplōnū fīm q̄ vnu corp⁹ ē siccus alio. et ad diuersa vlcera aut fīm q̄ vnu vlc⁹ est magis hūidū alio: aut min⁹. qz i corpore siccō. et vlcere hūido zpetit medicina magis desiccatina. in corpore at hūido et vlcere paꝝ hūido zpetit medicina paꝝ desiccatina. et iō vna et eadē medicina p̄ respctū ad di-

Bemedi. psol. et sigil. 76

uersa corpora pōt eē putrefactiua et ḡnatiua carnis et cicatri- zatiua. zplōnes at cuiuslibz medicine q̄s ponit. respicias in libris q̄ tractat d̄ simplicib⁹ medicinis. venere. als. et ve- ne. vñ absolute accipunt. i. radices celidonie: sz vene tin- ctoz radices rubee: sz vene terre sigillate s̄t lubrici terre. stres. venere aut sūt cōcule marine q̄ aportant de scō Jacobo. radix lily celestis. i. yreos. Et de facientibus nasci. s. cutem. Deinde cum dicit.

Et cū volūtas est vt fiat emplām sunt nečia q̄ sunt fortiora de illis q̄ sunt iter cōsolidatiua sic climia: et p̄prie adusta et colcotar adustū et litar gyriū et cerusa. Qualitas vero faciēdi ill d̄ evt dis soluat cerusa et merdasengi cū acero. dīm admi- stret et climia terat. Et meli⁹ qdē ē vt adurat d̄ ide misceat illud cū colcotar: et ibibat oleo ro. cū acero et vino stiptico. et fortasse addunt sup ipm dragagatū adustuz et balauistie et galle qñ vuln⁹ et vlcus sunt vehementis hūiditatis. Emplastrū d̄ lino: et ē mirabile: sume pānī de lino ablutuꝝ nitidū: et tere donec fiat sicut alcohol: deinde sume oleū fortis stipticatatis aut oleuꝝ myrtinū: et pone in ipso paꝝ galbani: et dissoluue in oleo: et pone in ipso pānū ztritū: et fac de eo emplām: qm̄ ē mirabile. et vnguēti niḡ ma- gnū facit nasci carnē. Oz si volueris vt forti⁹ fa- ciat nasci: tūc pone in ipso de ture et oppopona- co et aristologia adusta eq̄les ptes vt sit sic pō- dus medicinarū q̄tior. Adodus pulueris ali⁹. R. ceruse et merdasengi amboz. añ. ptē vnaꝝ. scorie plūbi et myrrhe et gallarū. oīuꝝ. añ. ptē. 5. Puluis ali⁹: ostracoz cōbustoꝝ. 3. xiiij. granati pui qd̄ cadit ab arbore et exiccatū est: calcadis amboz. añ. 3. xvi. cornu ceruini zbusi abrota- ni climie resine radicū lili⁹ oīum añ. 3. iiiij. minu- ti turis cortici arboris pini aboꝝ añ. 3. vi. cor- ticū granatorz ceruse aluminiis oīum añ. 3. viij. gallaz. 3. i. Puluis rubēs. R. rubee ossiꝝ zbu- stoꝝ merdasengi. oīum añ. 3. iiij. turis. aloes am- boꝝ añ. 3. iiij. sarcocolle memitbe aboꝝ añ. 3. i. fiat puluis. Puluis ali⁹. R. rosaruꝝ ceruse plūbi balauistie oīum añ. 3. viij. gallarū et seis rosa- rū et aluminiis eq̄i: alr aristolo. aūf. iiij. minuti tu- ris aur. i. Adodus emplā ad vulnera corporuz sensū: zburat ordeū et fiat ex eo ceratū cūz oleo ro. aut oleo myrtino cū cerusa plūbi.

Auic. ponit medicinas sigillatas zpositas. et dicit. Et cū volūtas ē vt fiat emplām. vel vnguēti sūt nečia de illis q̄ sunt fortiora iter zsolidatina. Et rō b⁹ ē. qz eorū fortitudo remittit p̄ olei hūiditatē qd̄ eis admisceat. vñ in vnguento debet poni medicina sicciores qz in puluere pp hūiditatē olei. et vnguēti niḡ facit nasci. s. cutē. intellige d̄ vnguento ni- gro qd̄ vocat tetrafarmacon: qz d̄ tetrafarmacon. qz zpo- nit ex q̄tuor reb⁹ p̄ter oleū. nā oleū nō zputat vt medici- na. qz ē sic instrūm oīuꝝ vnguētoꝝ. zponit. n. ex resiva pini cera et pice nigra et sepavaccino. et tolo. añ. ptib⁹ eq̄lib⁹. et in- tellige q̄ facit nasci cutē in corpib⁹ valde hūidis. q̄ si vo-

Fen. III.

Iueris ut fortis fiat nasci in corpe siccior: tunc pōe in ipso de
thure rē. eōles presūt sit sicut pōdus medicinaz q̄tuor. i.
pone de istis medicinis quatuor ex q̄b' cōponit vnguentuz
nigrꝫ. oia aut que Auic. dicit plana sunt.

C De medicinis facientibus nasci carnez in vulneribus et
viceribus. **CAPI.** **XI**

Am sciusti p̄prietatē medicinarum
facientiū nasci carnē: et quo mō oportet ut sunt in ɔplonib' suis.

Postq̄ Auic. determinauit de medicis incarnatib' et ci-
catrizatib' in spāli. h̄ determinat de medicis faciētib' na-
sci carnē in spāli. deteriat tñ alio h̄ Auic. de medicis faciē-
tib' nasci carnē in spāli q̄ deterauerit supra d̄ medicia in
carnatib' et sigillatib' in spāli. eo ḡ h̄ Auic. valde paucas
medicinas gn̄antes carnē pōit. in alijs āt narravit mltas:
sq̄ deteriat h̄ de medicis faciētib' nasci carnē in spāli hoc
mō. qr̄ specificat et deteriat magis illud qđ dixit de eis in
gnali in illo ca°. medicam faciēt nasci carnē rē. vñ q̄ si isto
caplī est expō illi? qđ dixit de gn̄antib' carnē in illo ca°. et
diuidit hec ps in ptes duas. p̄ st̄inuat dcā dicēdis. et ostendit
qd dcā ē de istis medicis p̄us in gnali. z° exegēt d̄ ipis
in spāli magis. z° ibi. Et oīt ut admistren̄ rē. Dicit ḡ p. ia
sciusti. s. in ca° p̄dcō in q̄ deteriat de medicis istis in gnali
p̄prietatē medicinarū faciētū nasci carnē. qr̄ sciusti ḡ p.
prietas eaꝫ ē coagulare sanguinē in carnez. et quō op̄z ut
sint in ɔplonib' suis. qr̄ sciusti ḡ debet eē exiccatiue n̄ ve-
hementer: sq̄ ysq̄ ad terminū p̄mi gradus. in calitate āt et
friditate debet eē p̄portiōate ɔploni mēbri. et totum hoc
scinisti in gnali. Deinde cū dicit.

Et oīt ut admistrent medicine faciētes nasci
carnē cū iaq̄ mūdificat' ē loc' a sordib' et silib':
et nō fuerit basis vulnerū nisi os. tūc mūdifica
illud os: et exicca in vltimo. Et nō dimittas in
eo obfuscatōem aut corruptōem. neq̄ corticē et
hūditatē q̄ nō exiccat' et p̄prie in capite. nā leni-
tas ossis et ei' humitas est vna causarū phib-
etium natuitatē carnis sup ipm: et cū exicca-
tur et eraspat' est illud sup qđ fit mā ex q̄ gn̄at
caro in eo magis faciēt nasci.

Hic Auic. exegēt de medicis facientib' nasci carnē in spā-
li exponēdo et specificādo magis id qđ dcā ē d̄ eis in gnali.
et diuidit ista ps in ptes tres. In p̄pte specificat q̄ tpe d̄.
bēt iste medicie admistrari. in z° pte specificat de ɔplone
istaz medicinaꝫ: et q̄tuoz ad qlitates actiinas et passiuas. z°
pōit duos cañ. obseruādos. vñū circa medicinā gnatiuaꝫ.
et aliū circa vuln' vel vlc' in q̄ admistret hec medicina. z°
ibi. Et scias ḡ ē medicina qđā) z° ibi. Et qñ phibet me-
dicina a iūmāto rē. Qđ p̄ auic. dīc p̄z ex his q̄ dcā fuerūt
pus. **N**ihilomin' tñ dubitabit eligs h̄ ḡ dīc. et medi-
cine faciētes nasci n̄ debet admistrari nisi post pfectā mū-
dificatōem a sordib' et silib'. dicet. n. aligs quō vuln' cōca-
uū in q̄ admistret medicia gnatiua pōt eē oīno mūdifica-
tū a sordib' et silib' cū dcā fuerit pus p̄ metez Ha. ḡ ad
oē vuln' xcauū cōcurrūt due supfluitates. vna grossa et alte-
ra subtīl. z° p̄p h̄ medicia gnatiua d̄z eē exiccatiua et mū-
dificatia. n̄ ḡ vēz ḡ q̄tū admistret tal' medicina sit oīno
loc' mūdificat' a sordib' et silib'. **D**ōz ē ad h̄ ḡ qñ Auic.
dīc ḡ medicie faciētes nasci carnē admistrent qñ mūdifi-
cat' ē loc' a sordib' et silib' itelligit d̄ sordib' et hūditatib' q̄
gn̄at' i vlcere v̄l' vlnere vltra eas q̄ gn̄at' ibi i q̄tū xcauū
ē sic dcā fuit pus. nā tal' putredo. et tal' hūditas virulēta q̄
ē gn̄ata ibi ē p̄ se qđā morb' distinct' ab vlcere quē oīz p̄

De medicinis facientib'

curari q̄p̄ creare carnē i vlcere. et h̄ māfeste dīc Ha. z° h̄
inge. sanitatis. Si qđā vlnera s̄t xcauū nimiūq̄ putredis
hūtitia tria ex nāz i m̄bro vlnera to hūr vuln'. vñ. xcauitas
et putredo: q̄rū curatōes fīm t̄pis ordinē s̄t faciēde. p. n. pu-
tredinez mūdificam' rē. mō talis mūdificatio putredis et
exiccatio hūditatis virulēte vltra eas q̄ gn̄at' rōne vlc-
eris. vñ xcauū ē n̄ fit pfecte a medicia gnatiua carnis: eo p̄
nō ē tā abstergiua nec tā exiccatiua. et iō si tu admistras
medicinā gnatiua qñ n̄ pfcē eēt mūdificat' locus a sordi-
bus et silib': et nasceret ibi caromala et supflua: quā postes
oīz auferre cū medicis corrosiuis. h̄ at ē malū. Si ḡ vln-
re xcauo sint tales hūditates v̄l' sordes et silia. tūc p̄us oīz
illa remoueri. deīn admistrare medicinā gnatiua. si at nō
sint ibi hec sic s̄t vlnera recētia q̄ fiūt ex ferro icidēti. et h̄
tūc statī admistrat' ibi medicinā gnatiua. qr̄ i eis n̄ ē nisi
tal' duplex hūditas: q̄ gn̄at' rōne vlcere: vñ xcauū ē quā
sufficiēter abstergit et exiccat medicina faciēt nasci carnē.
hec at v̄ba fuerit p̄ lōgi' d̄clarata f̄z ḡ app̄z subtil' itwēti.
Si at tu q̄ras. qr̄ dcā ē ḡ tal' putredo ē qđā morb' p̄le
distinct' xpoīt' cū vlcere xcauo quē p̄us oīz curare q̄vle'.
Quis morb' ē tal' putredo. Dōz est sine aliq̄b' oppōnib' ḡ
vt mihi v̄l' tal' putredo ē morb' i nūero: et itelligo p̄putre-
dinē n̄ motū būoris in cōrūptōez l̄z saniē īa aggregatē et
tali alteratōe. h̄ at ē mōb' cū ibi exīns p̄ se et imēdiate ledit
opatōez nāe. qr̄ cū talis sanies stet in facie poroz vlcere
ipedit aduētū nutritiū ad vlc': et coagulatōez sp̄i' i carne
ēt morb' i nūero. sic qđā res ibi exīns cū ptib' m̄brinē-
rata quēadmodū v̄mis i itestinīs: et lapis i renib': et lachri-
ma i oculo dñr mōbi i nūero. Abstergio at et exiccatio ent
cura ipi' sūpta ab eēntia mōbi. qr̄ ḡ tal' putredo ē qđā mor-
bus q̄ qñ xpoīt' cū vlcere ipedit curatōez ei'. idcirco si qñ
xpoīt' ap̄a cū vlcere oīz p̄ curare putredinē. bñ ḡ dixit Auic.
Et oīz ut admistret medicie faciētes nasci carnē cū īa mū-
dificat' ē locus a sordib' et silib'. Tūc seq̄ illa ps.

Et scias q̄ est medicina faciēt nasci carnē in
corpe aut mēbro: et nō est faciēt nasci in alio et
illud iō: qm̄ fortasse exiccat in corpe: et nō exic-
cat in corpe p̄p ɔplonez duoꝫ corporoz. t̄m̄ q̄
sciusti fortasse supfluit in corpe: et nō supfluit
in corpe: neq̄ ē abstergio oīno: cū hec medicia
idigeat exiccatiōe qđā et extensiōe qđā mēsura-
tis fīm corp' nō absolutis et res mēsurata est di-
uersa cū imp̄ssioē sua in reb' q̄ nō sunt quenī-
tis q̄titatis in passioē. Et oē exiccatiūi qđē cū
iūs siccitas ē mōr siccitate corporis qđ cū eocu-
rat' est itez abbreviatū ab h̄ vt faciat nasci carnē ei'. īmo oīz ut sit siccī eo. et p̄ illud fit q̄ oīz
banū nō facit nasci carnē in corpib' donec p̄tran-
seant equalē in siccitate.

In q̄ pte Auic. specificat d̄ medicinis faciētib' nasci q̄tū
ad ɔplones istaz. Dīc. n. Auic. p̄us i ca° i q̄ d̄teriauit i gnali
li d̄ istis medicis q̄ medicia gnatiua d̄z eē exiccatiua n̄ mū-
tū: l̄z ysq̄ ad terminū. mō h̄ Auic. itēdit specificare magis
q̄l' medicia gnatiua d̄z eē exiccatiua et p̄ resp̄m ad ɔplone
corpis: et p̄ resp̄m ad vlc' et p̄ resp̄m ad etatē. et iter-
scet et cū his qđā alia. Possim' ḡ d̄rē q̄ ista ps dīdīt i p-
tes q̄tuor. In p̄pte oīndit q̄ exiccatio medicie gnatiue d̄s
eē i resp̄m ad ɔplone corpis. z° oīndit q̄l' d̄z eē i eis fridi-
tas et calitas. z° oīndit q̄ exiccatio medicie gnatiue d̄z eē i
resp̄m ad vlc'. 4° oīndit q̄les medicie gnatiue p̄petūt i cov-
pib' senū. et p̄ h̄ oīndit quō ēt ei' ɔplo d̄z attēdi i resp̄m ad
etatē. z° ibi. Et oīz ut n̄ sis p̄ter' medicia sup exiccatiōez

Tractatus I.

būctatōe^z)³ ibi (Neq^z sup exiccatōe^z)⁴ ibi (Genes
tredis
auitas
p. n. pu
redis
e vlc
seco
trares
i sordi
postea
i vline
pus os
i atnō
ti. thō
i enisi
carnē:
carnē:
ituēt,
b^opse
ib^oφ
putre
atā ex
e ledit
lceris
carne
i nūc
achri
io erit
ā mor
sic qū
i Auic.
iā mū
ē in
io r
epic
n φ
flue
licia
iir/
st di
niē
ē cu
o cu
car/
ol/
tran

cītū
i gīa
i mī
nagis
oplo
ermi
ē ip
ueds
fridi
ē eīn
i co
rū ad
ōez
būctatōe^z)³ ibi (Neq^z sup exiccatōe^z)⁴ ibi (Genes
egent medicis tē.) Prīa diuidif in ptes qng^z. in p^opte fac
q^odcīn ē. in z^opte docet cognoscer p qddā signū vt^z me
dicina q^oadmirari o^z ad faciēdū nasci carne^z vel nimis
vlpaz desiccat ad h^o vt nueniēter desiccat p admixtiōe^z al
ten^orei cū ea: t in 4^opte addit gddā. i 5^opte excusat se
rōne cuiusdā dicti remittendo nos ad aliū locū. z^o ibi (Et
expīntū qde^z ē id) ³ ibi (q^o si fortasse videris excusatō^z)
4° ibi (Et qñz ē itez qbusdā corpib^o) ⁵ ibi (At vō qre st
fū ep̄la) Qd^o p dīc h^o auic. māifestū ē ex his q^o p dcā fuerūt.
duo. n. itēdit dīc Auic. Unū ē q^o qñz dicim^o q^o medicina gnā
tina d^z ē ē tm̄ desiccatia t tm̄ abstersiua. vt. s. n. ml̄tū: s^z in p
gradu. h^o n d^z itellīgi absolute: s^z respū plōnis corporis cui
admirat^z. t iō qdā medicina fac^z nasci i vno corpe q^o n fac
nasci in alio. t hec ē rō. q^o i vno corpe exiccat sufficiēter. in
alio at n. vlpz supfluuit pp diuersas plōnes corpor^z i siccita
te. vlpz forte supfluuit abstersio ei^z i corpe vno. i alio at n sup
fluuit. aut n ē abstersio oio. t iō i vno gnāt carnē sic i illo i q
exiccat t abstergit sufficiēter. i alio at n sic i illo in q aut
abstergit aut exiccat supfluere aut pa^z. Tūc Auic. dat cām
ti^o q^o dcīn ē dicēs. cū hec medicia idigeat exiccatōe qdā
abstersiōe qdā. dicit qdā. q^o idiget pauca exiccatōe. q^o n
nisi in p gradu mēsuratis supra corp^o. h^o ē dīc q^o idiget exic
catōe t abstersiōe i respū ad cōpus i q administrat: t n ab
solutis. i. nō idiget exiccatōe t abstersiōe absolutis. Qd^o g
dīc q^o medicia d^z ē ē siccata t abstersiua in p gradu n itellī
t absolute: s^z respū corporis in q administrat d^z ē ē siccata in p
gradu. t res mēsurata ē diuersa cū imp̄ssiōe sua i reb^o q^o n
si nueniētis q̄titatis in passiōe. h^o ē dīc res q^o h^o suā actōz
mēsuratā h^o ē pportiōatā ad aliō: vt q^o n faciat suū effcīn
nū admistret in patiēte sic disposito diuersificat suū esse
enī suā imp̄ssiōe si admistrat i reb^o q^o n sūt nueniētis q̄
titatis in passiōe. t iō accidit q^o effect^z medicie gnātiae di
uersificat si admistrat in corpe qdā n ē nueniētis q̄titatis
passiōis ab ipsa. t iō si medicia gnātiae carnis admistrat i
corpe i q exiccat t abstergit sufficiēter. tūc gnābit carnē si
admirat i corpe siccior n ē nueniētis q̄titatis in passiōe
vt q^o pa^z patiēt ab ipsa. tūc exiccat pa^z. t iō gnāt pus. si at
admirat in corpe pa^z siccō qdā nō ē nueniētis q̄titatis i
passiōe: vt q^o patiēt nimis ab ipsa. tūc exiccat nimis. t iō
corodit. sic g^o medicia gnātiae diuersū fac^z effcīn s^z q^o ad
ministrat in corpe nueniētis passiōis aut n nueniētis passiō
iō yna t eadē medicia in vno corpe gnāt carnē. i alio
autē nō. h^o ē vnu qdā intēdit dīc Auic. h^o Aliō at qdā itē
dit dīc Auic. ē q^o ois medicia gnātiae d^z ē ē siccior siccita
te corporis. q^o si siccitas ei^z sit minor siccitate corporis: tūc n fa
cit nasci carnē. t rō h^o ē. q^o in medicina gnātiae d^z ē ē sicc
tate sufficiēt p quā nseruet siccitate corporis: t exiccat hū
ditatē vlceris s^z q^o dclaratū fuit pus. h^o at n h̄ret nisi exce
deret siccitatē corporis. si g^o ē minor siccitate iplius. tūc pcūl
dubio n fac^z nasci. Sic g^o duo sūt q^o Auic. pōit in hac pte
circa siccitatē medicie gnātiae. vnu ē qdā auic. pōit. s. q^o me
dicina gnātiae d^z h̄re siccitatē vlt̄a siccitate corporis in p
gradu s^z q^o dcīn fuit pus. t h^o pōit ibi i z^o pte. Et oē exicca
tuū t. Aliō ē qdā Auic. pōit p̄mū q^o qñz dicim^o q^o medicina
gnātiae d^z ē ē siccata in p gradu d^z h^o itellīgi nō absolute: s^z
respū corporis in q administrat. hec at vba lōgius t meli^o fue
rit pus declarata in ca^o. gnāli. Est at itellīgenz h^o p pte
illō vbu qdā dicit Auic. t oē exiccatiūn qde^z cui^o siccitas est
minor siccitate corporis t. q^o illō dcīn. s. dīc q^o ista medicia
sit siccior corpe vel min^o siccata n ē p^ope dcīn. sicut dicit auic.
in p. sen p^o. ca^o. de plōnibus. s. n. h^o eēt p^ope dcīn. tūc se^z
ret q^o medicina tēpata in siccitate h̄ret plōnē hūanā qdā
est ipole. dīc g^o q^o ista medicia sit siccior vel min^o siccata cor
pore ē dictū iproprie t p^opatio abusiva. t iō qñz dicit q^o me
dicia ista ē siccior corpe d^z h^o itellīgi effectiue. vt q^o p ipaz

Nasci car. i vulne. t vlcce. 77

in corpe hoīs pueniet siccitas maior q^o illa quā pus habe
bat. t qñz dicit q^o est minus siccata d^z intelligi. q^o p ipsam nō
alterat corpus ad siccitatē maiore^z: nec etiā in illa qua^z
pus habebat pseruat. Deinde cū dicit.

Et experimētū qdē ē illud q^o scīt q^o ē ex exic
cātib^o t stātib^o aut ex nascētia carnis fīm pcess
sionē vel p̄tinuitatē aut ex sordidatōe.

In pte ista Auic. pōit qdā signū expimētale p qdō cognō
scīt vt^z medicina gnātiae nimis vlpz desiccat: vel vlc
nienter. t dicit. Expimētū qdē ē illud q^o scīt q^o ex exiccati
bus t stātibus supra an nascat caro: vt q^o nueniēter desic
cat an nō. vel q^o nimis vlpz desiccat. t tūc ponit h^o ex
perimētū cū dicit. aut ex nascētia carnis t. hoc est dicere
si caro nascatur continue fīm pcessionem talis medicine.
tunc ipsa conuenienter desiccat aut ex sordidatōe hoc est
dicere si nō nascitur caro t vlcus est puruz t quasi siccuz.
Et est ibi quedaz inflāatio t ifirmus sentit mordicatio
nez manifestam: t aliquando est ibi quedā humiditas ad
moduz virulētie propter liquefactiōem humiditatis que
coagulatur in carne: vt dicit Auic. postea in capitulo de vlp
ceribus virulentis. tūc hoc est. quia medicina nimis desic
cat. Deinde cum dicit.

Q^o si videris exiccatōe cū q fortasse nō nasci
tur caro: tūc humecta parūp medicina siccata: t
dimitte illud q^o vadit fīm vltutē suā.

Auic. docet corrigere medicinā q nimis vlpz desic
cat. Et dicit q^o si fortasse videris exiccatōem. s. supfluā t.
būcta parūper. i. addat ibi de medicina hūida: sicut adiū
ge ibi plus oleū t cerā que humectat t fluxū faciūt mem
brū. t dimitte illud q^o vadit fīm vltutē suā. i. dimitte il
lā medicinā que vadit fīm vltutez suā q^o est vltus illius me
dicine nimis desiccatiue. vñ si medicia nimis desiccat nō
debēs ei adiūgere medicinā eiusdē vltutis: sed medicinaz
q ipsam būctet intantū q ipsaz reducat ad desiccatōem
tēperatā. Et p oppositū huius qdā hic ponit Auic. itellīgas
alia regulā. Quia si oppositū in opposito t ppositū in pro
posito. s. q^o medicamē parū exiccat. tūc est exiccadā. q^o mi
nuēdū est de oleo t de vncuositate. t addendū ē d rebus
exiccatib^o magis. Deinde cū dicit.

Et qñq iterū est qbusdā corpib^o pportiōali
tas cum qbusdā medicinis qbsq aspectu ope
rationis ea^z. ppter illud ergo o^z vt misceant me
dicine ples debiles t fortes.

Hic Auic. addit gddā. in hoc ostendit iterū bonitatē cō
positionis medicinarū. t vult dicere Auic. q^o medicina ge
neratiua nō solū est nueniens aliquādo vt q^o desiccat fīm
q^o cōpetit. vel q^o humectet aliā medicinaz que nimis de
siccat. vel q^o desiccat alias medicinā si nō tantū desiccat.
vel etiā aliquādo est nueniens. q^o est pportio inter ipsam t
corpus absq aspectu operatiōis earū. i. absq tali nueni
entia t proportionē que est in desiccatione ppter quā tu eas
admiras. est. n. alia. s. pportio ab illa que nobis est igno
ta. t ista talis pportio est a forma specifica que ēst ei a cō
stellatione celesti. videmus. n. ad sensum q^o yna medicinā
t vnu cibus proportionant vni corpori. alteri autem
disproportionātur nō qdem ppter causam cōplexiona
lem: sed ppter aliā causam occultā que nō comprehendit
ur. maxime. n. videmus quosdā diligere aquā t abhorre
re vinum. quosdā autem ecōtrario. t quosdam videmus
diligere acrestā. quosdam aut econtrario. hoc autem non
est ppter cōuenientiam vel discōuenientiam in complexio
ne: s^z hoc est ppter proportionē t disproportionē a for
ma specifica que est a causa celesti. t hoc Auicenna dixit.

Fen. III.

exp̄sse in 2° lib.ca°.de lacte.dicit.n. Amp.lac cū corporib⁹ pportionalitates h̄z:quaꝝ cāē nō ḡphēdunt tē. et silr. etiaꝝ ē in medicis tā in illis q̄ ponunt exteri⁹ q̄tū illis q̄ assumūtur iterius. disputare tñ plix ad h̄c locū nō p̄inet. qz ḡ est talis pportionalitas medicinaz ad corpus. et medicina simplex ut plurimū v̄l nimis desiccatur vel paꝝ. idcirco bonū ē vt misceant̄ medicine ples insil debiles et fortes. tuꝝ q̄vna tēperat alia: et reducit eā ad suenitē desiccationē. tū qz aliquā est talis pportio inter medicinas et corp⁹. hoc est ḡ qd̄ vult d̄re hic Aui. Deinde cum dicit.

CAt vero quare facta sunt emplastra et que sit eorum necessitas iā sciuisti.

Auic. se excusat de rōne cuiusdā dicti. qz mō posite sunt due cāē mixtiōis. medicinaz posset aliqz qrere vtrū eēnt ples cāē q̄re medicine insil misceant̄. Auic. excusat se d̄ h̄ dicēs q̄ q̄re fiūt emp̄la. i. medicine p̄posite: et q̄ sit necessitas eaz iā sciuisti. i. scies supple in li°. s̄ in ca°. p. ibi. n. Aui. ponit multas cās pp̄ pdictas necessitates medicinarū cōpositarū. narrare aut̄ illas nō spectat ad p̄sens p̄positum. cum etiā manifeste sint legēti id caplīm.

Dubicatur et circa dcā Aui. in his ptib⁹. v̄ enī rū sil sit bonū. et q̄ etyti ea debeam⁹: s̄ h̄ nō v̄r vex autē et rōne. autē p̄ Aui. in. 5°. li°. ca°. p. Dicit. n. qd̄ paꝝ medicina rū meli⁹ ē pl̄ma eaz. ḡ q̄tū possim⁹ v̄ti pauciorib⁹ et sim plicib⁹ medicinis tāto ē meli⁹. nō ḡ debem⁹ miscere ea insil ples. Itē Joh. damascen⁹ ait. medicaminū pauca tenēda sūt nūero: q̄rū iuuānto sepi⁹ exptos fidere possis. nō ḡ ē bonuz miscere ml̄ta medicamina. **C** p̄. B arḡ rōne. qz si tñ dicis q̄ ibi pōt eē pportio. ita et̄ pōt eē disproportio q̄ i. pediet et nocebit. ḡ nō debem⁹ v̄ti plurib⁹ medicis insil: s̄ paucis et maxie exptis. **A**d istā qōnē sic nota. nā paucitas medicaminū et ml̄titudo ipoz pōt dupl̄r itelligi. vno⁹ q̄tū ad nūez et subaz ipsoz. alio⁹ q̄tū ad v̄tutes. Si intel ligat p̄ mō: tūc v̄ti paucis medicaminib⁹ fm̄ intētōem ta lis egreditur in laudabile. et v̄ti multis ē poti⁹ vitupabile. Et rō h̄ pōt assignari duplex. vna ē. qz Aui. ponit in li°. p. fen 4°. q̄ nos debem⁹ p̄mutare medicinas in eadē egreditur in eadē itētōe. et h̄ ē ne ista medicina peior fiat cōsueta. nec qz nō ita bñ opēt. Si ḡ tūc v̄teremur ml̄tis medicaminib⁹ fm̄ nūez. tūc oia fieret ei. sueta. et nō h̄erem⁹ ampli⁹ ad qd̄ possem⁹ nos p̄mutare. h̄ aut̄ ē malū. q̄re t̄c. **A**lia rō ē. qz p̄petas vel p̄petates rez et aspect⁹ sūt oc culti sicut dc̄m ē p̄us. nā vna medicina in qdā corpe iuuabit et altera medicina eiusdē op̄lonis nocebit. et h̄ ē pp̄ p̄petates occultas. et iō si tu ml̄ta medicinā administras. tūc citi⁹ veniet ipedimentū ex talib⁹ p̄petatib⁹ occultis. Si aut̄ intelligat paucitas et multitudo medicaminū q̄tū ad v̄tutes. tūc v̄ti multis medicaminib⁹ est bonū multoties fm̄ q̄ exigit talis egreditur in p̄tēt. qz cū multa sit diuer sitas medicinaz q̄ aliquā deficiūt et supfluit oꝝ ea miscere n̄ cū suis silib⁹: s̄ cū alijs q̄ sūt p̄posite q̄ ipas tēperant: et ml̄te sūt alie cāē pp̄ q̄s oꝝ miscere multas medicinas: q̄s cās Aui. ponit in. 5°. li°. et cū et̄ aliquā cū tali opatione quaꝝ fecit medicina mixta cū alia ē ibi pportio inter ipsaz et cor pus. vñ augeat tūc ei⁹ opatio. et pp̄ h̄ miscere sic medicinas insil ē bonū. Et pp̄ h̄ app̄z r̄n̄sio ad argumēta ī h̄riū. qz Joh. et Aui. in. 5°. itelligat de paucitate et ml̄titudine q̄ ad nūez. h̄ Aui. intelligit q̄ ad v̄tutē. **A**d rōnē at̄ qñ tu dicis q̄ si cut poterit h̄ ē pportio. ita et disproportio. tunc dōm ē q̄ Aui. nō vult ex toto assignare cām talis mixtiōis ex ppor tione. iō q̄tū ē ex h̄ solo ita cito nō fieret mixtio sicut fierz vt dc̄m ē p̄us. s̄ Aui. pōit h̄ sicut cōcausaz cū alio. Dicit. n. q̄ aliquā medicina mixta cū alia pp̄ iuuāntū qd̄ facit ipaz tēperādo. h̄ et̄ pportōez ad corp⁹: q̄si dicat q̄ supposito

De medicinis facientib⁹

ḡ dēat fieri mixtio mediciaz pp̄ cāz q̄ dcā ē nō solū aliquā ē bōa rōne illi⁹: s̄ et qz aliquā accit eē ibi tale pportōem: s̄ si tu misceas multa medicamina solū q̄tū ad nūez: tūc si equeat tal̄ pportio n̄ erit ad h̄ sic iuuatiua vt ibi. et si equeat disproportio erit maius malū. Tūc seḡ illa ps.

Et oꝝ vt nō sis p̄tētus medicia sup exiccatiōne et humectatiōe: imo obserua abas q̄litates agētes fm̄ q̄ p̄misim⁹ eaz narratiōe.

In q̄ p̄tētū oñdit q̄ siccitas medicie ḡnatiue d̄z at tēdi ī r̄spcū ad op̄lonē corpis. oñdit h̄ q̄l̄r iesse d̄z et calidi tas et friditas. et qz h̄ dc̄m fuit supra sufficienter idcirco remittit nos ad pdcā. et p̄z qd̄ dicit. imo obserua abas q̄l̄tes. i. actiua. s. calitatē et frigiditatē. Tūc seḡ illa ps.

Neçqz itez sup exiccatiōem et h̄iectatiōe: imo cū p̄suetudine p̄sideratōis iter dispōnevleris: et dispōnez op̄lonis corpis. Qñqz. n. corpuse h̄sidiū et vlc⁹ siccū. et qñqz ē corp⁹ siccū: et vlcis h̄sidiū: et qñqz sunt abo h̄sida: et qñqz sūt abo siccā. Et admistrent in primis q̄ sūt debiliora: sīc olibanū et faria fabaz et farina ordei. et silia. Qz si corp⁹ fuerit siccū: et vlc⁹ h̄sidiū valde. nīc neēie sūt medicie v̄hemētis exiccatōis cū cōparatiōe ad medicias faciētes nasci carnē: sīc aristolo. et radix oppopōaci et dragatū adustū. Et in residuo sūt neēie medicine sīc ireos et farina lupinoz. et qñqz accidit vt sīt qdā medici ne in qb⁹ sīt aliqd p̄prietatis q̄ egēt medicie faciētes nasci carnē de exiccatiōe et abstersiōe: h̄ supfluit: fūt ergo. Vbi grā. ppter exiccatiōem suā v̄hemētē retinētes sorditiē et phibētes māz et supfluit abstersiō et corrosio. S̄ qñ p̄misetur cū ea aliqd de illis q̄ sūt illi h̄ria. frangit et eo: et tēperat ip̄m: et fit faciēs nasci sīc flos eris. Lū. n. cū ipso associant̄ oleū et cera: et q̄ h̄iectat mēbz et fixū faciūt: tūc ip̄m pp̄ exiccatōe et v̄hemētā abstersiōis fit p̄solidatiū: q̄re oꝝ vt fit flos eris vna decē p̄tiūz cerati qñ administrat̄ in corpib⁹ q̄ sūt sicciora: et vna duodeci p̄tiūz qñ administrat̄ ī corpib⁹ q̄ sūt h̄sidiōra: et oꝝ vt ob seruet̄ in istis qñ expiunt̄ pdicta.

In q̄ p̄tētū oñdit q̄ exiccatiō medicine d̄z attēdi ī respcū ad op̄lonē corpis. oñdit h̄ q̄ et d̄z attēdi exiccatiō ī r̄spcū ad vlc⁹. vñ exiccatiō medicine d̄z accipi ī r̄spcū ad op̄lonē corpis s̄z q̄ p̄at ad vlc⁹: vt dc̄m fuit p̄us. Et hec ps̄ diuidit ī p̄tes duas. p̄ facit h̄. et z° pōit qdā īgeniūz p̄ qd̄ medicinā dimiutiā potes reducere ad h̄ vt faciat na sci carnē. z̄ ibi. Qñqz accidit t̄c. Dicit p̄. nec itez sup exiccatōe et h̄iectatōe supple absolutā. vel fm̄ q̄ accipiunt̄ solū ī respcū ad corp⁹ sis p̄tēt. iō p̄suetudie t̄c. i. imo accipat siccitas medicie ī respcū ad dispōnem corpis. et ad dispōnez vlceris: qd̄ ē in corpe illo: et tūc Auic. ponit q̄ mor diuersas dispōnes corpis et vlceris. et oñdit q̄les medicine et q̄ p̄petūt ī vna q̄b illaz. et dicit. qñqz ē corp⁹ h̄sidiū: et vlcis siccū. hec ē vna dispō. et qñqz ē corp⁹ siccū et vlc⁹ h̄sidiū. hec ē alia dispō opposita p̄ori. Et qñqz s̄t abo h̄sida. s. corp⁹ et vlcis. et hec ē tertia dispō: et qñqz sūt ambo siccā. et hec est 4° dispō opposita t̄c. **I**ntellige tamē hic q̄ qñ dicit Auic. vlcis esse siccum q̄ id dc̄m nō d̄z intelligi absolute

Tractatus .I.

q[ui] absolute loquendo: tūc oē vlcus est hūidū p[er] cās supius
dictas: s[ed] hoc dcm̄ itell[er] respectu vt id vlc[us] dī siccū qd ē
parum humidū respectu alioꝝ. et admīstrentur i p[ro]mis. i.
p[ro]ma dispōne. s. qn̄ corpus est hūidū t vlc[us] siccū q[ui] sūt obi
lora supple i siccitate. Et rō h[ab]et: qr medicina gnatiua: vt
dictū est plures admīstrat[ur] in resp[on]su ad duo. s. ad op[er]lōne:
vt ipsam a pte s[ecundu]m studiis seruet: t in r[es] ad hūectatōe vlc
teris: vt ipaz a pte sui h[ab]rietatis eā destruat. cū g[ra]m in tali dis
pone corp[us] sit hūidū: qd idiger ad sui seruatōe p[ar]t exic
catōis: t vlc[us] sit parū hūidū q[ui] hūiditas destruit ex pauca
siccitate. iō in tali dispōne admīstrant[ur] q[ui] sunt debiliora sic
olibanū t farina fabaz t c. eo q[ui] ista sunt puissime siccita
tis t q[ui]stē tēpamentū caloris h[ab]et vt dī. 3°. d[icitu]r ingenio sanitatis
Et si corp[us] fuerit siccū: t vlc[us] humiduz valde: tūc ne carie
sunt medicine v[er]hemētissime exiccatōis. t rō h[ab]et. qr tūc
veniūt rōne op[er]lonis nālis. t rōne vlceris cū op[er]atio ad
medicinas faciētes nasci carnē. qr medicie faciētes nasci
carnē desiccāt in p[ro] gradu. iste āt desiccāt in. 3°. t. 4°. Et pp
h[ab]et dī app[ar]t. qr talis medicia p[re]p[ar]e t simpl[er] nō dī me
dicia faciētes nasci: s[ed] solū p[ar]t qd. q[uo]d āt hec fit declaratio ei[us]
q[ui]dā in his q[ui] dī s[ecundu]m supra: sic aristologia opp[on]acū. t c. qr
ista s[ecundu]m v[er]hemētis exiccatōis s[ed] q[ui] Ha. ponit. 3. de ingenio. t i
residuo. i. i vltimis duab[us] dispōnib[us]: vt. s. v[er]l qn̄ sūt abo hūi
dayl qn̄ s[ecundu]m abo siccā. s. corp[us] t vlcus sunt ne carie medicine
medie. sic yreos t c. Et rō h[ab]et. qr in talib[us] duabus dispōni
bus op[er]tūt medicine mediocriter exiccatiue. op[er]tūt enīz
medicie magis desiccatiue q[ui] i dispōne p[ro]ma. qr ibi ex pte
corpis t vlceris op[er]tūt p[ar]t desiccatiua. h[ab]et ex pte corpo
ris sic qn̄ sūt ambo siccā. vel ex pte vlceris sicut qn̄ sūt
abo hūida op[er]tūt fortis desiccatiua: s[ed] op[er]tūt in eis medi
cine min[or] desiccatiue q[ui] in scda dispōne: qr ibi tā ex pte cor
poris q[ui] ex pte vlceris op[er]tūt fortiter desiccatiua. hic aut
op[er]tūt solū rōne vni[us]. puta corporis vel vlceris. t iō in tali
bus dispōnib[us] op[er]tūt medicine: vt qr magis desiccat[ur] q[ui] il
le q[ui] admīstrant[ur] in dispōne p[ro]ma. min[or] aut q[ui] medicine ille
q[ui] admīstrant[ur] in z. nūc āt yreos t farina lupinoꝝ t orobi
sunt medie in desiccatōe inter aristologiā t plāta oppo
nacis ex pte vna q[ui] admīstrant[ur] in dispōne z q[ui] min[or] desic
cat[ur] q[ui] ipsa t farina ordei t fabaruz t thus ex alia pte q[ui] ad
ministrant[ur] in p[ro]ma dispōne. qr t magis desiccat[ur] q[ui] ista: sic
hal. ponit. 3°. de ingenio. t iō in talib[us] dispōnibus t residuis
sunt ne carie medicine: sicut yreos t farina lupinoꝝ t similia.
Tūc legē illa ps. (Et qn̄q accidit t c.) In q[ui] pte Auic. ponit
qdā ingeniuz p[er] qd docet reducere medicinas diminuti
nas carnis: sic viride es t similia ad h[ab]et vt faciant nasci carnē:
t h[ab]et admīstratōem rex h[ab]riꝝ ad inuicē t c. Dicit g[ra]m. t qn̄z
accidit t c. fiūt g[ra]m medicie pp exiccatōem sui v[er]hemētē re
tinētes sordicie. qr pp v[er]hemētē exiccatōe gnāt ibi crū
sta sub crusta āt retinētes sordicie t phibētes mām. i. san
guine venire ad vuln[us] siue ad vlcus. sanguis. n. ē mā ex q[ui]
caro dī gnari: q[ui]re oꝝ vt sit flos eris. s. qn̄ admīstrat[ur] i corpe
ad faciēdū nasci vna decē partiuz cerotū qn̄ admīstrat[ur] in
corpib[us] q[ui] sunt sicciora. qr sicciorib[us] corporib[us] cōueniūt sic
ciora: vt dcm̄ ē p[ro]pus. tūc p[ot] sic op[er]oni cerotuz. B[ea]t. cere olei
ana. 3. iii. 2. 5. floris eris. 3. i. t vna. i. p[ot]iū qn̄ admīstrat[ur] in
corpib[us] q[ui] sunt hūidiora. qr humidis op[er]tūt min[or] siccā: vt
dcm̄ fuit p[ro]pus. Et p[ot] tūc sic op[er]oni cerotum. B[ea]t. cere t olei,
ana. 3. v. 2. 5. 2. floris eris. 3. i. Et op[er]z vt serue[re] in istis qn̄ p[ro]di
cta expiunt[ur]. hoc ē serua in istis medicinis ad cognoscēdū
vlp desiccat[ur] nimis vel parū p[ro]dictū experimētū p[ro]pus possi
tum. t si tale cerotū desiccat[ur] nimis de flore eris. minue t
odde aliqd de cera t oleo. Tūc segē illa ps.

Senes egent medicinis in qbus est caliditas
mai[or]: t attractio fortior. Et cadūt in eis que
sunt sicut p[ar]t t thus t farina ordei t faria faba

Nasci car. i vulne. t vlcce.

78

rum t farina herbi t radix liliꝝ: t aristologia t
climia: t herba opp[on]aci.

In q[ui] pte Auic. ostēdit quales medicine op[er]tūt senib[us]. t
in h[ab] Auic. o[ste]dit q[ui] ē exiccatio medicine accipit in respe
ctuad etate: eo q[ui] senes indigēt alys medicinis gnatis q[ui]
pueri t iuuenes ppter cām que dice[re]. Dicit g[ra]m. senes egēt
medicis t c. in q[ui] caliditas ē mai[or] supple q[ui] me[re] q[ui] admi
nistrant[ur] in corpib[us] puerorū t iuueniū. H[ab] tu dices. B[ea]t v[er]
ē flm. qr dcm̄ fuit supra q[ui] caliditas t friditas medicine
gnatiue debēt esse siles oino op[er]loni nāli mēbri. Et assimi
let calm valde calido. t frido valde frē valde. Lū g[ra]m op[er]lo
nālis senū sit frida t frigidior op[er]loni nāli pueri t iuueniis.
g[ra]m medicie gnatiue i eis debēt ēē frida t fridiores q[ui] medi
cine pueri t iuueniis. Ad B[ea]t est dōm q[ui] illud arg[ument] optie
arguit q[ui] q[ui]tū ē p[er] se t rōne op[er]lonis nālis medicine gnati
ue senum debēt ēē fridiores: s[ed] B[ea]t impedif p[er] accūs. vii ex
accūti dī ēē in medicis eoꝝ mai[or] calitas. t rō hui[us]. qr ge
neratio carnis fit ex inuiscatōe nutrimenti. puta sanguis
cū nutrimento. nunc āt caro senū ē dura t dēsa. t ideo diffi
culter fit in eis inuiscatio. Lū g[ra]m calm sit aperiens poros: t
rarificās carnē idcirco medicine senum debēt ēē calidio
res: vt in eis melior possit fieri inuiscatio nutrētis cū nu
trimento. t p[er] q[ui]s carnis gnatio. Itaq[ue] in eis dī esse attritio
fortior v[er] exiccatio fortior. vtraq[ue] lra p[ot] ēē v[er]a. nā t in eis
dī ēē attractio fortis. t rō q[ui] gnatio carnis fit ex sanguine
sicut ex mā. nūc aut in senib[us] ē pauc[us] sanguis. t iō indigēt
medicis attrahētib[us] sanguinē ad vlc[us] plus q[ui] in alys etati
bus. Iterū ēē in eis dī ēē exiccatio fortis. qr op[er]lo eorū na
turalr siccā ē. t cadūt in eis q[ui] sunt sicut p[ar]t t c.

Et quando phibet medicina a iuamēto de
clina ad aliā. cum ergo fit difficultis cure[re] cum
eo qd est p[er] priū vlceribus.

Auic. ponit duos cañ. obseruādos. vnu ponit circa medi
cinā generatiuā aliū circa vuln[us]. z. ponit ibi. Lū g[ra]m fit dif
ficialis. Dicit g[ra]m. Et qn̄ phibet medicina a iuamēto decli
na ad aliā. illud p[ot] dupl[er] exponi. vno vt referat ad
medicias diuersoz graduu: vt dicas sic. Et qn̄ phibet me
dicina a iuamēto. s. qr nimis desiccat[ur] vel parū desiccat[ur]. dcli
na tūc ad aliā alteri[us] gnis q[ui] plus vel min[or] desiccat[ur]. Alio
p[ot] exponi B[ea]t referēdo ad medicinā eiusdē gnis: vt intelli
gas sic. Et qn̄ phibet medicina a iuamēto. non qr sit ni
mis vel parū desiccatiua: s[ed] forte qr fuit[ur] vsus ea nimio
tpe. Dicit. n. Auic. in p[er]fen. 4°. q[ui] in medicatōe vni[us] egritu
dinis debem[us] p[ro]mutare medicias: eo q[ui] ab assuetis non fit
passio declina tūc ad aliā. s. iuuetā: s[ed] nō alteri[us] generis. im
mo eiusdē gnis. qr vtraq[ue] dī ēē tm desiccatiua. Tūc Auic.
ponit aliū canonē q[ui] est circa vuln[us] dicēs. Lū g[ra]m fit difficultis
supple curatio isti[us] vulneris. tūc cure[re] cū eo qd est p[er] priū
vlcerib[us]. qr tale vuln[us] forsitan iā trāsiuit ad vlcus malū.
difficile ppter aliquā cām extraneam. Et iō tūc pro cura
eius recurrentū est ad curam vlcerum de qbus postea lo
quet[ur]. t nos exponemus si de[re] voluerit.

De curatione vulnerum alsehigi. idest que sunt in capi
te.

CAPI. XII.

Egimen quidem ossis in eis t qd ac
cidat ex accidentibus eorum timidis
iam dcm̄ est in ca. ossiu t algebra.

In hoc caplo Auicēna determinauit de curatōe vuln[us]
capitis que sunt absq[ue] lesiōe ossis fm q[ui] lra dicit. Dicit. n.
capl[er]z d[icitu]r curatōe vuln[us] alsehigi. i. vuln[us] q[ui] fuit in capite.
Lā aut quare Auic. in hoc tractatu descēdit spāl[er] ad vul
nera capitis magis q[ui] ad vulnera aliorū membrorū p[ot]
esse hec: vt mibi v[er] ad presens. qr vulnus capit[is] quod est
cū lesiōe ossis t fractura diuersificat a vulnere alioꝝ mē

Fen .III.

broꝝ que sunt sine lesiōe ossis fīm q̄ appēbit in caꝝ. de frāctūra cranei. ne ḡ aliḡs crederet q̄ eodez mō diuersifica-
re cū cura vulnerū capitis q̄ sūt sine lesiōe ossis a cura vul-
nerū alioꝝ mēbroꝝ q̄ sunt ēt sine lesiōe ossis sicut diuer-
sificatur cura vulnerū capitis cum lesiōe ossis a cura vul-
nerū alioꝝ membrorū. Idcirco Auic. hic in isto tractatu in-
troduxit istud caplīm qđ est de curatione vulnerum capi-
tis sine lesiōe ossis. et dato q̄ os discooperiat vt oñdat q̄
eadē est cura istoꝝ sicut et reliquoꝝ. et diuidit istud cap. in
tres partes. In p̄ma parte oñdit qđ dcm̄ est de vulnerib⁹
capitis in alio loco. z° ipse exegit de cura vulnerū capi-
tis fīm q̄ de eis intēdit. s. vt sunt absq; lesionē ossis. et z° re-
petit qđ p̄mo dixerat. z° ibi (Uerū in curatiōe) z° ibi (Et
reliquū regimē z̄.) Dicit p̄mo. Et regimē qđem ossis. i.
vulnerū q̄ sunt cū lesiōe ossis qđ accidit z̄. iam dcm̄ ē. i. iā
dicēt in cap⁹. ossium et algebra. i. et restaurationis. qđ dictū
est de istis talib⁹ vulnerib⁹. et de acciñtibus ipsoꝝ in caꝝ. de
fractura cranei sufficiēter. Dein cū dicit.

CUerū icarnatiuſ vlcerū eoꝝ: et q̄ sunt extra
ea sufficiūt qlibꝝ medicine exiccatiue leues pul-
uerizate sup ea ex medicina. Et medicina q̄ est
fcā ex aloe. et myrrha et olibanū et sanguine dra-
conis. et similr̄ medicine leues pdicte i vulneri-
bus. Qz si fuerit illic cursus sanguinis. tūc curet
cū eo qđ diximus in cap. fluxus sanguinis. Et
oz vt cibet h̄ns eā cerebellis gallinarū assatis
q̄tū pole est. ipsa. n. fīm q̄ testificant qđā con-
fortat cerebrū et retinet sanguinis fluxū: lz sit in
eis sūia alia. Et similiꝝ aq̄ granati muži. et em-
plastrat cū virga pastoris. Et d̄ medicis bōis
ad vuln⁹ et sanguinē ēvt sumat ferītū puz sic-
cū. et terat et puluerizet desup et nō hūectet.

CUerū in curatiōe. i. in cura vulnerū capitis fīm q̄ de eis
hic intēdit. Et ista ps diuidit in duas. qz talia vulnera aut
sunt sine cōtusione aut cū cōtusione. p̄ ponit cura ipsoꝝ: vt
sunt sine cōtusione. z° vt sunt cū cōtusione. z° ibi (Qđ autē
phibet egreditudinē) Prima ps posset diuidi in plures par-
ticulas: s̄z nō est vis. Dicit ḡ. verū icarnatiuſ vlcex. i. vul-
nerū eoꝝ supple nō cōtusorū: et que sunt extra ea. i. extra
ossa h̄ est q̄ sunt sine lesiōe ossis sufficiūt quelibꝝ medici-
ne leues. dicit leues p̄ cōparatiōem ad medicinas q̄ com-
petut vulnerib⁹ capitis que sunt cū lesiōe ossis. qz ibi p̄pe-
tunt medicine fortiores eo q̄ os est mēbꝝ siccī q̄ caro. et
silr̄ medicine leues. i. nō multū desiccatiue pdicte in vul-
nerib⁹. i. in pdictis caplis de vulnerib⁹ supple. sufficiūt ēt
in istis vulnerib⁹. Et ex hoc appz q̄ cura istoꝝ vulnerum
eadē est cum cura pdictorū. qz sicut ibi p̄petit desiccatio et
glutinatio p̄ medicinas icarnatiuſ exiccatiūas etiam
ita hic: s̄z curatio vuln̄ capitis cū lesiōe ossis multū di-
uersificat a curatiōe vulnerū alioꝝ mēbꝝ fīm qđ appa-
rebit in suo cap⁹. Qđ si fuerit illic fluxus sanguinis curet cū
eo qđ dixim⁹. i. dicemus. et oz vt cibet lz in eis sit sūia alia
i. lz in talib⁹ restrictio fluxus sanguinis habeatur ex sūia
alia. qz ex sūia que dcā est in cap⁹. fluxus sanguinis. Et silr̄
aqua granati muži. dicit muži qz granatū ē triplex. qđdaz
est dulce. qđdā acre. et qđdā nō dulce nec acre. istud voca-
tur muži. et emplastrat cum v̄ga pastoris. est cardus silue-
ster. et de medicis bonis ad vuln⁹ cū sanguine. i. ad exicca-
dum vulnus. et ad restringendū sanguinez ē vt accipiat z̄.
et nō hūectet. s. cuz oleo vel aliquo ligdo. imo ponat sicut
frumentū puz siccū. Deinde cū dicit.

CQđ autē phibz egreditudinē ē emplatio cū fari-

De excoriatiōe

na oꝝ. et filia pfectis cū isopo hūida: et silr̄ cū
sanic ordei cū calamito: et pfect attritione ei⁹. et
reliquū regimē sumat ex cap. ossiū.

Auic. ponit curā vuln̄ istoꝝ vt sunt cum p̄tusioꝝ. et
cit. qđ autē phibet egreditudinē. i. ap̄a qđ supple fit ex conti-
sione est emplatio cū farina ordei et silia. et vtrūq; est ve-
rum. si dicat silia. tūc planum est. et dicit. Et cōfectis cum
ysopo hūida. qđ sit ysopus humida dictuz est p̄us. et similr̄
supple emplastry cū sanic ordei. i. farina ordei: et cum cala-
mēto. i. cū nepita et cōfert z̄. Et videte signanter exposui.
Qđ autē phibz egreditudinē. i. ap̄a factum aut futuꝝ fieri ex
cōtusione. q̄ si vellemus prohibere ap̄a qđ fit in vulnerē
simplici nō fieret cū istis. imo fit cum redoleon et alijs re-
percussiuis: s̄z in p̄tusioꝝ fit cū resolutiuis et mollitiuis le-
nibus. qz sic cura p̄tusioꝝ et ap̄a factū vel futurū fieri ex cō-
tusione fīm q̄ appz ex sequeti tractatu. Et intellige et cū
dicit. qđ autē phibz z̄. i. factis vlib⁹. s. flōmia et farmacia
vti dieta tenui vscz ad dies aliquot. Tūc Auic. repetit qđ
p̄mo dixit dices. et reliquū regimē. i. regimē alioꝝ vuln̄
puta eoꝝ que sunt cū lesiōe ossis sumat ex caꝝ ossiū. i. ex
cap⁹. fracture cranei. et hoc est qđ dicit.

Tractatus sc̄ds de excoriatiōe et attritione et contusio-
ne et torsioꝝ et casu et offensione et disruptōe et fluxu sangu-
nis et silibus illis. **D**e h̄monib⁹ vlib⁹. CAP. I.

Am sciūisti in lib. p̄tio q̄ sit inten-
tio p̄tusioꝝ et attritioꝝ. Lotorio
asit est vt sit mēbꝝ sepatiū a iunctu
ra sua sepatiōe nō p̄pleta: neq; ap-
parēte manifesta: q̄re est disloca-
tio. et eguamē qđē ē ifratorsiōem
et ē q̄si aliq̄tulū tēsiōis cōmouēs ligamētū i illi-
ctura: et qđ p̄tinet d̄ eo in carne. et si cū eo fue-
rit aliq̄tulū sepatōis erit torsio.

In p̄cedēti tractatu determinauit Auic. de solone conti-
nuitatis que d̄ vuln⁹. et in isto tractatu determinat de so-
lutione p̄tinuitatis que d̄ attritio vel p̄tusio et cōtorsio et
excoriatio et silia. Circa hoc autē Auicē. sic p̄cedit. qz ponit
p̄mo qđā caplīm in quo. qz cōtorsio et contusio et attritio et
eguamē multū p̄ueniūt. ponit d̄riam ita et oñdit etiā
a quo pdictorū morboꝝ est icipiēdum. z° exegit de pdi-
ctis et cura ipsoꝝ. z° ibi (Qñ accidit lacerto) In p̄ capitu-
lo Auic. duo facit. qz p̄ ponit d̄riam ita illa oñdēdo qđ est
vnūqđq; ipsoꝝ. z° oñdit a quo d̄z icipere in p̄sequēdo de
ipsis. z° ibi (Illud autē qđ volumus) Prima ps h̄z q̄tuor
dicta. In p̄ dicto remittit nos ad ea q̄ dcā sunt in lib. p̄ de
p̄tusione et attritōe. z° oñdit qđ est cōtorsio. z° oñdit quid
ē eguamen. 4° ponit op̄ionem quorūdam medicoꝝ circa
vnū illoꝝ noīum. z° ibi (Lotorio at) z° ibi (Et eguamē)
4° ibi (De hoībus sunt) Dicit ḡ p̄. iaz sciūisti in lib. p̄. s. fen-
z°. cap⁹. de egreditudinib⁹ solonis p̄tinuitatis. in illo. n. cap⁹.
ponit omnes spēs solonis cōtinuitatis. et ponit ēt eis noīa
q̄ sit intentio cōtusioꝝ et attritōis. qz ibi sciūisti q̄ contusio
sive attritio et solo p̄tinuitatis acciñs lacerto fīm numerū
multū. et hoc sive talis solo p̄tinuitatis sit manifesta: sicut
est in attritōe cum vulnerē. sive illa sit solo cōtinuitatis
immanifesta. et sit soluꝝ iterius inter partes lacerti sicut cō-
tusio simplex sine vulnerē. Dico autē fīm numerū multū.
nā in hoc d̄t p̄tusio vel attritio a vulnerē. qz vulnus qđl
bet est vnica solo cōtinuitatis. Et causa huīus est. qz vul-
nus fit a re incidente acuta: sed quelibet contusio est solu-
tio cōtinuitatis multi numeri. Et causa huīus est. quia fit
a re obtusa. res autem obtusa soluit continuum. quia dilat-
erat. et ideo facit multuz numerum soloni cōtinuitatis.

Tractatus .II.

Dissert etiā ḡtūsio a vulnere in alio fīm q̄ p̄videbit̄ in seqn̄ t̄ cap. Tūc Auic. oñdit qd est cōtorsio. t̄ dicit (Lontorsio aut est tc.) Quare ē dislocatio supple quedā. qz ē disloca-
tio incōpleta t̄ fīm qd. tūc oñdit qd ē eguaṁē. dicēs egua-
mē qdēz ē ifra torsioez. qz ē minor remotio qz sit torsio.
Vni eguaṁē ē qdā extēsio ligamēti. t̄ si cū eo fuerit alicq̄tu-
lū separatōis erit contorsio. H̄ est d̄rē qz si vltra talē torsio
nez ligamēti sit sepatiōem aliq̄ a iūctura. tūc p̄ eguaṁē com-
plex torsio. qz eguaṁē est via ad torsioez qz ē ifra ipaz. Sic
ḡp̄ dictis appz qd sit ḡtūsio vel attritio t̄ torsio t̄ egua-
mē. t̄ pp̄ hoc appz ēt d̄rē istoꝝ adiuicē. cū qdītates rep-
sunt cāe d̄rē ipsarū. Dein cū dicit.

Et de hoib⁹ sunt q̄ noiant intentionē quam
noiam⁹ torsionē noie cōmuni. t̄ de hoib⁹ sūt
q̄ noiant torsionē sepatiōem vni⁹ duoz laterū
lacerti: sicut vni⁹ duoz laterū lacerti vole ma-
nuis: t̄ trascete cum adherētia lateris alteri⁹. qz
nis separatio sit appārēs.

Auic. ponit opionē medicoꝝ circa hoc nomē torsio vel
torsio. t̄ vult d̄rē qz qdā appellat torsionez noie cōi. s. ad
extēsioez. s. q̄ vocat eguaṁē: t̄ ad dislocatōez nō ītegrā.
Alī at̄ sunt q̄ appellat torsioez solū talē sepatiōez iunctu-
renō ītegrā. vñ p̄mi appellat torsioez sicut gradus. scđi at̄
sicut spēm distinctā ad eguaṁē. H̄ intēdit d̄rē Auic. nec ap-
probat nec iprobat alicq̄ istaz opionū. qz noia sunt signifi-
cativa ad placitū. vñ de noib⁹ nō ē curādū dūmō intētio-
nes rep̄ hēan ē sicut dicit Auic. alibi. t̄ Ha. in multis locis.
Hic aut̄ ē aduertēdū vñū. s. q̄ tuor sūt dispōnes egri-
tudinales sit̄ q̄ iūcture p̄iūt accidere: vt Auic. ponit in tra-
ctatu de dislocatōe ca. p. Una ē dislocatio: t̄ ē qñ vñū os
sepat ab alio sepatōe ītegra. alia ē torsio: t̄ ē qñ ē sepa-
tio nō ītegra. 3⁹ ē eguaṁē: t̄ ē extēsio ligamēti iuncture,
4⁹ ē elōgatio ligamēti iuncture qñ. s. addit̄ iup̄ lōgitudinez
nālē. t̄ hoc fit magis ab hūditatib⁹ viscōsis faciētibus lu-
bricare iūcturas: t̄ ab alib⁹ cāis q̄ Auic. ibi ponit. mō Auic.
in H̄ tractatu ītendit solū ad curā cōtorsiois t̄ eguaṁē: t̄
in uno cap. ponit postea curā ipsoꝝ: qz eadez est q̄si cura
vtriusq. s. de alib⁹ diabūs egritudinib⁹ t̄ curis ipsaz de-
terminat in tractatu de dislocatiōe. Dein cū dicit.

Illud aſit qd volumus p̄mittere t̄ loq̄ de eo
in priuīs est ḡtūsio q̄ accidit lacertis in medio
cop t̄ attritio in extremitatib⁹ ipsoꝝ.

Auic. oñdit a q̄ p̄dictoꝝ morboꝝ ē incipiēdū p̄seq: t̄ p̄z
q̄ dicit. Et videte p̄ H̄ qd dicit. Et cōtūsio q̄ accidit lacer-
tis in medio eoꝝ: t̄ attractio in extremitatib⁹ ipsoꝝ. Uli-
des Auic. notare alicq̄ d̄rā inter ḡtūsionē t̄ attritōem.
qz cōtūsio vt qñ accidit in medio lacerti. attritio at̄ qñ ac-
cidit in extremitate ipsi⁹: nō tñ ē magnavis. qz attritio po-
test appellari ēt illud qd accidit in medio lacerti. sic Auic.
ēdicit in p̄ lib. sen. z⁹. cap⁹. de egritudinib⁹ solōnis cōtūi.
sine ita sit siue nō tñ eadē ē cura vtriusq. t̄ iō ambo sub-
tēdē cap⁹. determinant. Sz est vlt̄r̄ intelligēdū q̄
attritio siue contūsio q̄ accidit lacerto p̄t accidere ei aut̄
magis ex pte carnosa: aut magis ex pte neruosa. mō H̄ qui.
ēdicit p̄seq de cōtūsio q̄ accidit lacerto a pte carnosa. ga-
de cōtūsio t̄ attritōe neruoz determinat Auic. in tracta-
tu sequenti de solōne continui neruoz t̄c.

CAP. II.

 Utido accidit lacerto: vt cōtūdat ac-
cidit ex hoc iter ptes ei⁹ nūer⁹ solōnis
cōtinuitatis. t̄ mltoties effūdit qd ipz
sanguis plim⁹ ex quo aſat.

De cōtūsione t̄ attritōe 79

In p̄cedētī cap. Auic. oñdit d̄rā iter quosdā p̄dictoꝝ
morboꝝ. t̄ oñdit ēta q̄ erat īcipiēdū. Nūc Auic. exeq̄ de
curis ipsoꝝ morboꝝ. t̄ īcipit p̄ a ḡtūsionē t̄ attritōe fīm q̄
p̄us dixit se īcepturuz. t̄ ista ps p̄t diuidi in ptes duas. qz
cōtūsio t̄ attritio aut̄ sūt. s. solū cū lesiōe mēbroꝝ exterio-
rū qb⁹ obuiat cā ḡtūdēs. aut̄ sūt cū lesiōe ēt mēbroꝝ inter-
ioꝝ. p̄tio ḡ determinat de ḡtūsionē t̄ cura ipsi⁹ fīm q̄ ei⁹
lesiō p̄tinet solū ad mēbra exterioꝝ. z⁹ determinat de cō-
tūsionē t̄ cura ipsi⁹ fīm q̄ ei⁹ lesiō p̄tinet ēt ad interioꝝ. z⁹
ibi (Lasus t̄ offensio ledūt t̄c.) Prima ps diuidit in ptes
duas. in p̄a pte vt mihi vñ oñdit effect⁹ cōtūsiois: t̄ neceſ-
sitatē festinatōis ad curādū contusionē t̄ attritōem. in z⁹
pte ponit curā ipsi⁹. z⁹ ibi (Nō rep̄if in plib⁹ t̄c.) Prīa ps
diuidit i ptes tres. in p̄a pte oñdit effect⁹ cōtūsiois. in z⁹ pte
oñdit necitatē festinatōis ad curādū ipaz. in z⁹ pte tāgit īci-
dētalr̄ aliqd de cura ipsi⁹. z⁹ ibi (Et pauciores ei⁹ dispositi-
tōes) z⁹ ibi (Et nō oñ t̄c.) Dicit ḡ. qñ accidit lacerto t̄c. H̄
.n. declaratū fuit p̄us. t̄ H̄ ē vñ effectus accīs ex ḡtūsionē.
t̄ tūc p̄t aliud: qd ēt accidit ex ḡtūsionē dicēs. t̄ mltoties
effūdit ad ipz. s. ad mēbꝝ ḡtūsuz sanguis plim⁹ ex q̄ aſat
Intellige aut̄ H̄ q̄ ista effūsio sanguis p̄t ee t̄ ex mem-
bris alib⁹: t̄ ex ruptura vene in mēbro illo effūdit sanguis
ex mēbris alib⁹ ad mēbꝝ cōtūsum plus q̄ ad mēbꝝ vul-
neratū. qz in ḡtūsionē accidit exigū dolor: t̄ satis maior q̄
in vulnere eo q̄ in ipsa fit maior dilaceratio carnis: q̄ in
vulnere. nunc autem dolor ē maxima causa attractionis
sanguinis t̄ spiritus ad locum dolentem qz ad locum do-
lentem concurrūt spūs t̄ humores: vt dicit Hal. de īgenio
sanī. in multis locis. t̄ pp̄ hoc citius ex H̄ p̄t accidere aſa-
tio in ḡtūsionē q̄ in vulnere. P̄tōt ēt esse ista effūsio san-
guinis ex q̄ accidit aſatio ex ruptura vene in mēbro illo.
qz qñ accidit contūsio: tūc rūpit̄ vene in illo mēbro. ex ve-
na at̄ rupta exit sanguis. sanguis at̄ ille retinet̄ ibi cū non
sit fcā ibi solo cōtinui eſ. Sz itus. in vulnere at̄ licet rūpat̄
vena: tñ ille sanguis nō retinet̄ ibi fīm plim⁹. qz exit pori
ficiūs vulneris. Iterū ēt dato q̄ in ḡtūsionē rūpat̄ caro
exteri⁹ adhuc tñ sanguis ibi retinet̄. qz pp̄ ḡtūsioem cōcul-
cat̄ t̄ stringit̄ caro t̄ sanguis. in vulnere at̄ fcō cū re inci-
dēte nō cōculat̄. t̄ iō nō sic restringit̄ ibi sanguis sicut in
ḡtūsionē. talis at̄ retētio ē cā aſatōis. t̄ pp̄ H̄ bñ dicit Auic.
in ḡtūsionē. Et multoties effūdit ad ipm sanguis t̄c. qz H̄
accidit magis ibi q̄ i vulnere. Iz ēt aliquāt̄ hoc accidere pos-
sit in vulnere fīm q̄ dcīm fuit p̄us. Dein cū dicit.

Et pauciores sunt ei⁹ dispōnes in qb⁹ nō ag-
gregat̄ ad ipm sanguis t̄ putrefiat: qm̄ plim⁹
sperat̄ ei⁹ resolō p̄ poros. t̄ pp̄rie p̄ poros qui
sunt cōstricti cōstrictiōe ipellēt ab illo qd facit
cōtūsionē exteri⁹: t̄ a cōstrictiōe accītē ex aſa-
tio iterius. Et pp̄ illud si nō succurat̄ rei in ea p-
ducit ad corruptiōem mēbri.

Auic. ponit necitatē festinatōis ad curādū attritōem t̄
ḡtūsionē. t̄ cū H̄ ēt inuit a quali cura ē incipiēdū in iplis.
Et p̄t diuidi hec ps in duas fz p̄ duo ponit pp̄ q̄ opz
festinare īcipe a cura ipsi⁹. t̄ p̄q̄ ēt inuit a q̄li cura est inci-
piēdū. z⁹ ibi (Et fortasse t̄c.) In p̄ma parte Auicē. vult
dicere q̄ in pluribus dispositionib⁹ in cōtūsione aggret-
gat̄ sanguis. t̄ huius ratio prius dicta est. talis autem san-
guis aggregatus putreficit si nō resoluit̄ per poros. qz quā-
do sanguis effūdit extra venas nō secundum naturam
necessē est putrefieri t̄ in sanī verti: vt dicit Hyp. t̄ H̄ dū-
co si nō resoluit̄ per poros. nūc aut̄ in cōtūsione talis san-
guis difficulter resoluit̄. t̄ ratio hui⁹ est ppter cōstrictiō-
nem pororum. Nam pori sunt ibi cōstricti dupl̄. pmo
gdem ab illo qd facit cōtūsionē exteri⁹. qz impellit̄ t̄ con-

Fen. III.

culcat poros carnis. z° est ibi constrictio ex apate qd accedit iter carnē. nā oē apā opilat poros pp repletōez quā facit. vt dcī fuit pūs in cap°. de cācerenis. qr ḡ ē ibi talis constrictio poroz idcirco difficulter resoluit tāl sanguis. z h vlt d̄rē aui. ibi. Qm̄ plm sepāt eī resolo. z ppē p̄ poros ic. qr ergo ē difficultis in ea talis resolo sanguis ppter h si nō succurat in ɔtusioē tali sanguini cū medicinis resoluentibus q̄ postea dicen̄ p̄ducet ad corruptiōez mēbri. z talis sanguis hic ɔculab̄t z putrefiet. putrefact⁹ aut̄ putrefact⁹ mēbz. Sic ḡ p̄ hoc app̄z necessitas festinatiōis ad curandū talē ɔtusioē. z tē a ql̄i cura īcipe debem⁹ q̄tūz ad medicinas locales. qr d̄bem⁹ īcipe vt plim a resolone talis sanguinis ibi ɔgregati. Deinde cū dicit.

Et fortasse excoriatio seq̄tur casum z offensionem. quare ōz vt p̄paret ad curatōem eius: vt non canceretur.

Auic. addit qdā aliud qd̄ ē necessitat festinare curam ɔtusioē. i. resoluere. z dicit. Et fortasse excoriatio seq̄t̄ casum z offensionē. i. ɔtusioē z attractionē. vñ h Auic. p̄oit sp̄z p̄ ḡne. qr casus z offēsio st̄ sp̄s ɔtusioē z attractiōis. qr ppē d̄r̄ casus z offēsio qñ ē attractio ī exteriorib⁹ cū le sioe ēt mēbroz iterioz. **E**t itellige ab aui. h p̄excoriatōez n̄ solū excoriatōz cutis: s̄z ēt solonē ɔtui q̄ fit ī carne: sicut qñ fit ɔtusio cū vulnere. mō tūc qñ talis solo ɔtinuitatis associat cū ɔtusioē. tūc ōz vt p̄paret ad curatōez ei⁹. i. ad resolone talis sanguinis ɔgelatiōt nō cāceret. i. ne talis excoriatio vel vuln⁹ fiat cācrena. qr vulnra vel excoriatiōes statī putrefiūt z cāceran⁹ qñ in eis sanguis cōculcat si nō cito resoluūt. Tūc seq̄t̄ illa ps.

Et oportet vt administratio fiat in attritione cum reditiōe continuitatis villoz incisoruz. immo ad sedandum dolorem.

In q̄ pte Auic. tāgit incidenter aliqd de cura ɔtusioē. oñ dit. n. in ḡnali qd̄ d̄z fieri z qd̄ nō. z in h̄ et oñdiē d̄ria ɔtusioē z vln̄eris. Dic ḡ. Et nō ōz vt administratio fiat in attractōe cū reditōe solonis ɔtinuitatis villoz incisorz tē. Ad euidentiā cui⁹ ē intelligendū q̄ in ɔtusioē ē solo ɔtinuitatis: vt dcī ē pūs. mō cura p̄z z p̄ se solonis ɔtinuitatis est vnl̄rio. qr h̄ sumē ab accūtia morbi. z iō cura ɔtusioē q̄tū ēt ex pte huius ēt cū reditōe ɔtinuitatis: s̄z ibi est aliqd ipediēs. i. sanguis z hūo ɔstrictus: z pp̄ h̄ nō ōz vt administratio cure fiat in attractōe cū reditōe solonis ɔtinuitatis: sicut fit in vulnere. qr in vulnere nō ɔculcat sanguis sic h̄: z si aliquā ɔstrigat z ɔculcat ibi sanguis: sicut fit qñ cū vulnere associat ɔtusio. tūc statī ipediē cura vuln̄eris: sicut dcī fuit pūs. z pp̄ h̄ bñ dicit Auic. z nō ōz vt administratio fiat in attractōe cū reditōe solonis ɔtinuitatis villoz incisorz: nō ītelligas incisorz vuln̄eratoz: s̄z ītelligas incisorz. i. cōquassatorz. qr qñ caro ɔtūdit. tūc viliq̄ sunt in ea ɔq̄ssant z dilacerant. Uel si tu velles ītelligere incisorz. i. vuln̄eratoz. tūc ītelligeret h̄ d̄ vulnere cū q̄ ēt ɔtusio. z ēt ī tali vln̄ere n̄ pcedim⁹ suēdo z icarnādo vt dcī fuit p̄: s̄z p̄ expō credo q̄ sit meliō. qr ē ḡnāl ad h̄. i. siue sit ibi vulnus siue nō. imo ad sedādū dolore. **S**z tu dices. nō ne ēt in vulnere debem⁹ ēt sedare dolorē cum dolor sit cā apatis qd̄ phibet cura vuln̄eris. Dico q̄ in ɔtusioē idigemus magis sedatōe doloris q̄ in vulnere. qr maior dolor accedit ī ea q̄ in vulnere: vt dcī est pūs. z ēt qr vt plus accedit in ea apā pp̄ retētōez sanguis: vt dcī ē pūs. Itēp̄ et alio mō idigemus mitigate dolores in vulnere. z alio mō in ɔtusioē. qr in vulnere simplici mitigate dolores cum eis q̄ phibet z repellut z stipticat. ita q̄ s̄l̄ phibent apā z dolorē. z cōsolidat: s̄z in ɔtusioē debem⁹ mitigate dolores cū his q̄ molliūt z resolunt tepide q̄ sūt h̄ria curatiōi solo

De cura ɔtusioē

n̄s ɔtinuitatis. qr in ɔtusioē sumēt cura a resolone sanguinis q̄ fit cūz talib⁹ medicinis: z tē a curatiōe apatis facit cāis p̄mitiūis: q̄ etiā fit cū mollitiūis fm q̄ appuit pūs in ca°. de cura flegmonis. qr ḡ magis idigemus mitigate dolorē in ɔtusioē q̄z in vulnere. z alio ēt mō mitigate dolorē cū eis q̄ sūt h̄ria solonis ɔtinuitatis. In vulnere aut̄ cū eis que ɔueniūt cure solonis ɔtinuitatis n̄iss eset vulnus ɔpositū sicut declaratū fuit pūs in cap°. de vulnerib⁹ idcirco dixit Auic. z nō op̄z vt administratio fiat tē. imo ad sedādū dolore tē. **D**e cura. CAP. III.

Non reperit in pluribus harū dispositiōis in hac accūtia excusatio a flobotomia. imo opifices artis ppant ad ilind q̄uis sit corp⁹ mundū.

In isto ca° Auic. ponit curaz ɔtusioē z attractōis. z ista ps diuidit in ptes duas. p̄ facit h̄. z°. qr aliquā glandule sequunt̄ ɔtusioez ponit curā taliū glādularuz. z° ibi (Hāndularuz āt curatio) p̄ ria ps diuidit in ptes tres. p̄ ponit curā ɔtusioē z attractōis q̄tū ad v̄lia. i. q̄tū ad euatiōez totius corporis. z° ponit curā ipsaz q̄tū ad localia. z° ostēdit q̄lis ligatura z q̄lis p̄paratio mēbri ɔperat in ɔtusioē z attractiōe. z° ibi (Et qñ fit flōmia) z° ibi (Ligatura āt q̄ administratiō tē). Qd̄ p̄ dicit Auic. p̄z n̄iss q̄ ē dubius de illobo qd̄ Auic. dicit h̄. ēt si sit corpus mūdū. dices tu. si corpus ē mūdū ad qd̄ ḡ idigemus flōmia vel alia euone corporis. Ad hoc ē dōm q̄ euatio corporis fit dupl̄t. qdā fit ve enēt̄ supfluus hūo in corpe. z talis euatio fit in corpore p̄letorico vel cachochimo. Alia euatio ē q̄ fit nō p̄ncipaliter rōne euonis: s̄z potius rōne deriuatiōis z attractiōis ad h̄riā p̄t. z talis p̄t fieri in corpe mūdū: vt si in eo accidat ɔtusio. tūc qr pp̄ dolores mēbri ɔcurrūt ibi spūs z humores q̄ sunt postea ibi cā apatis. idcirco fit in eo flōmia: vt attrahant̄ hūores ad h̄riā p̄t. dato q̄ corpus sit mūdū z h̄ ē qd̄ dicit Hā. i. p̄tcula de īgenio sanitatis. z nō solū in plenitudine corporis: vex̄ ēt eo tempato ex̄ante purgatio ɔfert ppter magnitudinē morbi. naž dolor z calor mēbri tumefacti sunt cā trahendi mām ad apā l̄z corpi supfluias humoz nō sit. Deinde cū dicit.

Et qñ fit flobotomia z festinat̄ ad empl̄a. p̄ bibētia oppilātia n̄ accit ex eis illō qd̄ ē nečiūz ad curatōez q̄ multū ɔuenit. Et ē eo p̄ phibitio cū ifrigidatōe z stipticitate; aut cū vno eōz.

Auic. ponit curā ɔtusioē z attractōis q̄tū ad medicinas locales. Et ista ps diuidit in ptes duas. p̄ ondit q̄ cura sit erronea. z° p̄oit curā rectā. z° ibi (Lū āt tardat̄ id tē). Dicit ḡ p̄. Et qñ fit flōmia tē. nō accidit ex eis id qd̄ ē necessariū ad curatōez q̄ multū ɔuenit. i. nō ē recta cura q̄ ɔpenit. i. repellere z phibere cū ifrigidatōe z stipticitate; aut cū ifrigidatōe solū aut cū stipticitate solū. Rō āt h̄ q̄re hec nō est cura recta ē habita ex p̄dictis: eo q̄ ī ɔtusioē sumēt cura a resolone talis sanguis ibi ɔstricti. Illa āt q̄ frigida sūt vel stiptica cōculcat ibi plus sanguinē. talis āt sanguis ibi ɔstrictus putrefit. putrefact⁹ aut̄ corrūpit z putrefacit mēbz. z iō talis cura nō est cura recta. Deīn cū dicit.

Lū aut̄ tardat̄ illud. z pp̄at sanguis ad dispositiōez solonis. z times nocuūta p̄dcā nečiūē ī curatōe ei⁹ extrahere sanguinē illū vt n̄ redeat apud ɔtinutiōem ad dispōnē ei⁹.

Auic. ponit curā rectā ɔtusioē. z ista pars diuidit in ptes duas. qr p̄mo ponit que est cura recta ɔtusioē. ponit enī q̄ cura recta est resolutio z extractio talis sanguis cōgelati. scđo qr talis resolutio z extractio potest fieri pluribus modis. ponit duplicez modū resolonis talis sanguis.

Tractatus .II.

¶ ibi (Or si fuerit talis r̄c.) Dicit ḡ p̄mo. Cū autē tardat id sanguis facit a p̄pus in gare do us do re ait et vul nerib⁹ in ad III. pos flobo t ad il t ista endule Blan ponit atiōes ostē tūsiōe ra atq⁹ de il si cor fit ve corp principi ctiōis o acci t bu omia: mūdū solū gatio nēb⁹ ḡfui ia p cīn̄ pitio licio ura sit .) Di ccessa petit ut cū e hec umit rigida ignis facit ispo fūlē deat i par ponit s cō oluri guis. (¶) si q̄uenit ad curā rectā: et p̄perat sanguis. s. q̄ est ibi constrict⁹ ad dispōnē solonis. i. ad hoc vt soluat cōtinuum q̄ q̄ sanguis ibi aggregat r̄nō resolut⁹: et plus ibi cōstringitur. tūc putrefit: et ex putrefactione putrefit mēbr⁹ et cācerat. et per r̄nō soluit cōtinuitas mēbri. Et times nocumēta p̄dicta. s. q̄ putrefiat mēbrū: vel cācerat: tūc necūm ē in curatiōe ei⁹ extrahere sanguinez illū: et b̄ vel p̄medicinas vel p̄ aliū modū resolonis fm̄ q̄ dice⁹ postea vt n̄ redeat apud r̄tinuatōez ad dispōnē ei⁹. B̄ est dicere. b̄n̄ dcm̄ ē q̄ nece ē extrahere illū sanguinē. et b̄ iō vt talis sanguis n̄ redeat ad dispōnē ei⁹. i. ad dispōnē putrefactiōis apud r̄tinuatōez. ¶ Id pōt exponi dupl̄ryt mibi v̄t. vno⁹ apud r̄tinuatōez. i. pp̄ r̄tinuatōez. s. appōnis taliū medicaminū frigidop̄ vel stipticoz q̄ sanguinem ibi xculcāt. Alio⁹ pōt exponi apud r̄tinuatōez. i. apud vnitōez solonis r̄tinuitatis q̄ fit in carne ex r̄tusioe. s. n̄. n̄ extraheret p̄ talis sanguis: s̄z solū ponerent ibi medicinae cōstrictiue vt solo cōtinuitatis vñiret: tūc apud talē cōstrictiōez sanguis ille reverteret ad putrefactiōez. et n̄ ad icarnatiōez sic fit i vñcrib⁹ pp̄ cās p̄dictas. vt ḡ talis sanguis n̄ putrefiat: nece ē extrahere ip̄m. Deinde cū dicit.

¶ Or si fuerit talis q̄ sit pole vt resolua⁹ ppter raritatē poroz cū embrocis aquarū calidarū et similiuz eis fiat. Et fortasse administratur sup̄ verberatos de illis q̄ dixim⁹. Et iterū cum medicinis carminatib⁹ sanguinē mortuuz et oleis resoluētibus latitudinē: et vt dent in potu deitū res adiūnates ad resolutione⁹ fiat illud: et sis cōtentus illo. et ista mūdificatiō adiūnata ad illud sunt sic bdelliū iudaicū et cost⁹ et cētaurea maior cū syrupo acetoso: et vt adiūuet syrū⁹ acetosus itez ad illud cū icisione.

Dic Auic. postq̄ oñdit q̄ ē cura recta r̄tusioe. q̄ ē resolute et aperire oñdit modū resolonis. et diuidit hec pars i ptes duas fm̄ q̄ duplice ponit modū resolutōis: quorum vñq̄ ppetit in r̄tusioe fm̄ diuersaz dispōnē ipsi⁹: nā vñ⁹ modū resolonis est p̄ medicinas tepidas et lenis caliditas. et iste ppetit q̄n̄ r̄tusio et solutio r̄tinui q̄ ē in ipa n̄ est p̄funda: s̄z ē sup̄ficialis et sanguis ibi coadunat n̄ ē multus nec in p̄fudo cōstrict⁹. Alio⁹ ē modū resolonis p̄ scarificatiōez et aperitionē et resolutiua fortia. et iste ppetit q̄n̄ cōtuso ē p̄funda et multa et sanguis ēt r̄tusus ē mult⁹ et grosso et in p̄fudo cōstrict⁹. z⁹ modū resolonis Auic. ponit cū dicit (Or si n̄ fuerit ita et fuerint resolutiōes r̄c.) Prima p̄diuidit in tres. In p̄te ponit tale modū resolonis. et in z⁹ pte cōnumerat aliq̄s medicinas fm̄ illū modū. et vñzat et cū q̄ ppetit: et pñt aliqui administrari ppetit i r̄tusioe: s̄z ppetit maxie i r̄tusioe q̄ assilat r̄tusioi scēa vñberib⁹ et flagell⁹ oleis resoluētib⁹ laxitudinē. et olea resoluta laxitudine⁹ sc̄t olea cala: s̄z n̄ mltū tēpate resoloniis: sic oleū d'aneto et oleū d'camoilla et silia. Et vt det r̄c. id addit icidētalr. q̄z d' b̄ magis loquet i seqnti cap⁹.

¶ Medicie vñ carminatēs sanguinez mortuū sūt sic faria ordei et isop⁹ hñida et silia pfecta cū q̄. Et forte est sic calamētiū mortuū et sauc et p̄prie q̄n̄ cadit in capite. et ad vñtimū illud cui ē

Et attritionis

80

mollificatio cū calitate subtili resolnēte resolōne subtili: et eis que exiccat exiccatiōe subtili: nā ea que sunt vehemētis resolonis et exiccationis cū administrant in ip̄ressione eius resolutūt subtile et spissant spissuz cū exiccatiōe sua et opilat poros itez cū exiccatiōe sua.

¶ Hic Auic. cōnumerat aliq̄s medicinas in spāli resoluētes sanguinē. et oñdit ēt ḡnalr cui⁹ p̄lonis debēt eē. et p̄z q̄d dicit. Etydete q̄z Auic. n̄ ponit aliq̄d emplim p̄positū in cōtusioe. ¶ Nos possūm̄ ponere vñū emplim valde cōe in r̄tusioe fm̄ cañ. quē Auic. ponit in l̄ra. et ē id. R. folioz maluaz et p̄z absinthi⁹: et elixen̄t in aq̄. deide p̄ssa terant̄: et postea cū sua decoctōe cū farina ordei: et puluere semis lini: et fenugreci et folioz camoille ad spissitudinē coq̄ in olala et vtere calefacto. et si pōis ibi p̄z furfuris subtil̄ erit ēt bonū. et ad silitudinē isti⁹ ēpli potes et mltā alia p̄pere et facer̄ ea magi⁹ vñmin⁹ resolutia. B̄ n̄ ē nisi s̄z discretōz me dici s̄z neccitatē quā videt sanguis resoluēdi. Dein cū dic̄.

¶ Et hec fortasse mēsura excusat sollicitudine⁹ in eo cuius cōtinuitas soluit p̄pe cūtez: et in eo q̄d appetit non p̄funda.

¶ Oñdit Auic. vbi sufficit talis modus resolonis dict⁹. Et hec fortasse mēsura. s. resolonis q̄ fit p̄ cala tēperate: excusat sollicitudinē r̄c. planū ē q̄d dic̄. Dein cū dicit:

¶ Or si n̄ fuerit ita. et fuerint solutiōes multe et p̄funde et longinque ab eo q̄d appetit n̄ erit excusatio a scalpellatiōe et resolua⁹ q̄d resolutur in aþatibus et vñcerib⁹ malis: et eius qdem dispō n̄ est dispositio vñberati. in vñberato enī trahit materia ad cūtez. et cutis ē in via vñcrationis. Et in hoc si soluitur cōtinuitas p̄funde submerse: tūc illud n̄ sperat: q̄ propter necessariū est administrare attrahētia cu⁹ fortitudine et ventosas et scalpellatione⁹: et fortasse erit res maxima: et fiet ad aþationē magnā exteri⁹ et aggredit. et tūc oportebit vt festiet ad aperiendū et resoluendū illud q̄d aggregat in eo sa niē vt sedet dolor cu⁹ eo q̄d facit pus: et resolua⁹ materia cū apertione. illud. n̄ ē fm̄ dispositionē aperientē: et vt aperiat velocius cū adiutorio curationis est saluins: et fortasse resoluit eas medicinē aperientes absq̄z saniositate p̄prie quando adiūvant eas caliditas innata et pori. Amplius obserua medicinas predictas in castis et offensionis.

¶ In ista pte Auic. ponit z⁹ modū resolonis q̄ aliqui ppetit in r̄tusioe. Dicit ḡ p̄ si n̄ fuerit ita. s. q̄ in cōtusioe sit fcā solo r̄tinuitatis p̄pe cūtis: et in eo q̄d appz et p̄z s̄z fuerint solutiōes multe: vt q̄ sit fcā magna p̄q̄ssatio et p̄fude et longinque ab eo q̄d appz n̄ erit excusatio a scalpellatiōe. et b̄ iō vt egrediat sanguis ibi cōstrict⁹ q̄ n̄ posset resolui soluz p̄ medicinas p̄dictas pp̄ multitudinē et p̄fuditatē ipsi⁹. et resolua⁹ q̄d resoluit. i. et fiat resolo hñoris ibi cōstricti post scalpellatōem fm̄ modū fm̄ quē fit resolo in aþatib⁹ et vñcerib⁹ malis. vt. s. ponant vñtose: s̄z et q̄ ipse b̄n̄ dicit. et em plastrā resolutiua p̄ferūt et aperitina. Et ei⁹ qdē dispō non ē dispō vñberati. et dat cām q̄re ista n̄ similat illi dicens. in vñberato. n̄ trahit materia ad cutim: et cutis ē in via vñcer-

Fen III.

rationis, et in hoc, i.e. in contusione vel in membro ubi sit contusio si soluit continitas profunde submerse: tunc id non sperat id est tunc non sperat quod trahat materia ad cutem solum: et ulceretur solum cutis: sic fit in hyperato. et sicut fit quod contusio est propter cunctem quod assimilatur dispositioni verberati. immo attrahit membra: et contulcat in profundo: quod propter necrum est hic administrare attrahentia cum fortitudine: et hoc ut trahat membra ad exteriores: et non contulcetur iterius: et putrefaciat membra et vescas cum scalpellatione: sed in contusione in qua soluit continitas propter cutem non est hoc necrum. quod sanguis ibi resoluit per resolutionem teperate cum trahat ibi sanguis ad cutem solum: sicut fit in hyperato. et propter hoc dicebat Avic. supra in contusione talis quod fortasse administrantur super ea medicie quas diximus super hyperatos. et hoc est ideo. quod talis contusio assimilatur dispositioni hyperati: sed in contusione de qua loquitur hic non sufficeret hoc propter causam dictam. Sic ergo alius modus est resolutionis et extractionis sanguinis in contusione supra dictam: et in contusione de qua hic loquitur. Et fortasse erit res maxima. scilicet illa quod attrahit ad istam contusione. et fieri supple membra ad apostemationem magnam exteriorum: et aggregabit. i.e. colliget et fieri exitura et dubelet: non tamen aggregabit saniem veram et bonam: sed aggregabit materiam malam que erit causa ad putrefactionem membrorum nisi cito succurratur: et propter hoc subdit ulterius dices. Et tunc oportebit ut festinet ad aperiendum. scilicet ante maturationem. quod in tali casu. scilicet quod membra sunt multa oportet aperire aperturam et exituram ante maturationem. Namque declaratum fuit prius in capitulo de curatione exituraru[m] apparatu[m]. quod si tu velles expectare maturationem: tunc prius fieret putrefactio membrorum ut dictum fuit ibi. et resoluendum id quod aggregat in eo sanies. quod aliquando pole est: ut resoluatur talis membra: et hoc cum fortiter resolutius et aperiuntur. unde si pole est quod talis materia resoluta est: opus festinare ad resoluendum eam antequam membra putreficiantur: eo quod talis membra non contuerint ad saniem bonam. unde si tu expectares maturationem: tunc membra putrefierent. Et ideo quod dicit Avic. id quod aggregat in eo saniem. sanies non sumit: hic stricte et proprie pro sanie bona et laudabili: sed largitur ad bonam et malam: ut sedetur dolor cum eo quod facit prius.

Dices tu id non videbis vero quod dolor sedetur cum medicina faciente prius. quod dictum est modo immediate quod debet festinanter aperiri et non expectare maturationem: quod membra putrefieret. Id soluisti per expositionem litterarum. quod Avic. dicit ut sedetur dolor cum eo quod facit prius: non refertur id ad medicinas: ut intelligat auctor quod dolor debeat sedari in tali apostemate cum medicina faciente saniem. quod contarium huius dictum est supra. Sed debet littera sic intelligi. et construi sic. bene dictum est quod prius ut festinet in tali apostemate ad resoluendum illud quod aggregat sanie: ut sedetur dolor. supple qui est cum eo in omni tali aperte quod facit prius. i.e. quod aggregat sanie taliter. scilicet illandabile: dolor. non in tali apertione non debet sedari per maturationem: sed per aperitionem et resolutiorem si potest fieri cum medicinis fortibus. Posset etiam exponi alio modo ita quod referatur ad medicinam: ut intelligatur quod dolor sedetur cum medicina faciente saniem: sed non sub ista intentione. scilicet in certis resolutiis teperante. quod cum in tali contusione et aperte sit magnus dolor: opus prius incipere a debilitate resolutiibus. deinde procedere ad fortia: nunc autem ea que sunt maturatiua cum hoc quod sunt maturatiua sunt debilitate resolutiua. quod sunt calida teperante. eadem. non medicina potest habere plures virtutes et effectus. et in principio dolor sedetur cum talibus medicinis: non tam sub ista intentione qua maturatur: sed sub illa. et propter hoc non oportet ea contiuar: sed apponere ea in principio. deinde procedere ad fortiora. non ergo contradicit ei quod dictum est supra quod eadem medicina potest apponi sub pluribus intentiis: propter diuersas intentiones quas habet. et resoluatur materia. scilicet in tali contusione cum aperiione. vel. scilicet cum ferro: vel cum medicinis. cuius propter istud. i.e. curatio istius contusione est per dispositionem aperiendem et resoluti-

De casu

tionem aperiendem. i.e. per dispositionem aperiendem et resolutionem: vel cum ferro vel cum medicinis et tunc preparat Avic. aperitionem quod fit cum ferro ad aperitionem cum medicinis dices: et ut aperiat velocius cum adiutorio curationis. scilicet fit cum ferro est saluans. i.e. est tutus? quod cum adiutorio curationis quod fit cum medicinis. Et ratione huius est. quod in tali membris multa cum medicina non aperiat nisi in longo tempore posset membrum prius putrefieri. Aliquid tamen bene potest resolvi cum medicinis. et maxime in casu quem Avic. subdit in littera dicens. Et fortasse resoluit eam medicina aperiendes absque saniositate: et proprie quod adiuuat caliditas inata: quia fit fortis: et poterit ut quod sint ampli. Et videte per ceteris emplastris quod debeant resolvi sanguinem multum ut quando membra sunt quasi totum denigratum. Ego fui exceptus illud emplastrum. R. parvus croci: et miscet cum aqua calida: ut virtus egrediatur in hac aqua: et officina ordei et parvum mellis: et coque ad spissitudinem. Deinde misce ibi parvum pulueris arsenici. Potes etiam ponere alia emplastrum ex aliis resolutiis fortibus. hoc autem dimittatur bono ingenio et artificio medici scientifici. Amplius obserua medicinas predictas. i.e. dicendas in capitulo casus et offensionis. id dictum potest referri ad medicinas locales que ponuntur in illo capitulo. quod ibi ponuntur medicine resolutiue. que valent etiam in contusione. Et potest habere etiam referri ad medicinas quod buntur: ut scilicet obserua medicinas illas quod ibi dicitur si cum tali contusione magis accidit lesio in membris interioribus. quod cum tali contusione multoties habere potest. Tunc sequitur illa pars.

Ligatura autem que administratur super contusione iam dictum est in modo suo: quod quod accidit attritio aut contusio. tunc ligatur ipsam: et sit instrumentum super locum ipsum strictum valde: et vadat cum ligatura ad superiora progressionem plurima. scilicet ad partes epatis: et ad inferiora parvum et non addas astellas nec puluilllos. lini ergo desuper astellas plurimas: quod est necessarium resolviere illum sanguinem mortuum: et est necessarium multum intendere ut vadat ligatura ad superiora ne effundatur ad ipsam aliquod: et enim progressionem desuper sit mollior. et sit parvus durus subtilis ut sufferat stricturam et festinet continuitas embrocarii cum ea: et preparent membra ad superiora: sicut fit in fluxu sanguinis. Et haec cura. scilicet ligatura eius ut sit ante quam appetit membra: quod membra quod appetit non suffert nisi ligaturae equaliter reducantur vehementia compressionis: et propter illud medicetur tunc cum emplastris et continuitate effusionis aquae calide desuper. Sanguinarium autem curatio que sequitur contusione est cum plumbo desuper positio ne addantur et magnificentur et fortasse evanescuntur: et sit in eis contusio.

In qua parte postquam posuit curam contusione operatur et continuitate ad medicinas locales ostendit qualis ligatura et qualis preparatio sit in ea. Dicit ergo ligatura autem recta. Nam dicitur est. scilicet pietabus ad partes capitales. id est ad partes principales membrorum: et non addas astellas. scilicet nec puluilllos: et hoc est ut non contractio sanguinis itus: nec etiam faciat dolor quod est causa maioris contractiois. line ergo super astellas plurimas habet directam et dato quod sit nece posere ibi astellas: ut quod sit ibi facta aliqua divisione vel fractura: tunc line. i.e. in plures talium astellas. scilicet cum oleo aliquo resolutuuo: quod est necrum rectum. Et festinet. scilicet continuet vel multiplicetur continuitas embrocarii. scilicet resoluta sicut est embroca ex camomilla et semine lini et senegale

Tractatus. II.

totilibz. et h cura t. Et pp id medice. s. qñ est ap̄a cum
emplastris. s. resolutiuis: et cū quāitate effusionis aq̄ calē
temp. aqua. n. cal̄a est optia i mitigatōe doloris tal̄ ap̄at. t
hoc dicit Hal. i de ingenio. Dic. n. aq̄ vō cal̄a que mitigat do
loris ap̄atis fugienda est t. Tūc supēst illa ps. Gl̄adula
mātcuratio. In ista pte Aui. ponit curā gl̄adulaꝝ q̄ aliquā
accidit post effusionē. et p̄z qd̄ dicit.

C De casu et offensione ad lapidem aut parietem
aut aliud.

CAP. III.

G Iesus et offensio ledit et impediunt cuꝫ
cōtusione et attritione. Et est in eis ti
mor pp̄ter solonem cōtinuitatis acci
dētē in viscerib⁹. s. in pāniculis suis et
nervis eoꝝ et venis magnis que sunt in eis. et ē
in eis timor iteriū pp̄ter vehementiā doloris.
In pcedēti ca⁹ Aui. determinauit de cōtusione et attritionē
fm q̄ lesio ipsa p̄tinet solū ad mēbra exterioꝫ. In h cap⁹
Aui. determinat de effusione et attritionē fm q̄ lesio ipsa p̄tinet
et ad mēbra iteriora. et vocat Aui. effusione in hac itētōe h
noī. s. casuꝫ et offensionē. et iō Aui. ititulat h caplīm de casu
offensionē. et ad lapidē t. qd̄ gdē nō ē alid nisi effusione vel
attritionē fm q̄ ei⁹ lesio p̄t v̄sq ad iteriora. et ista ps dīni
dī in ptes duas. p̄t determinat qdā de casu et offensionē theo
rice. z. practice ponēdo curā ipsaꝫ. z. ibi. (Si fuerit fractu
ra). p̄tia ps diuidit p̄t ptes sex. in p̄ma pte ponit nocumēta
ingiali q̄ accidit ex casu et offensionē. i. z. pte oñdit in q̄ cor
pore sc̄ maius nocumētuꝫ et i q̄ min⁹. in 3. pte oñdit q̄ gl̄a
dule p̄t et accidere ex casu et offensionē. et remittit nos pro
cura ipsaꝫ ad eq̄ q̄ dca sūt p̄us. i. 4. pte ponit qdā nocumē
ta spāli q̄ p̄t accidere ex casu et offensionē. i. 5. pte p̄t qdā
signa p̄nostica mortis i casu et offensionē. in 6. pte addit qd̄
dā in q̄ docet distinguere locū g recipit casu an sit nervosuꝫ
vel carnosum. z. ibi. (Et q̄to plus corp̄ē mai⁹). 3. ibi. (Et
gl̄adule iteriū). 4. ibi. (Et accidit qñqz). 5. ibi. (Et illeg adue
nit). 6. ibi. (Et cū loc⁹ illi⁹ q̄ t). Dic. g. p. Casus et offensio le
dit et impediunt cuꝫ effusione et attritionē. s. q̄ fit exteri⁹. et ē i eis
timor pp̄ resolonē. i. pp̄ dislocationē et inuitatis accidētē in
viscerib⁹. i. in mēbris iteriorib⁹. et est in eis timor pp̄ ve
hementiā doloris. in casu. n. et offensionē fit vehementiā dolor: qz
fit lesio in mēbris exteriorib⁹ et iteriorib⁹. magn⁹. n. dolor
timorosus est pp̄ dissolutionem v̄tutis quam facit ex qua
aliquād sequitur mors.

Et quanto plus corpus est maius est timor
vehementior. Et pp̄ter illud fit q̄ non accidit
infantibus in casibus eorū de lesionē quod ac
cidit puberibus.

In ista z. pte Aui. ostēdit in quo corpe est timor maioris
nocumēti: et in q̄ mioris. et p̄z qd̄ dic. qz q̄to corp̄ est maius
timor magis ledit. qz est magis ponderosuꝫ: vñ maiorē casu
recipit. et sil̄ et intellige q̄ q̄to corp̄ est maius et grauius in
motu tāto maiorē recipit lesionē pp̄ eadē cām. **S**ed tu
dices vñ q̄ maior lesio debeat accidere infantib⁹ in casib⁹ et
in offensionib⁹ ipsoꝝ q̄ iuuenib⁹. qz sunt corpora debiliora et
hinc ossa et alia mēbra magis tenera. vñ citius et quassant q̄
mēbra iuuenū que sunt dicta. ḡ maiorē recipiūt lesionē q̄
iuuenes. Et hoc signū vñ eē. qz nō sustinēt ita p̄cussiones et
sfera sic iuiores. **A**d hoc dicēdū q̄ offensio q̄ accidit
corpi p̄t esse duplex. vna est q̄ accidit ex obuiatōe corporis
ad rextūdentē: sicut est qñ corp̄ cadiit ex alto loco et cadit
supia lapidē vel aliqd aliud. Alia est q̄ accidit ex obuiatōe
rextūdentis ad corp̄. et hoc est sic qñ corp̄ p̄cūtūt cū baccu
lo ligneo vñ ferro vñ cū lapide vñ cū aliq̄ rali. Mō dico q̄ i
psa offensione magis ledit corp̄ iuuenū q̄s infantiū. Et rō

Et offensione

81

huius est. qz sūt grauiora: et iō fortius cadūt. et p̄ qñs magis
imp̄mit in eis effusio. et h mō intelligit Aui. sed z. offensionē
magis ledunt̄ corpora puerorū q̄s iuuenū. et h mō pcedit ar
gumentum: et ē signum. hoc autem non intelligit Aui cēna.

Deinde cum dicit.

Et gl̄adule iteriū multiplicant̄ in casib⁹ et of
fessionibus et verberationibus: et est necessa
riū vt succurrat cuꝫ eo qd̄ narravit̄ loco suo.

Aui. ostendit q̄ glandule et p̄t accidere ex casu et offen
sione. et p̄z qd̄ dicit. **D**einde cum dicit.

Et accidunt qñqz ex casu et offensione noctu
mēta magna ex icisione lateris in corde: aut sto
maco et moritur statim. et accidit quādoqz ut
retineant̄ v̄rina et egestio: et egrediunt̄ iuolun
tarie. Et qñqz accidit vomitus sanguis et flu
xus sanguinis nariū vehementēs pp̄ter icisionem
vene i capite aut epe: aut splene et aptio vētris
et strictura anhelit⁹ et abscissio vocis et locutōis.

In pte ista Aui. ponit quedā nocumēta in spāli q̄ p̄t ac
cidere ex casu et offensionē. et p̄z qd̄ dicit. **D**einde cuꝫ dicit.

Et iste cui aduēt offensio: aut casus aut altō
et abscindit hmo ei⁹ et inclinat̄ caput eius et are
scit anhelitus eius: et sudat frons ipsi⁹ moritur
statiz. Et qñ accidit ei aut p̄fictio: aut verbera
tio p̄cussionē clamosa vomitus sanguis in bo
ra et lenitas nāe morit̄. et facilis est ei ut euo
mat ip̄m permixtū cuꝫ cibo pprie. et si illud qd̄
apparet iā ap̄atū fuerit: deinde occultatur ap̄a
et quiescit ap̄a: deinde euomit post ip̄m sanie
moritur statim. et ille q̄ cadit sup̄ planitiē: dein
de currat ex eo sanguis plurimus tunc necessa
ris est ut ap̄etur et moriat̄. et ille q̄ cadit super
caput suū multoties nō loqtur. et cuꝫ remanet
v̄sq ad tertium et nō minuit̄: nec addit̄. tūc lau
dat̄ in tertio et expectat̄ v̄sq ad septimum et non
mouetur ante illud cuꝫ aliquo.

In pte ista Aui. ponit quedā signa p̄nostica mortis in ca
su. et offensione. et dic. Et ille cui aduenit t. et arescit anhelit
us eius. i. et deficit anhelitus ei⁹. et facili⁹ est ei. s. minus malū
est ei ut euomat ip̄m. s. sanguinē p̄mixtū cuꝫ cibo pprie. et si
id qd̄ appet. i. loc⁹ exterior iam ap̄atū fuerit deide. s. q̄si su
bito occultat̄ ap̄a et gescit: qz vñ q̄si delituisse. dein. s. parus
post euomit post illud saniē morit̄ statim. Et rō hui⁹ est. qz
qñ fit ap̄a exteri⁹: et postea sub eo occultat̄ et vñ delitescere:
dein eger postea euomit saniē. tūc h est. qz mā que fēt ap̄a
exterior est tāta q̄ redit ad iteriora pp̄ debilitatē nature
que non p̄t resistere. et iō delitescit ap̄a exteri⁹ et fit iterius
ap̄a magnuꝫ et exiturayi synthomatis erūpt̄: vñ eger euo
mit saniē. et ex tali eruptōe seḡ defectio spirituū et suffoca
tio: vñ eger morit̄ statim. Et ille q̄ cadit sup̄ caput suū mul
toties nō loḡ. et causa huius est: qz tūc cerebꝝ ledit̄ et ptur
ba. ex lesionē aut̄ cerebri seḡ lesio in motu voluntario: et i
sensu et in toto corpe pp̄ cōpassionē neruoꝝ qui sunt insta
sensus et voluntary mot⁹. et iō tales sine voce et sine motu to
tius corporis esse viden̄ sic est in apopleticis. et h dicit Hy.
in illo affo⁹. 7. pticule. **Q**uibuscūqz cerebꝝ motū fnerit ab
aliq̄ occasione necesse est statī sine voce fieri. Et cuꝫ rema
net v̄sq ad tertium: et nō minuit̄ nec addit̄: tūc laudat̄ in 3. et
expectat̄ v̄sq ad septimum et nō moueat̄ an̄ id cuꝫ aliq̄. hoc ē

Dicere quod quod appareat tale accidens supradictum: tunc non debemus aliquid agere nisi septimum die: sed dimittere naturam operari: et tunc si visq[ue] ad tertium die non minuit: nec addit est sanguini bonum. Deinde oportet expectare usq[ue] ad septimum. quod aut salutat. ut. i. si minuit: aut morit si addit. Et rō huius est. quod cum talis morbus sit pacutus nā nō potest ipsum portare ultra septimum diē. quod septimus dies est terminus egritudinū pacutaz: tunc isto aut saluat aut morit. i. septimo. **C**ontra hanc autem intellige quod cuiuslibet dicitur et nō moueat nisi septimum die cum aliquo credo quod intelligit maxime de medicis que assumuntur post. quod cum natura sit valde pugnans cum morbo ne distrahat nā a tali pugna nisi datur an septimum: nisi forte daret cibus subtilissimus ad sustentationem virtutis: sed circa locum percussionis bene possumus aliquid apponere: sic maxime redoleat tepidu[m] quod est bonus: quod floriat cereb[us] et virtutes ipsius fumus quod ponit cuiuslibet et prohibet apostema calidum. Deinde cum dicitur.

Contra et cum locus casus illius qui cadit non rubet: tunc locus est neruositatis.

Contra docet cuiuslibet distinguere locum casus: et per percussionis quod est eneruositatis: et quod carnosus dices. et cum loco illius qui cadit non rubet. s. casus: tunc locus est neruositatis. i. tunc contusio et offensio facte sunt maxime in neruo. Et rō huius est: quod rubor causat ex sanguine exiuste in membro. nūc autem in neruis est passus sanguinis. quod sunt creati ex humiditate quam gelavit frigus. et iō cum loco percuti non rubet. tunc h[ab]et: quod facta est lesio in neruo.

Contra De cura.

CAPITULUM.

De cura casus et offensio.

poreretur eo quod de ipsa est maior timor: alia ad lesionem membrorum exteriores. **C**ontra deinde cum dicitur.

Et medicine que sunt necessarie sunt oppilantes conglutinantes etiam tres solutes materia cum facilitate et mollificantes sicut in coagulatione et incarnatiune annexae deforis et itus. Et melior cibus eius est in eos et cicer.

In parte ista cuiuslibet dicitur quales medicine operantur in virtutibus exterioribus. scilicet ille quod sumuntur iteris quod est ille que sumuntur exterioribus. Et ista pars dividitur in partes duas. In prima parte ostendit cuius operationis debet esse tales medicine. et in secunda parte ponit tales medicinas in spalii. scilicet ibi. **D**e medicis autem quod sunt in secunda parte videtur dicere cuiuslibet. quod medicie que sunt necessarie in casu offensione sive sumuntur per os sive ponuntur exterioribus debet habere has operationes. quod debet esse opilatiue et conglutinatiue. et cum hoc mollificantes et resolute sicut sunt in coagulatione debet etiam esse incarnatiue. Et videtur in hoc est omnia iterme dicinas que reguntur hic: et itermedicinas que reguntur in coagulatione et attritione: quod medicinae que ponuntur in coagulatione et attritione debet esse solu[m] mollificantes et resolute sine opilatiue et stipticitate propter casus ibi dictas. scilicet in casu et offensione debet esse mollificantes et resolute. et cum h[ab]et esse solidative et conglutinatiue. et iō sunt cum aliquo stipticitate et opilatiue. et h[ab]ent oves iste virtutes repianentes in una medicina sive coponant emplastrum ex medicis plurimis in quo sunt iste diverse virtutes. Rō autem quod est in casu et offensione debet habere medicie virtutes opilonis et incarnatorum est propter fissuram que iterum accidit quandoque solidatorum. et propter fluxum sanguinis ex illa ruptura enim item ut restrigatur. Sed non debet esse illa opilatio cum friditate. scilicet cum resolutione et mollificatione ut resoluta sanguis: et mā ibi gelata. et iō si ponenter solu[m] medicie resolute et mollificante augerent nocumētum in membris exterioribus; quod augerent fluxuram et fluxum sanguinis. et si ponenter solu[m] opilatiue et conglutinatiue augerent nocumētum iterius et exteriorum et congelarent ibi mā. et ideo debet habere virtusque virtutes. **C**ontra et addit cuiuslibet. Et melior cibus eius est mesos. i. faxioli rubei et citrinorum ista nutritur et constringunt et solidant et modificant testina. **C**ontra deinde cum dicitur.

Contra medicinis autem quas oportet sumere illas qui patitur contusionem aut offensionem aut causam meliorum: et antecedentes est mūmia pura cum oleo nominato sambacino et vino: et quādōque fiat cōsecutiū riocum aliquo clisteriorum. Et deficit in potu rensini cum aureo uno rubee tinctoriis in vino et bolumar. et post ipsum alleluia et armatum et sumac: et sarcocolla confert valde cum incarnatione sua et alumen annexum est iunctum constrictum et est de eis quoque iunctum fit yehemēs: et arsenico est virtus mirabilis in omnibus que sunt necessaria de incarnatione et resolutione sanguinis et prohibitione documenti cum in potu sumit: et succus centaurae majoris et aristologia et bdellii et costib[us] bita cum sirupo acetoso iuncta sunt oīa. Et de illis que in potu dantur ad leniendū et solvendū sunt cassia fistula. et oleum amigdal. **T**rociscus bonus. **R**. rensini. viij. lacce rubee ann. iiiij. terre sanguillate. iiij. fiant trocisci: sumatur in potu cum aqua ciceris.

Sed non fuerit fractura et dislocatio et fluxus sanguinis oportet ut succurrat membrum offensum: aut lesio per casum. quare ponatur super ipsum quod stringat ipsum. Et cum hoc necesse est curati hoc caplum ut refirmeret donec videatur ei quod interius non est causa perperans ad positionem. Et si est necessarium ut festinet plus et fecerit necessarii dispositio illud: oportet tunc ut properet et flobotomet et ministret clistere leue subtile: deinde si possibile est ei ut stringat locum et oppilet fissuram si accidit cum eis que diximus pereret ad illud.

Contra in procedenti parte determinat cuiuslibet de casu et offensione theoricis. hic determinat de eis practice. et dividitur hec pars in partes duas. In prima parte ostendit que sunt fidēs in cura casus et offensionis. in secunda parte ostendit quales medicine tamiteriores quam exteriorum operantur in ipsis. scilicet ibi. **E**t medicie que necessarie sunt. Dicuntur pars. si non fuerit fractura. s. et ossis dislocatio et fluxus sanguinis: eo quod ista habet propriam curam et propria capitula in quod determinatur de eis fumus quod post appetbit. et iō tamē curam ipsorum hic non pertinet ad propositum. sed ad propositum pertinet tamē curam ipsorum et dislocatorum que fit a casu et offensione. et iō subdit cuiuslibet oportet ut succurrat membro offensum: aut lesio: quod ponatur super ipsum quod strigat ipsum. i. quod conglutinet et carnaret. sed cum h[ab]et resolute et mollificans: ut dicet in sequenti capitula. et cum h[ab]et. i. ultra hac iteratione necesse est curati hoc caplum. i. curati fumus hoc caplum causus et offensionis. et refirmet. i. ut respiciat per acciditiam dicta in parte priori donec videatur ei quod interius non est causa perperans ad positionem. Et si est. s. talis lesio in iterioribus neciū est ut festinet plus. s. quod prius eo quod est maior timor: et fecerit dispensationem necessariū illud. s. festinare oportet ut pereret et flobotomet et cetera. Deinde si posse est ei ut stringat. i. solidet locum et oppilet fissuram si accidat supra in membris iterioribus pereret ad id cum eis quod dicemus statim post. Et videtur ex hac parte cuiuslibet non vult plus habere nisi quot iteriores in cura istorum reguntur. quod duas iterationes oportet nos habere. ynā ad lesionem membrorum iteriorum: sic ad

In pte ista Aui. ponit istas medicinas in spāli que sunt ad calum & offensionē. & ista p̄ diuidit in ptes duas. In pma pte ponit medicinas que assūmunt iterius. in z° ponit medicinas que ponunt exteri. z° ibi. (Et de medicis q̄ desuper ac). Dicit ḡ p. De medicis autē. mūnia est res que uenit in terris ubi corpora mortuorum aloe adiunt a qb̄ humorum mortui cū aloe mixt resoluit: oleo noīato sambacino. oleo illi arboris que dī arbor gariofoloz. alemen armē. lauripimētū vel arsenicū citrini: qd̄ idē est: & alumē annum. i. alumē scissum. Deinde cum dicit.

Et de medicinis que desup ponuntur sunt altea & myrra & mastix & almugat quādo cum ea sit emplastrum atit bibit. nāz ei est pprietas bona in fractura & dislocatione & in torsione & prossioe vberatōe & casu & offensione: ipm. n. sanat & incarnat velociter: & sedat dolorem: & si fuerit habēs vebemētē fracturā induitat eam & fortez facit: & de medicinis oppilantib̄ est aca- tia. est enim mirabilis in algebra iterū sic aloes & bolus ar. & alleū & sumach & almes & gypsuz & calc ambo extincta & trizi contritum: & de glu- tinantibus est sarcocolla: & de vaporationibus bonis sunt folia cupressi decocta cum sansuco: & similiter folia albetil. & similiter si ponatur ī eis lac acerosum.

Aui. ponit medicinas spāles que ponunt exteri. & pōt diuidi p̄ illa in ptes ples. qz in pma pte videt ponere magis medicinas resolutiūas. lz̄ et hēant de aliis pprietatib̄. i. scđa pte ponit medicinas opilatinas. in z° pte ponit medicinas que v̄tutē hñt icarnādi. in q̄ta pte ponit medicinas cō gelantes. in q̄nta pte ponit medicinas q̄sdā cum qb̄ pōt fie riūaporatio si volum'ea facere. z° ibi (De medicis) z° ibi (In algebra sunt). 4° ibi. (Et de v̄gelatib̄). 5° ibi. (Et de euaporatib̄). oēs tñ iste ptes exponant fil vbi idiget fieri. p̄t. Dicit ḡ. Et de medicis que desup ponunt. i. sup locū offensionis exteri sūt altererea. als. altea. vtraq; lra pōt saluari: sed credo q̄ debeat poti dicere altea. si dicat alte- rerea: tūc itellexit per altererea spēs aromaticas: sicut sūt muscus & rillo aloes & gallia & calam'aromatic'. ista. n. bo- na sunt in casu & offensione: qz resoluūt: & ēt stipticāt & con- fortat locū ne recipiat & v̄solidāt. & hoc v̄firmāt. qz Alman sor ponit has medicinas in p̄ lib: ca° de casu & pcussione que sūt in capite: aut in alia pte corporis. Si autē dicat altea: tūc per alteā itelligit maluauiscū qui qd̄ez maluauisc' optim' est in pcussione: & torsione & casu & silib̄. fm q̄ ponit Aui. in z° libro. ca° de altea. eo q̄ est resolutiūus cū mollificatio- ne. & almugat. i. bdelliū. in algebra. i. i fractura. & si iste me- dicina icarnāt fracturā: incarnāt q̄ et alias fixuras. alemen. a. lodes vasoz apum. alemis. i. faxioli. Et de euaporatib̄ bonis sunt folia cypssi decocta cuz sambuco: qz folia cypssi stipticāt & resoluūt. & silr etiā sambucus resolutiūus. & est arbor garifoll. folia alethil. i. tamarisci masculi.

De offensione sup ventrem & vlcera. CAP. VI.

Am diximus de hoc in lib. iii. in quo est excusatio. Et oportet vt iteret sup eam operatio.

In isto caplo Aui. determinauit descēdēdo i spili ad offensionē que fit sup ventre & viscera. & itelligo p ventre & viscera totā cōcauitatē mēbroz nutritiōz que est a furcula vscz ad os pectinis. pdictuz ḡ caplīm qd̄ ē ma- gis sicut gniale ad offensionē & casum q̄ fiunt in oī pte cor-

poris. istd autē caplīz est spāle ad offensionē taliū mēbroz.

Sed statim dices: q̄re nō descēdit ēt ipse in spāli ad offensionē & casum q̄ fiunt i mēbris spūalib̄ sicut descēdit ad offensionē & casum q̄ fiunt in mēbris nutritiūis. Ad hoc pōt dici ḡ cā forte hec est. qz in li: 3° satis poterat hēri cura ipsoz per ea que dicunt in cura sputi sanguis qui venit ex partib̄ pectoris & pulmonis fm q̄ accidit ex fissura vene pppter causam p̄mitiū. lz̄ de casu & offensione sup vētrē: lz̄ aligd dixerit: tñ p̄p̄ dixit. & ideo hic non facit caplīm spāle de offensione & casu vt accidit in prib̄ spūalib̄. sed solū cu- ra ipsoz compēdit sub caplo gnali pdicto: lz̄ de offensio- ne sup vētrē & viscera v̄ltra ea que dixit in gnali in pōri ca- pitulo fecit aliud caplīm spāle. & ista pars diuidit in partes duas. in pma pte ostēdit q̄ de hac est dc̄m alibi. & q̄ ēt op̄z hic dici. in z° pte ponit curā. z° ibi. (Et sit cibus omne leni- tium) Dicit ḡ pmo. Jam dixim de hoc i li: 3°. s. fen. i. 7. ca° vltimo de cura casus & pcussionis sup vētrē in quo est ex- cusatio. i. sufficiētia. & op̄z. i. vtile est vt iteret sup eam oga- tio. i. modus curationis. Deinde cum dicit.

Et sit cibus omne lenitium & infrigidatiūi: sicut volubilis & chrysolocāna & malue. Et de facientibus glutinationē iterū sicut arnoglosa: & def̄ in potu iteruz in principio de succis infri- gidentibus cum p̄mīxtione lenificationis sicut est expressio solatri: aut arnoglose: aut endinie cum cassia fist. Et de illis que expta sunt iteruz in hoc ca. est vt terat p̄siliū & sumat de eo pars. i. & lacce & karabe amboz añ. 5. q̄rte p̄tis vni° & croci. vij. partis & potio eis sit. 3. iiij. cuz aqua calida. Et def̄ i potu trociscus huiusmodi. R. karabe. x. ro. v. acatiae ablute. 3. i. spice inde. vij. & melliloti. x. & masticis. iiiij. & corticum turis. iiiij. & boli gr. vij. & croci. vij. & nucis cupressi. viij. fiant trocisci cum aqua arnoglose: & hoc quidē conuenit pprie quādo egritudo pertran- sierit principiū. Et ponat emplastruz ex huius- modi genere: sumantur mala alscenia: deco- quant cum decocto odorifero donec sint disco- cta: et fiat optima eori contritio et sumant de eis. 3. c. et laudani. xx. et ro. xxi. et spice masticis et eupatorij abluti oīuz añ. xiiij. et p̄ficiant cuz aqua cupressi expressa cum oleo de lilio et em- plastruz cum eis.

Exequit curam ipsius. Et diuidit pars ista in duas. p̄mo ostēdit quales cibi cōpetūt. & etiā ostendit medicinas que itus debēt sumi. secūdo ponit medicinas que debēt ponī exteriū sup locū casus & offensionis. z° ibi. (Cōponat em- plastrū) planum est qd̄ dicit. chrysolocāna. i. attriplex silue- stris. mala alscenia. i. mala arabica. & possūt dici ista mala nrā siluestria cū decocto odorifero. i. sapo odorifera &c.

Dispositio verberati cuz flagellis & eorum similibus. & cura eius.

CAP. VII.

Portet vt sit cibus verberati cum fla- gellis ex cicere ex corticato p̄rito & ex fæcolis rubeis ex corticatis. In potu sumat loco aque aquam ciceris infusi. Et den- tur in potu iteruz medicina eius qui offendit se & eius qui cecidit & proprie boluz armens. Et

Fen. III.

sterum reu t ziniber coniungatur: t de coniunctione amboz detur in potu. 3. i. 5. cu3 aqua calida. De eis vo que supponunt melior res ei est; vt sumat pellis ouis excoriata statim: t dum est calida t humida immisceat super locum t dimittat sup eum t non remoueat. fortasse enim sanat ipsum in die secundo: t quodc resoluta apostema t phibet putrefactionez t prie quod puluerizatur sub excoriata aliquatulum salis vehementer contriti. t de illis que desuper puluerizatur sunt nasturtium tritum t semen apij t his similia: t iteruz sumantur merdasengi t ceruse partes equales: t fiat ex eis ceratum cum oleo ro. t cera. t iteru epithima ex dragagato t croco equali mensura: t si remaserit vestigium lini ipsum cum arsenico t lapide piperis: t nos iam diximus hic mortem sanguinis: t nos iam dicemus illud in libro decorationis.

In hoc caplo Aui. determinat de cura contusionis t attritionis que fit a flagellis t verberibz. t ista pars diuidit in ptes duas. Primo ponit h. t. ponit cura vestigioz que remanet ex talibz percussionibz ppter sanguinem qui morit sub cute. 2. ibi. (Et si remaserit vestigium) Prima pars diuidit in ptes duas. qz primo ponit cura per cibos t medicinas que sumunt iterius. secunda ponit cura per medicinas locales que ponunt exterius super loca percussionis. secunda ibi. (De eis vo que supponunt z.)

CAP. VIII.

Non curatio torsionis iuncturarum officialium sunt nuclei dactiloz desuperpositi; t dimittatur quoniam ipsi sanant eam.

In pcedeti pte determinauit Aui. de contusione t attritione t cura ipsaz. In pte ista determinat de cura torsionis; t in hoc et comprehendit cura equameu: qz equameu non differt a torsione nisi fin magis t minus ut ex dictis appet. t ideo quasi ead cura est viriusqz. t ppter hoc Aui. non fecit capitulū spale de cura equameu: eo qz sub hoc caplo comprehendit cura ipsius. t diuidit hoc caplo in ptes duas. qz in prima pte Aui. ponit quoddam medicamē torsionis. 2. remittit nos pro alijs medicamibz ad caplo de medicis fracture ossium. 2. ibi. (Lu aut accedit torsio) Dicit g. pmo. Melior curatio torsiois iucturarum officialium. dic aut officialium non: qz sint aliq alie iucture que non sint officiales: s. qdā modus loquendi est: sic et qn dicimus spondiles dorsi sunt. nuclei dactiloz desuperpositi t silia: sicut puluis mirti t coriaceum granatoz t alia stiptica. Est aut hic intelligendu qz qn accedit torsio talis in iucturis: tuc pfecta cura ipsius est pmo evacuare per flomia ex pte hria. deinde si est ibi dolor idigemus pns mitigare cu resolutiuis lenitiuis t mollitiuis. postea vo pcedere cu istis stipticis vt iunga talis iunctura cum oleo ro. vel mirtino vel albumine ouii: t desuper aspergat puluis rez supradictaz vt nucleoz dactiloz vel mirti t silia. deinde liget cum fassia t plumazeolis: qz ista stiptica sunt que ɔfortat t ɔstringut iuncturā t faciut ea redire fin sitū suūz: t ppter ea multi errat in tali torsione. qz pcedit solū cu mollitiuis t embrocatione aq calē. t iam accedit mihi iste error t nunqz pfecte liberabat eger: nec poterat pfecte ambulare: qz lesio erat i iuctura genu. po-

De verberatu3 torsione

stea vo recogitado pcessi cum istis stipticis: t statim liberatus est eger. Deinde cum dicit.

Cum autem accedit torsio nos iam diximus in ca. fracture ossium medicinas: que oes rectificat torsionem: quare omnes sumantur inde.

Dic Aui. remittit nos si volumus copia medicinarū ad curā talis torsionis ad caplo de medicis fracture ossium: qz ibi ponunt multe medicie stiptice que pnt hic administrari. que aut sint ille appet legēt id caplo. t est tertium caplo in fine: ybi determinat de egritudibz ossiu. ybi ponit medicinā ad ɔfortandū t idurādū fracturā. Dicit g. Cum aut accedit torsio. nos diximus iam in caplo fracture ossiu medicinas. s. plures que oes rectificat torsiones. i. que oes possunt administrari ad rectificandum torsionem: quare omnes sumantur inde.

De excoriatōe: t ī ea excoriatio calciamti. CAP. IX.

Ecoriatio est ruptio que accedit in superficie cutis per tactum labo riosum t quodc est cum apostemate: t qz est sine apostemate.

Supius Aui. determinauit de contusione casu t offensione t torsione. in hoc caplo Aui. determinat de excoriatione. diuidit hoc caplo in ptes tres. In pma pte Aui. ostedit qd est excoriatio. in scda pte ponit quandā distinctionem ipsi penes accūs qd ipsam ɔlegēt. in 3. pte ponit cura ipsi. secunda ibi. (Et qnqz est cu apate). 3. ibi. (Et qn est cutis) Dic g. pmo. Excoriatio est ruptio t. per laboriosum tacu. a. pfricationē laboriosum sicut ad lapidē vel subtelare vel aliqd aliud tale. Tuc Aui. ponit aliam distinctionem que est per accidēs: qz est penes apostemata qd est accident respectu excoriationis. Et dicit qz talis excoriatio est cum apostemate: quodc est sine apostemate. Est autē hic intelligendū qz Aui. parum tangit postea de curatione excoriationis penes istam diuisionez que est per apostemata nibilominus tamē hoc valde attendendū. s. si sit cum apostemate vel sine apostemate. qz sicut vulnus non pōt curari si sit cum apostemate nisi prius curet apostemata. s. si sit excoriatio pōt curari si cu3 ea sit apostemata: aut mala complexio nisi pns sedet apostemata vel mala complexio. Utrum est tamē qz aliqua medicina sunt que possunt pdes excoriationi t apostemati: t aliqua sunt que pnt excoriationi. sed non apostemati: sicut Aui. met ponit in texu si ergo cum excoriatione sit apostemata: aut mala complexio tuc sedet pns cum emplastris frigidis t stipticis: sicut et emplastrum qd est ex rosis t farina ordei et arnaglosa cu oleo ro. et silia. postea vo curet cum medicis pprys quo Aui. ponit. Deinde cum dicit.

Et quodc est cutis tota excoriatata: aut incisa: aut pendens: t est necessariū inuiscare ipaz: quare curet cum inuiscatiōe que dicta est i ca. vulnerum. Et oportet quātum possibile est ne incidat cutis: immo dilatatio sup eam fiat: enī multotiens fiat: quoniam inuiscatur in fine rei. Et si non adheret inuiscatur cum emplastris factis ad hanc rem.

Aui. exegitur curam excoriationis. qz autē excoriatio est duplex: quedā est in qua cutis non est abscisa totaliter. sed est pēdēs: Alia est in qua cutis totaliter est abscisa. Ideo Aui. duo facit. pmo ponit curam excoriationis pme. 2. ponit curaz excoriationis secunde. scda ibi. (Indetecta vero t). Dic ergo pmo. Et quodc est t: quare curet cum inuiscatione. s. que fit per ligaturā: quedam est t. et si non

Tractatus .II.

adheret. s. cum tali ligatura; vt qz non sufficit. Item in securum cum emplastry factis ad hanc rez. i. tunc cum ligatura impoano ibi emplastra que sunt ad excoriationes qz Aui. dicit postea in sequenti parte. Deinde cum dicit.

In detecta vo est melius vt administret de super medicamen absqz ligatura nisi si non fuerit possibile. nam eius exiccatio cuz medicinis cui adiutorio a eris est melior.

Aui. ponit curam qn cutis est ex toto abscisa. et duo facit. primo ponit cura ipsius in generali magis comparando curam ipsi ad cura pdictae. scd o distinguit magis in cura pdiciate sicut distinctione ipsi. z ibi. In excoriatione aut leui z. Dicit g pmo. i detecta vo. i. tota abscisa est melius vt admistret medicamen de sup absqz ligatura: nisi si nō fuerit possibile. qz aut aliqui nō est possibile q stet ibi medici. nppter ligaturā pppter situationē mēbri vel loci. Sed in pdicta excoriatione est melius vt admistret medicina cu ligatura. Et causa huius est: qz ibi querit inuiscatio cutis q sit per ligaturaz. hic aut debet generari cutis noua que sit persicca et stiptica: exiccatio aut ista est melior cum adiutorio aeris. quia non ita supcalefit membrz: sicut si ligaret: et ideo in predicta est melior ligatura. hic autem non. Deinde cum dicit.

In excoriatione autem leui de medicinis bonis excoriationi singulari et proprie excoriationi calciamēti est vt sumatur pulmo: et proprie pulmo arietis et inuiscetur de sup et sanat ipsa. Et si non fuerit apostema: tūc confert ei panus adustus aut oleum ro. et arsenicum rubet et curbita adusta est valde mirabilis cuz quia est fiducia: et pprie in excoriatione calciamēti. Et ex medicinis figillatiis incarnatiis consolidatinis est omne illud in quo est stipticitas leuis sicut acacia et galle: et proprie adusta: et cuz sit illud in excoriationibus leibus: et raris sufficit. et fortasse sufficit iterum vnguentum albu et de illis que sunt fortiora est vt sumantur cerasa et ammoniacum et oleum rosatum et mirti aut oleum de kerua et oleum de lilio: dissolutum ammoniacum cum aqua et vino: et fiat ex cis emplastrum: et fortasse sufficient myrrha: et merdasengi sola cuz vino: et sumach est ericans excoriationem leuem et phibens apostema: et ex embrocis proprie quādo accidit fissura ex excoriatione sunt lentes et decoctio herbi et lentes et aqua maris tepida et emplastratio cum fece sicca. Si autem destruitur cutis tota. necessarium est vt prohibeatur apostema et cis in quibus est exiccatio et figillatio fortis: et fit res in ea magis difficilis.

Aui. aut distinguit in spali magis cura pdicte excoriatōis. qn cutis est ex toto abscisa. Et ista pars diuidit in partes duas. qz talis excoriatione est duplex: quedā est leuis: et quedā est vehementis et magna excoriatione: leuis est qn excoria tur subtilis cutis: et in superficie que est sicut mēbranuz ouii. Excoriatione magna et vehementis est qn excoria cutis subtilis et grossa vscq ad carnē. Prio g Aui. determinat de cura excoriatōis leuis. z ponit cura excoriatōis alterius. z ibi.

De excoriatione

83

(Si aut destruit cutis). Qd in pma pte dicit planum est. In secunda parte dicit. si aut destruit cutis tota. s. subtilis et grossa et penetret vscq ad carnē: tūc necesse est vt prohibeat apostema. In hoc Aui. tagit aliqd de cura excoriatōis vt ē cum apostemate. vel si timemus de futuro apostemate: qz debet p̄ius vitari et remoueri: deinde procedere ad curā excoriationis. Tetigit aut Aui. hic magis de apostemate qz in pdicta: eo qz cum ista excoriatione plus associo apostema qz in pdicta pppter maiorē dolorē qui in ea accidit. nihilominus tamē bene pōt attingere cum pdicta: et cuz quacūqz accidat semp p̄ius debet sedari apostema. Et tūc Aui. ostendit cum qb' opz phibere apostema in tali excoriatione dices. ex eis in gbus exiccatio est et sigillatio. i. stipticitas fortis. hoc est dicere q illa que phibet apostema in tali excoriatione: cum hoc qz phibet debet esse exiccatione et stiptica fortiter. et hoc ideo vt sedet apostema: et psint excoriatōi: lz non oīo curēt ipsam. Sicut esset emplastrum ex rosis et leibibus et farina ordei et fabarū cum oleo rosa. si misceat ibi puluis gallarū combustaz. Deinde sedato apostemate procedatur ad fortius exiccātia. sed in predicta excoriatione oportet sedari apostema si cum ea accidat cum eis in quibus non est tāta desiccatio et stipticitas sicut est emplastrum: vt dictu fuit p̄ius. et fit res. i. curatio in ea. id est in tali excoriatione magis difficultis supple qz in pdicta excoriatione. et hoc de se est manifestum z.

De punctura et disruptio et extractione eius qd retinet ex spinis et sagittis et ossibus.

CAP. X.

Punctura et disruptio vicine sunt ex hoc qz unaqueqz earum est penetratio corporis acuti duri in corpore: et iterum diversificant in quantitate corporis penetrantis. et similantur vt punctura sit cum paruitate penetrationis significans paruitatem penetrationis quasi ipsa non pertranscat cutem et huiusmodi quod est leuis nocimenti si non comoneat: et quādo dimittitur rectificatur per se quāvis inneniat malitiam carnis: nisi in vehementi malitia carnis: fortasse enim apostematis locus eius et accidit ei pulsatio: et pprie qn est illa dispō et puctura vehementer et facta est puctio pueniens ad carnem.

In parte precedēti determinauit Aui. de contusione et torsione et excoriatione. hic determinat de punctura et disruptione ratione extractōis eius qd retinetur in carne ex spinis et sagittis et frustis ossium et silibus. et diuidit hoc capitulum in partes duas. in pma parte ponit differentiam et conuenientiam iter puncturā et disruptionē. et per hoc ostendit qd est punctura et qd disruptio. in secunda parte ostendit qd dictum est in precedētibus de ipsis quantū ad curam et qd oportet dici de ipsis. secunda ibi. (Et iam quidem dictum z). Prima in duas. pmo ponit conuenientias inter puncturā et disruptionem. secundo ponit differentiam. secunda ibi. (Et iterum diversificant). Oz pmo dicit pz. Tūc Aui. ponit differentiam iter ipsa. et duo facit. pmo ostendit differentias iter ipsa et in se: et a parte causarū: et a parte accidentium. secundo ostendit differentiam iter ipsa a parte curationis. secunda ibi. (Et plurimum qdem medicationis z). In pma parte Aui. vult dicere q punctura et disruptio diversificantur in quātitate corporis penetrantis. et ideo ipa est parua penetratio: quia aut quasi non pertransit cutis: et talis punctura est leuis nocimenti. si non comoneat. i. dato q non curetur. pmo quādo dimittit rectificatur per se. et

I 3

Fen III.

Dato q̄ iuueniat malitia carnis. i. corpus male cōplonatū.
v̄l possumus itelligere per malitiā carnis. i. corp⁹ repletū.
dato. n. q̄ talis pūctura iuueniat corp⁹ repletū: ita est pua q̄
per ipsam rectificat ⁊ curat. ⁊ hoc itellige extracto corpe
qd̄ penetrauit in cutē: aut talis pūctura p̄rāsit v̄sq̄ ad car-
nem: ⁊ tūc fortasse accidit in ea apatio ⁊ pulsatio: ⁊ hoc ma-
xime si obuiet malicie carnis. nihilominus tñ accūtia illa
non multū itēdunt. **C**Sic ergo hēmus q̄ pūctura ē pua
penetratio: ⁊ ex corpe pua penetrāte v̄el nullius nocimē-
ti vel pauci. Sed disruptio est maior penetratio ex maiori
corpe penetrāte ⁊ est maioris nocimēti: eo q̄ ad ipsā plus
segitur apostema ⁊ dolor. **C**Deinde cum dicit.

CEt plurimi quidem medicationis huiusmodi est ut sedetur apostema eius et dolor ipsius et non indiget regimie vulneris. Disruptio vero indiget regimine vulneris et regimine doloris apostematis.

Cui ponit dřiaž iter puncturā et disruptionē. et dřia hec ē
q̄ plurimū medicationis pūcture qñ est extracta res pun-
gens. et est vt sedet dolor et apostema. Sedato aut̄ dolore et
apate non idiget regimie vulneris: qz est ita parua q̄ apo-
stema per se solidat̄. sed disruptio idiget post extractiones
rei disrūpentis vt sedet dolor et apostema: et idiget regi-
mine vulneris. qz i ea est facta maior solo cōtinui q̄ in pū-
ctura. **C** Deinde cum dicit.

CEt iam qdem dictum est in regimine vulneris
z in regimine apostematū illud in quo est suffi-
cientia: z illud quod necesse est nos rememo-
rari in hoc loco de esse puncture est regimen in
erubendo illud quod retinet in corpore de re-
pungente z disrumpete siue sic spina siue sagit-
ta: z que sunt similia illis.

CIn ista parte Alii ostendit qd dc̄m est de ipsis in p̄cedenti
bus quantū ad curā & qd hic diceſ. Et ista pars diuidit in
partes tres. **C**In p̄ma parte ostendit quid dictum est in p̄-
cedentibus quantū ad curam. in secūda parte ostendit qd
diceſ de cura ipsaz in hoc capitulo. In tertia parte exequi-
tur de cura ipsaz in hoc capitulo. secunda ibi. (Et illud qd
necessere est. 3° ibi. (Et hec extractio q̄nqz). Qd in p̄mis dua
bus ptibus dicit planum est. **C**Deinde cum dicit.

Et hec extractio quādōq; fit cum instrumen-
tis continentibus rem quam trahūt. Et quan-
doq; fit cum expressione ⁊ que ei similantur: ⁊
quādōq; fit cum p̄prietatibus medicinarii tra-
hentium que extrahunt illud a quo desinūt for-
pices ⁊ reliqua instrumēta. Canon autem i eo
quod extrahitur cum instrumētis retinentibus
est sicut extractio sagittarū cum forpicibus ba-
bentibus capita vt lime vt vebemēs fiat earū
retentio. Canon ergo in ea est vt caueat cōfra-
ctio eius quod eis comprehendit vt sit via eaꝝ
ad illud quod auferendū est ampliata non p-
bibens bonitatem possibilitatis tenēdi illud. ⁊
vt inquiratur facilior via extrahendi ipsum. Et
si fuerit penetrans de duobus lateribus: tūc di-
latetur latus qđ est magis conueniens ad hoc
vt egrediatur per ipsum. Ingeniūz ḥo ad hoc
vt non frangat̄ est vt non moueat̄ motione su-

Bepunctura

bita: immo comprehendat super ipsum et como-
ueatur concusione qua sciatur quantitas fixio-
nis eius: tunc capiat ipsu[m]: aut suspendat in eo
deinde trahatur tractione que est secundum rectitudi-
nem. Et multotiens est necessarium ut dimis-
tatur aliquot diebus et suspendatur in ea: dein
de extrahatur.

CIn ista parte exequit de cura pucture et disruptionis fm
q bic intendit. s. de regimine extractionis eius qd figit in
carne siue sit sagitta siue aliud. **C**Uerū est tamē q auctor
fecit plurimā partē būius capituli circa sagittas. et hoc iō
qr̄ maior labor et difficultas est in extrahēdo ipsas q̄b aliud.
De regimine aut̄ vulneris et apostematis post extractione
rei fixe Aui. nō tetigit aliqd nisi qddā in gñali: eo q̄ hoc di-
ctū est p̄us sufficiēter. Et ista p̄o dividit in p̄es duas. qr̄ p̄
ponit quēdā canonē gñale circa ext̄ctionē oīs rei fixe i car-
ne. et in secūda parte in speciali ponit modum extractionis
sagittarum. secūda ibi. (Et iam dixerūt quidam et ceteri). Dicit
ergo p̄mo. Et hec extractio qñq̄ fit cum instrumētis: et qñq̄
fit cum exp̄ssione. i. exp̄mendo cuz manibus in circuitu
vt res infixa exeat. Alio modo p̄ot exponi et melius cuz ex-
pressione. i. cum impulsione. Nam res infixa aliquā extra-
bit cum attractione per orificiū vnde intravit sicut fit cu
instrumētis que Aui. ponit. Aliqñ aut̄ fit cuz impulsione ad
posteriora qñ nō p̄ot egredi per illō orificiū p̄mū. cū forpi-
cib⁹ hñtib⁹ capita vt lima. forpices hñtes lime capita sūt in
tali figura sic vides i margie fz q̄ Albii. eas describit: aut
suspedant in eo. i. in re fixa: supple aliqd sic vncinus. Dein
trahat. s. res infixa cum tali vncino tractione que est fm
rectitudinē q̄ non debet cōmoneri buc et illud vt nō fran-
gat. Et multoties est necessariū vt dimittat. s. res ifixa ali-
quot dieb⁹. et hoc est qñ talis sagitta nō obedit ad exitū in
hora in qua cadit: vt qr̄ orificium sit nimis strictuz: tūc eni-
dicit Albucasis op̄z vt dimittas ipsam aliquot diebus do-
nec putrefiat caro que est in circuitu eius vt alleuiet attrac-
tio et eius egressio. et hoc est qd subdit Aui. Aut suspēdat i
eo. i. ideo op̄z dimitti eam aliquot dieb⁹: qr̄ putrefit caro q̄
est in circuitu: et ampliaet vulnus: tūc p̄ot melius suspēdi in
tali fixo iſtr̄m cum quo trahat. **C**Deinde cum dicit.

CEt iam dixerunt quidam sapientes huic ar-
tis sermonem quem attulimus fini suum mo-
dum: q̄ iste qui auferat sagittas oportet ut sciat
ante illud species sagitarum: nāz quedam eas
sunt ex ligno: t̄ quedam ex arundine: t̄ earum
zugi sunt ex ferro t̄ ex ere t̄ ex plumbo t̄ alca-
lai t̄ ex cornibus t̄ ex ossibus t̄ ex lapidibus: t̄
quedam earum sunt rotunde: t̄ quedam habent
tres angulos t̄ quedam quatuor angulos: t̄
de eis sunt que habent linguam vnam aut lin-
guas duas aut tres: t̄ de eis sunt que habent zui-
gi: t̄ illarum que habent zugi fortasse est zugi
earum inclinatum retro ut quādo tendit ad ex-
teriora suspendat cum carne: t̄ in quibusdam
earum est zugi ad interiora ut impellat: t̄ que-
dam earum sunt quarum zugi mouetur cuz re-
simili turno: cūq; extenditur ad exteriora dilat-
atur t̄ prohibentur sagitte ab egressione. Et
quedam sunt que habent zugi magnuz: qui est

et extremitas quantitate dighti vniuersit nominatur
candata. et quedam sunt plane et quedam sunt super
quas addunt ferrum minuta: cum ergo extrahat
sagitta remanent ferrum illa in profundo sagittarii
et quorundam 3ugi est fissura in astula: et quorundam
h3 3ugi cannula3 in qua ingreditur astula: et
quedam stringuntur ex compositione sua: et quedam
non stringuntur ex ipso: ut quod non extrahuntur ad exter-
iora separantur astula a 3ugi: et remaneat 3ugi in
corpore: et quedam sunt venenosae: et quedam
sunt non venenosae.

In pte ista Aui. ponit modum extractionis sagittarum in spali. et
duo facit. quod primo narrat species diversarum sagittarum. et ponit mo-
dum extractiois eorum. et ibi. Et sagitte quod est. Dicit g. p. Et iam
dixerunt et. nam quedam eorum sunt ex ligno. s. quod ad hastam. et
quedam ex arundine. i. ex cana: et eorum 3ungi. i. eorum cuspides
tibus fit vulnus sunt ex ferro et ex ere et. et de eis sunt q-
uita linguam unam vel duas: et iste vocatur barbulace. et illarum
que 3ungi hant fortasse est 3ungi eorum inclinatus retro. hoc est
dicere quod quedam sunt sagitte quod hant in 3ungi ligas inclinatas
retro: quod autem quedam aut sunt quod hant sic istas ligas
sibianeras que mouentur et dilatantur quod sagitta exhibet. et B
credo quod fit quod sint ibi annexe cum gasteris: ut ita loquaris: unum
sagitta prohibeat ab egressione. et hoc credo quod Aui. vult dicere
cum dicit mouetur cum re simili turno. aliud quod dicit placitum est. Deinde cum dicit.

Et sagitte quidem extrahuntur secundum duos mo-
dos: unus quo est extractio: et alter est impulsio: et illud est: quod cum sagitte figurantur in eo quod
apparet de corpore: tunc extractio earum fit cum
attractione et administratur iterum cum attractio-
ne: quando figuratur sagitta in profundo corporis: et
nos quidem timemus ex locis que sunt oppo-
sita sagittis: quod si extrahantur accidet ex eis fluxus
sanguinis qui interficit: aut nocumentum vehe-
mens faciet: et egreditur sagitta cum impulsione
quando figuratur in carne et in corporibus: et in eis quod
oppontuntur ei non est aliquid quod prohibeat a
scissionem neque nervis: neque os neque aliquid
simile eis rebus. Quod si illud quod extrahenditur
est os: tunc nos administrabimus attrac-
tionem. Quod si fuerit sagitta apparetur: tunc trahi-
mus ipsam: et si est occulta: tunc oportet sicut di-
xit Hypo. si possibile est vulnerato ut ponat se
ipsum secundum figuram secundum quam fuit quando fuit
vulneratus: quare oportet ut significetur per
ipsum super sagittam: et si non est possibile: tunc
oportet ut resupinet secundum quod est ei possibile ex fi-
gura et ut administrent inquisitio et expressio:
et si est fixa in carne: tunc trahatur cum manibus
aut cum ligno suo si non ceciderit precipue si non
fuerit ex arundine: et si iam cecidit lignum eius
tunc extrahatur extractione que fit cum forcis:
aut cum instrumento quo extrahuntur sagitte: et
opus in quibusdam horis ut fundatur caro scissio-

Et disruptione

ne pluma: quod non est possibile ut egrediatur 3ugi
ex scissione prima. Et si sagitta pervenit ad oppo-
sitionem membra vulnerati et non est possibile ut
egrediatur ex latere per quod intravit: tunc opus ut fin-
damus illa loca quod opponuntur ei. Et extrahatur ex
eis: aut per extractionem: aut per impulsione cum
re alia et impellatur cum ea ferrum ad exteriora: et
opus ut incidamus cum nostra impulsione neruus
aut arteria. Et si fuerit 3ugi candata: tunc sciemus
illud ex inquisitione: et oportet ut intromittamus
illaz candam: in cannam instrumenti quo im-
pelluntur sagitte et ipollamus ipsum cum ea. Cum
ergo egreditur 3ugi et vides in eo loca putrefactio-
nis: et est possibile ut ponas in ea ferrum alia mi-
nutarum: tunc admistra inquisitionem iterum. Quod si inveniri
mus incisuram ex ipsis ferris extrahamus eam cum
hoc ingenio. Quod si 3ugi habuerit ramos diversos
et non obedit nos ad egressionem: tunc necesse
est nobis ut dilatemos scissuram si non fuerit prope
ipsam locum membrum de quo timeamus adeo: ut quod
detexerimus illud 3ugi extrahemus ipsum cum fa-
cilitate: et de hoib[us] qui ponunt ramos in cannam:
ut non egrediatur caro.

In pte ista Aui. ponit modum extractiois sagittarum. et ista p[ro]p[ter]e di-
uidit in duas: nam sagitta: aut figuratur in membris quod non sunt mollia
nec principalia: sic sunt membra exteriora in ipsis plurimi salutares
et firmi: nisi sagitta tetigerit nervum: aut arteriam: aut fuerit ve-
nenosa. ut dicit Alb. aut figuratur in membris nobilib[us] et principilib[us]
sic sunt membra interiora ut cereb[us] cor et pulmo veteriter testis
epis vesica aut matrix. Primo quod Aui. ponit modum extractiois sa-
gitte ut est fixa in membris quod non sunt nobilia et principalia. et
ponit quedam canonem circa extractiois sagittarum ut figurantur in mem-
bris principilib[us]. et ibi. Quod si sagitta fuerit fixa et. prisa in
duas: quod sagitta quod figuratur in membris exterioribus: aut figuratur in car-
ne: aut in nervo: aut in osse. Primo quod docet modum extractiois sagit-
tarum secundum quod figuratur aut in carne aut in nervo. quod id est modus
ut ratione extractiois. et ponit modum extractiois ipsorum secundum quod figuratur
in ossibus. et ibi. Si autem sagitta figura in os et. prisa in duas.
p[ro]p[ter]e modum extractiois sagittarum. et ponit quedam canonem genitale
curatiois vulneris quod remanet post extractiois ipsorum. et ibi.
Deinde si vulneratur fuerit get et. Dicit g. p. Et sagitte quod est. et
vnum quod est extractio et alter impulsio. Extractio est modus extractioi sagittarum
per locum vnum intravit: impulsio est modus extractioi sagittarum
per locum vnum intravit. Et illud est. Huius demonstrat quod non est
cessari modus extractiois sagitte per attractores: et quod non est impulsio.
et p[ro]p[ter]e dicuntur. Et si sagitta est occulta. Dicit Aui. ostendit secundum
quam figuratur in situari vulnerum ut melius significetur nobis quod non est
occulta. et p[ro]p[ter]e quod dicitur. Et ut admistret inquisitionem et expressio. s. ad
significandum sagittam occultam: et intelligit per inquisitionem et expressio-
nem tactus qui fit cum manibus. quod sagitta est occulta
tu debes palpare et stringere cum manibus loca que sunt
in circuitu: quod aliquis sentit per talis contactu sagitta: et dato
quod sit valde remota a loco per quem intravit. Et de hoib[us]
sunt qui ramos ponunt in canna ut non egrediatur caro. i. quod
talis figura habet ramos diversos et non potest dilatari scissura. p[ro]p[ter]
timorem nervi vel arterie. tunc quodam homines. s. me-
dici qui ponunt ramos illos inter cannulas eneas vel alias
ut carni non adhaereat: ut quod non extrahatur. et hoc intendit cuius
dicit ut non egrediatur caro. s. cum talibus rami quod non sa-
gitta extrahitur.

Fen .III.

Teinde si vulneratus fuerit quietus non hunc apam calidum admistra suturam aut comple curationem que facit nasci carnem. Quod si acciderit vulneri apam calidum: tunc oportet ut curet cum embrocis et emplastris. In sagittis autem venenosis: opere ut coquatur caro ex alteratione sua a carne sana. Caro enim venenosa est mali coloris fusca: et quasi ipsa sit caro maligna.

Tin parte ista Aui. ponit quedam canonem generaliter curatois vulneris post extractionem sagitte. et duo facit. quod primo ponit curationem vulneris post extractionem sagitte non venenose. et secundo ponit curam vulneris post extractionem sagitte venenose. et ibi (In sagittis autem venenosis). Dicit ergo primo. deinde. scilicet post extractionem sagitte et ceterum. admistra suturam: hoc est si vulnerum est ex icideti et non sit ibi conquassatio et diminutio carnis: aut compleat curationem que facit nasci carnem. et hoc est si non sit vulnerum simplex: et intellige hoc quod hic dicit in vulneribus carnis: sed si sagitta vulnerat neruum: tunc bene est idem modus extractionis ipsius in carne et neruo. sed curatio vulneris quod remanet non est eadem sic cura vulneris neruorum et vulnerum carnis. et ideo illud quod dicitur Aui. dicere incompleto. et bene illud quod dicitur non dicere nisi icidetur ad quadam rememorationem. quod ut ipse dixit pro cura vulneris vel a patibulis quod accidit post extractionem rei fixe dicta est propter quantum ad membra carnosa: et de quantum ad membra nervosa. Quod si acciderit vulneri calorem apam: tunc oportet ut curet cum embrocis et emplastris. intellige quod si vulnerum sit solum in carne et accidat ei apam: tunc curet cum embrocis et emplastris quod dicta sunt prius in capitulo de vulneribus nervorum quod eis associatur apam: si autem vulnerum sit in neruo: tunc curet apam quod ei accidit cum embrocis et emplastris que dicuntur in tractatu de vulneribus nervorum quod eis accidit apam. **D**einde cum dicit.

Si autem ligatura figura in os extrahemus eam cum instrumento. Si autem prohibet ex hoc aliquid carnium: tunc oportet ut coquemus ipsum: aut profremus illud. Quod si sagitta infixa fuerit in profundum ossis: tunc nos sciemus illud ex firmitudine sagitte et paruitate motionis eius cum mouerimus eam: tunc necessarium erit nobis ut incidamus in primis os quod est supra sagittam cum incisorio: aut profremus ipsum cum terebello faciendo foramen in circuitu eius si os fuerit grossum et euadit sagitta per illud.

Auic. docet modum extractionis sagitte quam figura in os et patet quod dicit. **D**einde cum dicit.

Quod si sagitta figura fuerit in aliquo membro principalium: sicut cerebro: aut corde: aut pulmone: aut ventre: aut intestinis: aut epate: aut matrice: aut vesica: et appareret signa mortis: tunc oportet ut abstineamus ab attractione sagitte: quoniam fiet: inde inquietudo pluma ne supueniat nobis locus sermonis stolidorum cum hoc quod parum considerimus si firmo. Si autem non apparuerint signa mala alia ex quibus timemus de accidentibus: tunc permitemus sermonem in predictione que accidit pluma: deinde incipiemus in curatione. Ad multoties enim de illis quibus accidit illud saluat alius absque specie mirabiliter. Et multoties egreditur pars epatis et

De medi. attrahentibus

aliquid de siphac quod est supra ventrem et zirbo et matrix tota et non accidit ide mors. veritatem si nos dimiserimus iterum in his membris principalibus accidit mors sicut oem disponitur et proportionatur ad paucitatem misericordie: si autem abstulerimus sagittam fortasse saluabit infirmus quoniamque.

In parte ista Aui. ponit quandam canonem circa extractionem sagitte ut infigatur in membris principalibus et nobilibus. et hec sunt membra interiora que nobilia dicuntur perspectum ad exteriora. et exteriora quedam sunt magis nobilia sicut cerebri cor et epate que dicuntur a medicis membra principalia: quedam autem sunt minus nobilia. ut alia. signa autem quoniam accidit sagitta in aliquo isto: sunt posita prius in quodam capitulo quod intitulatur summa de vulneribus in membris. et ideo nolumus ea hic repeteremus: sed ibi querantur. Dicit ergo quod si sagitta et ceterum appareret signa mortis. signa mortis sunt quoniam intendunt illa signa que posita fuerunt in illo capitulo: et appareret plura ex illis signis: tunc opere ut abstineamus ab extractione sagitte et ceterum. et reddit tres causas. una est quia fiet maior inquietudo postea si firmo. puta ex fluxu sanguinis et similibus. unde citius morirentur. Secunda est. quod stolidi nobis imputabunt ipsum interfecisse. et ideo Sal. dicit alibi. Nolite mediari egritudines malas ne nominemini medici mali. tertia quod parvum iumentum accipiet ex hoc infirmus. et ideo in talibus non debemus ipsam extrahere. Si autem non apparent signa mala in presenti vel timemus quod accidat: tunc prius debemus dicere amicis quod sicut plimum accidit inde mors. et postea cum consensu amicorum extrahere. quod multoties salvatur alius ex ipsis: absque quod medicus speret de eo salute. Ut enim si nos pdixerimus itez et ceterum. Hic Aui. additum quod dicit ad cautelam medici. et dicit. si nos extrahimus sagittam infirmam in talibus membris et pdixerimus quod accidit mors sicut omnem dispositionem. i. siue sagitta extraheatur: siue non: et supplet accidat infirmus mori: et proportionabimur ad paucitatem misericordie. scilicet a vulgo. hoc est: id est pdixerimus vulgo quod accidat mors siue extraheatur: siue non: si nos extrahamus et accidat mors vulgus parvum miserebitur nobis. quod semper dicet quod nos interfecimus ipsum. Si autem abstulerimus ipsam sagittam fortasse saluabitur infirmus quoniamque. Ex hoc habebet cautela quam debet medicus habere. quia vult dicere Aui. quod non appareat tibi signa mortis: id est tu timeas quod in pluribus sequitur mors: tam melius est extrahere quam non extrahere: quod aliquando sanatur infirmus: sed debes extrahere cum hac cautela: quia debes multotiens predicere amicis antequam tu extrahas sagittam: mortem et debes te multotiens facere rogari ab amicis: et magnum salariu petere. quod si tu non facias ita: et sequatur mors ex vulnere vulgus imputabit tibi quod tu interfeceras ipsum: et parvum miserebitur tibi. et hec proba sunt valde notanda: et memoria commendanda.

Medicine attrahentes.

CAP. XI. Portet ut super illum locum ponatur ammoniacum: quoniam est attractuum forte: aut sumatur radix arctidis: et teratur etem plastretur cum ea. et fortasse conficitur cum melle: et affodili iterum et folia papaveris nigri: et folia arboris fici cum sauci: aut semine insquam albi proprie cum calcadis: et similiter fructus insquam albi cum dispositione sua. Et iterum alkeiri et species eius et aristologia et cepe narcisi. Et ex qualibet res plurime de quibus est rana excoriata: et est mirabiliter valde fixis in ossibus: et sicut

Tractatus .II.

eradicat bētes. Et cancer iterū contritus. Et vtriḡ lepores. et coagula oia. Et dicit q̄ lacer ta est vebemētis attractōis ad illud sup q̄d fin dit. Et de cōpositis caput lacerte statiz cū ab scindit cū aristologia lōga: et radix cāne et cepe narcisci. Illud vero q̄d appropriati est cū attractione ossium corruptor̄ de sub vleribus que consolidant̄ dicemus in caplo ossiū.

In parte p̄cedenti docuit Aui. modū extractōis rei infi xper attractionē et impulsione. In ista parte Aui. docet modū extractōis rei infixe cum medicis. Et iō in hac par te aliud non facit nisi q̄ ponit diuersas medicias quarū proprietas est attrahere res ifixas. et duo facit. Primo fa cit hoc. secūdo addit quiddaz. z̄ ibi. (Illud vero) Quod Aui. dicit in ambabus partibus patet. Et videte q̄ Aui. videat ponere medicias valde extraneas ad extrahēdū res ifixas. Sed emplastra v̄lata bona sunt. Emplastruz attractiū frustuloz ossiū et similiū bonū. B. fermenti. z̄. vi. mell. z̄. vi. visci quercini. z̄. i. armōiaci dissoluti in aqua fenugreci. z̄. u. olei antīq̄ sufficit oia insimul multū te ran̄ et fiat emplm. et est optimū. Itē aliud. B. armōiaci z̄. i. ratini. z̄. u. galbani. z̄. i. z̄. s. cere. z̄. i. olei antīq̄. z̄. i. molliā tur armōiacū et galbanū in aceto. Itē aliud emplastruz cōe bonū. B. cepe lily coctū in mellicrate et medullaz fer mēti et mel et asungiā veterē oia simul icorporētur. et quā do vis q̄ attrahat fer̄. pone in emplastris puluerez ma gnetis. et emplastra etiāz quādo s̄ficiunt̄ nō conficiant̄ in aqua pura: sed cum aqua mellita: quia attrahit et prodest vulneri cepe narcisci. i. cepe lily vtriusq; lepus. s. animal quadrupes: et piscis qdā ḡ vocat̄ lepus.

Canon curatōis cōbustionis ignis. CAP. XII.

Intentio in curatiōe cōbustionis ignis est due intētiones. Una eaz̄ est sequi cum phibitōe vesicationis. Et secunda est rectificare q̄d combustū. Et sunt necessarie in phibitione vesicationis medicine infrigidātes preter q̄d associeūt eis mordatio. Et secunda vbi curatur q̄d est combu stuz indiget medicinis in quibus est abstergio quedam cum exiccatione quadam nō magna: et p̄ter q̄d mordicetur cū hoc vt sint temperate in caliditate et frigiditate.

Superius Aui. determinauit de contusione ex contorsio ne excoriatione punctura et disruptōe. In parte ista Aui. determinat de cura cōbustionis: et q̄d combustio p̄t fieri a duplice re ab igne vel ab aqua feruēti. idcirco ista pars po test diuidi in p̄tes duas. In p̄ma parte determinat de cura cōbustionis ignis. In secunda determinat de cura combu stionis aque. ibi (Q̄nq̄ accidit vt effundat̄) Prima pars diuidit in duas: q̄d p̄mo ponit canonē curatiōis cōbustionis ignis. In secunda pars ponit medicinas in speciali se cundū illū canonē dc̄m. z̄ ibi (Sumantur sandali et fan fel et c.) Prima pars diuidit in p̄tes tres. In p̄ma pte ostēdit quā intentionē regran̄t ad curatōez cōbustionis ignis. In z̄ pte ostēdit cuī op̄lonis et p̄prietatis debēt esse me dicine locales s̄m vtrāq; intentionem que regrit̄. In 3̄ parte ostēdit a qua illaz̄ intentionum p̄us debemus incipe re q̄n curatio cōbustionis idiget vtrāq; intentionē simul. z̄ ibi (Et q̄n idiget regimē siml' et c.) Quod p̄mo dicit Aui. patet. Tunc Aui. ostēdit quales medicie regrunt̄ in vtrāq; intentione. p̄ma. s. ad prohibenduz vesicatiōem dicens. Et

De cura combustiōis

85

sunt necessarie in prohibitione vesicatiōis medicine infri gidantes. Et ratio huīus est: q̄z causa vesicatiōis est mala op̄lo calida quā imprimunt ignis in mēbruz: que caliditas est causa attractōis sp̄us et sanguis ad mēbruz. vñ accidit ibi rubificatio. nūc aut̄ ois cura fit p̄ contrariū. calide aut̄ cause frigida contraria est. frigide vero calida. et iō phibitōe vesicatiōis fit cū medicis in fridatib?

Sed quereret aligs v̄lteri qualia infridantia debent hec esse: vtrum. s. fortia vel debilia. et v̄r q̄ debeat eē debiliter infridantia: q̄z ma xima in locis est si h̄riū in p̄trario et propositū in p̄posito. nūc aut̄ si aliquā membrū infridet fortiter a re frida sicut accidit in extremitatib in hyeme et iter agentibus in frige ore nō curat̄ nec prohibet eius corruptio p̄ fortiter calida. vnde vt auctores in cura taliū p̄cipiunt q̄ extremitates taliū nūc debent igni approximari: imo debēt miti ti in embrocis aquaz tempate caliditatis. q̄ similiter si accidat adustio et calefactio mēbro ab igne phibet eius corruptio et vesicatio nō p̄ fortiter infridantia sicut per aquā fridam et aquā rof. et h̄g: s̄z p̄ debiliter in frigidatia. In p̄trariū hui vident̄ esse auctores. dicit. n. Almansor. caplo de adustiōe ignis et aque bulietis q̄ statim cū hoc accidit p̄us in aqua frida vel rof. sup niuez infridata madefiat et desupponat̄. Ad hoc est dōm q̄ prohibitio vesicatiōis sit p̄ medicis fortiter infridatēs sicut ponūt auctores. et rō hui est illa que dicta est p̄us: nec est sile oīno de fridatate imp̄ssa in mēbrū ab aere frido vel aqua frigida et de caliditate imp̄ssa ab igne. nā ppter friditatē pori p̄striguntur et opilan̄. vñ materia ibi p̄stricta euaporare nō p̄t. et ideo curatio talis imp̄ssione sunt cala rarificatiā poros: q̄z p̄ talia calefit mēbrū et materia p̄stricta euaporat: nūc aut̄ cala rarificatiā poros sunt que sunt calida tempate et nō calida fortia: tum q̄ calida fortia mitigatiua doloris nō sunt: imo mordicatōe p̄cipiat̄. ibi aut̄ idigemus maxime mitigatōe doloris. tum q̄ calida fortia poros p̄strigunt ut dixi supra in caplo de cura p̄tusionis. ex hoc aut̄ q̄ poros p̄densant vebemētus sunt causa vt p̄densef̄ materia ibi contēta in loco. hoc aut̄ est causa doloris: imo q̄ rōne huīus accidit ppter caliditatē fortē vt friditas eius in parti bus lesis deueniat ppter appositōez taliū fortū calidoz ad partes circūstātes sanas. nam propter cōtractōez mai orē que fit ibi. et q̄r vñū cōtrariū refugit aliud mala op̄lo frida fit in ptibus in qbus p̄us non erat. vñ accidit dolor itendi. tum etiā q̄r aliquā fortia subito ap̄iunt. in tali autē subita aptōe accidēt nocimēta. s. dolor et resolutio humoris subtilis et cōculatio humoris grossi. et ppter hoc vide mus q̄ isti q̄ h̄it extremitates lesas a frigore si eas appro ximent igni accidit dolor itolerabil et accidit solo p̄tinui. et hoc est ppter subitā apertōez quā facit ignis: s̄z in ip̄esiōne quā facit ignis in mēbrū cōpetunt fortiter infridantia in p̄ncipio vt vesicatio phibeat̄. et hoc ideo q̄r p̄ma im pressio quā facit ignis in mēbrū est mala op̄lo cala q̄ indiget sola alteratōe et nō ipedit hic sicut ibi opilatio porozū: q̄ caliditas q̄ imp̄mit ab igne ampliat poros. vñ frida approximata iueniūt poros aptos. et ideo vñus eorum penetrat v̄lq; ad caliditatē et ea alterat. alterata aut̄ caliditate prohibet vesicatio. v̄z̄ est tñ q̄ ista fortiter infridantia non competunt. et hoc est qñ ppter adustiōe ignis attrahit ibi materia multa cala in mēbro. tunc p̄tingit qñq̄ ppter appositōez taliū fridoz opilaſ et constringit materia et conculcatur in loco. vñ accidit vebemēs dolor. et tūc apponenda sunt frigida temperate que cum hoc q̄ alte rant op̄lonē sint alicuius resoloniis et rarificationis mate rie. et hoc dicit Almansor in caplo de cura combustionis ignis. Dicit. n. q̄ si acciderit adustio cum igne. tunc statiz apponatur ibi pānus infusus in aqua frida vel aqua rof.

nota q̄ cōme
noter accidit
in hieme.

Sicut abru.

Fen. III.

*nota de digestino
dei rostri.*

Sed si dolor augmentetur et fiat fortissimus et non cesseret per talia fortiter infridantia. tunc apponatur vitella ouoꝝ agitata cum oleo roſ. quod tale medium est tempatuz in friditate et est alicuiꝝ rarefactōis. et est id medicamē valde notandum: quod ego iam vidi fieri per ipsum effectus mirabiles in sedatoe doloris vehemētis in cōbustiōe ignis. vidi. n. multotiens aliquos h̄re dolores vehemētes ex cōbustiōe ignis et medici apponebat vnguēta alba. et h̄s frida et dolor plus iter debeat. apposito aut̄ tali medicamē statiz sedatus est dolor. et propter hoc quā vocaris ad aliquē egrū ex combustiōe ignis: et tu vides ipz h̄re dolorē fortissimū siue sit facta vel curatio siue nō melius est ut tu mitiges dolorē cū tali medicamine et similibꝝ. mitigato aut̄ dolore nō potes quasi postea errare. Sic ḡ appetit et aliquā fortiter infridatiū com petit. aliquā qūt nō: s̄ tempatū. et p̄p hoc Aui. in cap. sequenti vbi ponit medicamē ad phibēdū vesicatōe ponit medicinas diuersas: quāz vna est fortiter frida: alia aut̄ paꝝ: quod qnīcōpetit vna qnīcōpetit alia fm̄ diuersas di spōnē egreditur. vt dcīn est. sed Aui. nō distinguit: eo qd̄ id relingt bono arbitrio et i genio medici. Ulterius nota vnu qd̄ ponit Almālor vltra dicta Aui. s. qd̄ si accidat magna cōbustiō ignis. tūc eger flobotomet ex h̄ria parte vt deriuēt h̄uores a loco infirmo qd̄ sunt causa doloris et apatis et regimē est et subtiliandū et infridantibꝝ est vrenduz donec dolor et apā sedent̄. Et sicut dcīn est in combustiōe ignis ita etiā intelligas in cōbustiōe aque buliētis: quod quasi cura vtriusq; est eadē. Iz Aui. diuersa ponat capla p̄ter qd̄ associeſ eis mordicatio. hoc est dicere qd̄ medicis infridates qbus vtimur ad phibitōe vesicatōis debet esse sine mordicatōe. Et causa h̄ est: quod mordicatio ē cū dolore: dolor aut̄ est maxie vitādus: quod est cā apatis: imo aliquā accidit tātus dolor in cōbustiōe ignis qd̄ spasmat̄ eger et moritur. et iō medicis oēs cōbustiōis ignis debet esse sine mordicatōe. et p̄p hoc bonū elanare oia qd̄ ponunt in vnguētis ad cōbustiōe ignis et vscq; ad cerā: quod p̄ loturā mouet ois mordicatio a medicis. Tūc Aui. oñdit qles medicis cōpetant in intentōe secūda. s. qd̄ accidit qd̄ locus vlcereſ a tali cōbustiōe dices. Et secūda. s. itētio vbi. i. fm̄ quā curaſ qd̄ est combustū. i. qd̄ est vesicatuſ et vlceratuſ: vt qd̄ nō possit fieri phibitio vesicatōis p̄ medicis. Et itellige. quod qd̄ curramus locū vesicatuſ p̄us d̄ fieri pforatio in vesica vt inde egrediat̄ aqua qd̄ ibi vltineſ: deide admistrent̄ medicinē qd̄ sunt fm̄ intentōe secūdam. idiget ḡ medicis in qbus est abstersio quedā cū exiccatōe quadā non magna. Rō aut̄ h̄ est: quod cū iam factū sit ibi vlcus et in omni vlcere. vt dcīn est sit duplex h̄uiditas. vna grossa que appellat̄ sordes. et alia subtilis: dupliſ idiget intentione. s. abstersiōe et exiccatōe. idcirco medicis que admistrent̄ ad curandū qd̄ cōbustū est idiget abstersiōe quadā et exiccatōe quadā: s̄ nō magna: quod talis medicis d̄ esse sine mordicatōe: mordicatio aut̄ causaſ ex medicis fortiter abstersua et multū exiccatiua. et hoc est qd̄ subdit Aui. et p̄ter hoc qd̄ in mordent. Et cū hoc sint tēperate i caliditate et friditate. medicina in intentione secunda nō debet esse frida sicut in intentione p̄ma. Et causa h̄ est hec quod in secūda intentōe est factū vlcus: in p̄ma autem nō. Nunc aut̄ fm̄ Hypo. in qnta pticula afforismoz. vlceribꝝ friduz est mordax t̄c. et iō in secūda intentōe debet esse medicis tēperate in caliditate et friditate et quātum ad potētiā et quantū ad actū et maxime in hyeme. Deinde cum dicit.

*principi vefica
tūc ap̄tice
sunt medicinae*

Et quādo indiget regimē simili regat̄ cuſ infridatiūis p̄t: deide si indiget secūda fiat. Si autem inuenitur et iaz vesicatuſ est: tunc necessariū est regimē fm̄. Et medicis eius sunt sicut chimolea et lutoꝝ genera exiccatia et len-

De cura combustiōis

tes decocte et encaustruz indū et simillia. Et vero que sunt sicut tūs et glutini et pinguiū nō cōueniunt ad illud: quādā eoz sunt calidiora qd̄ opz: et non carent virtute mordicatina. et quedā eoz sunt humidiora qd̄ opz.

In parte ista Aui. oñdit a qua p̄dictaz intentōe debemus icipe quā combustiō idiget vtraq; intentōe. Et cū hoc ēt ponit quasdā medicias que sunt vtiles in intentōe secūda. et quasdā docet evitare. Dicit ḡ. Et quādā idiget. s. combustiō ignis regimē simili. i. regimē vtroq; puta prohibere vesicatōe et curare vesicatuſ. et illud est quādā ignis ab ipso p̄n: vesicat̄ et cōburit. tūc. n. idigemus vtraq; intentōe p̄hibere. s. ne vltierius vesiceſ et curare vesicatuſ. regat̄ cum infridatiūis p̄us. Et causa huius est hec: quod cuſ causeſ ibi mala p̄plo cala ex combustione ignis et vlcus curari non possit nisi p̄us remoueat̄ mala p̄plo que est cuſ vlcereſ. cut potest apparere declaratio h̄ ex p̄dictis. et hoc idēz multoties dicit Aui. in tractatu de vlceribꝝ. idcirco necesse est p̄us administrare infridantia qd̄ malam p̄plonē remouēt. Deide si idiget secūda intentōe fiat. Dicit aut̄ si idiget. quod multotiens talia infridantia cū hoc qd̄ remouēt mala p̄plonē curant vlcus. Si aut̄ nō curaret̄. tūc necessarium est regimē secundū et medicis eius. s. regimē secundū sunt sicut chimolea et lutoꝝ et genera sicut terra sigillata bolus armeniū lutū vasorum aq; et silia. Et encaustz indū: encaustz indū est quādā cogt̄ sumac donec denigret̄ et tali decoctō addit̄ alumē. et d̄r̄ talis decoctio incastrū: quod denigrat coris et capillos. Ea vō qd̄ sunt t̄c. Planū ē.

De medicinis ad combustionem que sunt secundū intentionem primam.

CAP. XIII.

Sunt sandali et fanfel et later albus recens aut ostracū et liniāt̄ cuſ aqua solatri et aqua ro. aut vnguentū de vltellis ouoꝝ et toleo ro. Et itez endimia et farina ordei abluta et vitelli ouoꝝ et olei ro. et lentes elixate cum roſ. cum oleo ro. Et itez bolū ar. et acetum. et itez oleum ro. et cera fm̄ qd̄ opz: deide ponat̄ in eo de calce abluta ablutione integrā cuſ cerusa et opio et albumine oui et aliquātulo lactis. et itez sumant̄ folia malue et ficle et elixentur cī aqua dulci: deinde terant̄ et minudent̄ a rebus filosis qd̄ sunt in eis: deide aggregent̄ eis merdasengi cōdit̄ cī climia et cerasa de plumbo algalat̄ amboꝝ aī. partes. iiij. et v. et olei roſ. partes. iiiij. et aque solatri et aq; coriādri amboꝝ aī. pars. j.

In ista parte Aui. ponit medicinas in spāli ad cōbustiōe ignis fm̄ intentōe p̄mam. s. ad phibēdū vesicatōem. et planū est qd̄ dicit. Eaufel. i. auelana ida. later albus. i. p̄ruſ coctus. merdasengi. i. litargiri cōdit̄. litargiz cōdit̄ d̄r̄ esse quādo terit̄ et abluīt̄: deide ducit̄ in mortario cuſ oleo rosa. tātum qd̄ fit albuꝝ et postea ericca.

De medicinis que sunt ad combustionem secundū intentionem secundam.

CAP. XIII.

Nelior rerum ad illud est vnguentum de calce. Sumatur calx et ablnat̄ se p̄ties donec separat̄ eiꝝ acuitas tota: deinde cōquasset̄ cuſ oleo ro. aut oleo olive et pauca cera si indiget ea: et forasse ad-

Tractatus .II.

duntur sup ipsum chimolea et albumen ovis et panum vini. Anguetum calcis cum modo alio. Abluat calx sicut sciusti: et fiat ex ea cuz aqua foliorum siccum et cuz aqua foliorum caulis et oleo ros. et cera vnguetuz. Et de illis q̄ conueniunt hic: et ubi non rimet pustulatio et vesicatio est ligare desuper folia albethil adusta aut silique combusta. Anguetum suentis ad paruitatem caliditatis: et est loge compositis exptū est et iuentuz est bonū. Re. stercoris vacce pascētis exiccati et corticum arboris pini et pulegij oīum aī. x. merdasengt. iiij. scorie argenti. iiij. scorie plumbi. iiiij. calcis ablute cuz aqua frida mētōtēs. v. et chimolee. v. et luti alcabrusij aut romai aut armeni et ceruse oīuz aī. viij. virge pastoris p̄trite. et encaustri perfici aut sīrīj. vi. turie viridis vij. stercoris oīis. vij. granorū volubilis et foliorum eius amborum. xv. scorie ferri et succi foliorum maluauisci et succi foliorum malue omnium ana. x. liliū domus et cepe eius et liliū celestis et croci omnium ana. v. campbore. iiiij. cere fauī et olei ros. et medulle cerui et adipis eius quantum sufficit. Et de illis que sunt fortitudis vehementioris et conuenient ei qđ est minoris caliditatis: ē ut sumant limature eris et ferri: et p̄ficiant cum luto aut cu luto rubeo: deinde cōburant in patella aut furno: et fiat id tricisci et seruent et admistrent redacti in puluerē ubi necia est exiccatio aut linianē cu oleo ro. et de hoc gñe iterū est illud: cōburat simus colubinus in pāno lini donec accēdat et linea cu oleo aliquo: qm̄ est mirabile. Et locis vlcera- tis confert porri elixati aut portulaca cu sa- uic et folia myrti p̄trita in puluerē redacta. Si aut fiat inobediens: tunc folia albethil adusta aut folia algebut adusta. Et si fuerit magis inobediens illo administrentur medicinae conso- lidantes vlcera maligna.

In parte ista Avicenna ponit medicinas ad combustionē ignis secundū secundam intentionē. s. ad curandum quod combustum est et vlceratum. et patet quod dicit. Liliū domus. liliū domus est liliū domesticum. Liliū ce- lestis: id est yreos cum luto. lutum absolute accipitur pro luto quod inuenit in vase fabrorum quando acuum fer- ramēta: aut luto rubeo: id est bolo armeno. folia algebre: id est pini masculi et cetera.

De combustionē aque calide. CAP. XV.

 Andocq̄ accidit ut effundat olla fer- uēs aut aqua cala sup membrū bois: et facit opationē ignis. Et cōuenienti ei est ut succurrat statī anteq̄ vesice tur cum eis que sunt sicut sandali et aqua rosa. et campbora: et non dimittantur exiccati; im-

De vbcustiōe aque calē 86

mo consequenter adhibetur omni hora pan- nus infusus in aqua frigida congelata: hoc. n. prohibet ipsum vesicari. Et quidam prope- rant et rorant desuper aquā oīinari aut aquas cineris. et melius est ut teratur quodlibet am- borum cum sauc aut vnguentum de calce. et tertium medicamen factū de sumo columbino predictum est mirabile valde. Et vlcera qui- dem curantur cum poris elixatis aut exiccatis contritis et est melius: et cum reliquis que di- ximus in caplo primo.

CIn hoc capitulo Avicenna determinat de cura combus- tionis aque buliētis. et dividitur in partes duas. Primo ponit medicinas ad prohibendū vesicationē. licet etiā aliisque illarum curent etiam locum vesicatum. In secun- da parte ponit medicinas que sunt ad curandum locum vlceratum. secunda ibi. Et vlcera quidem et cetera. Oplanum est quod dicit.

CDe fluxu sanguinis et retētōe ei? CAP. XVI.

 Aīm scitum est in lib. primo q̄ qñ san- guis egredit̄ a venis nō egreditur nisi aut ppter aptiōe orificioz venarum ppter debilitatez in venis: aut ppter vehementiā repletōis: aut ppter motū fortem usq; ad vocē et salti: aut ppter vaporē accidē tez veniēte deforis: aut ppter disruptionē eaz et ipsaz incisionē per causam primitiā incidentē tem contundentē: aut ppter causam corroden tem interius: aut vehementia motus cum re- plezione: aut ppter resudationem ab eis pro- pter raritatem accidentem corpori venariz et panniculo earum.

CSuperius Avicenna determinauit de punctura et dis- ruptione et combustionē ignis. In parte ista determinat de fluxu sanguinis et eius retensione. Et dividitur pars ista in partes duas: quia in p̄ma parte determinat de flu- xus sanguinis theorice. In secunda parte practice: quia po- nit curam ipsius. secunda ibi. Oportet in curatione flu- xus sanguinis et cetera. Prima pars dividitur in quattuor par- tes. In prima parte ostendit. vnde sanguis egrediatur. et ponit etiam in generali omnes causas fluxus sanguinis. In secunda parte ostendit q̄ fluxus sanguinis diversifi- catur in timore secundum diuersitatem membrorum et artiarum ex quibus exit. In tertia parte docet distin- guere inter fluxum sanguinis artarie et aliarum venarū. In quarta parte ponit quedam signa pronostica in fluxia sanguinis. secunda ibi. Nos vero dicimus ibi tertia. Et differentia quidem inter sanguinez artarie. Et quar- ta ibi. Et scias q̄ omnis cui accidit. Prima pars diui- ditur in duas. In prima parte facit quod dictum est. In secunda parte ostendit quarum venarum fluxus sanguini- nis est magis periculosus. secunda ibi. Et conuenien- tior venarum ad hoc. Dicit ergo iam scitum est in libro primo q̄ sanguis egreditur a venis. Intellige hic q̄ san- guis accipitur communiter ad sanguinem quietum qui est in venis et ad sanguinem mobilem qui est in artarys. Etiam vena hic accipitur communiter ad venas getas: cuius p̄ncipium est epar ad artariā inquietaz: cuius p̄nci- piuz est cor: et sic intelligēdo est p̄ez vlcera q̄ sanguis nō egre-

Sen .III.

diff' nisi a venis. Et rō b^o est: qz sanguis sub forma sanguis
nō ē nisi in venis: eo qz ex venas in corpe aut ē sub forma
hūiditatis sic est in mēbro: aut putrefit et suertif in saniē
sic qn effundit ināl'r ad aliquid spaciū. iux illud afforissimo-
rū s^c pticule. Si in vētre sanguis effusus fuerit ex nāz ne-
cessē est putrefieri et in saniē vti. Qz g sanguis sub forma
sanguis nō ē nisi in vēis idcirco flux^r sanguis nō ē nisi ex
vēis: vel ex venis getis vel arterialib^r: vel ex magnis vel
puis (Et nō egredit) Dic Aui. pōit modos fm quos egre-
dit sanguis ex venis, et ponit Aui. et cās oīs flux^r sang. in
gnāli. et tres modos inuit Aui. fm quos sanguis egredit a
venis. et Ha. S^o. de inge^r. pōit solū tres modos fm quos san-
guis egredit a venis. cāe aut istoꝝ modoꝝ sunt pl'es. naꝝ
sanguis aut egredit ex venis p aptōeꝝ orificioꝝ venarꝝ. et
iste ē vn^r modus: aut egredit ex ipsis: qz disruptif pānicu-
lus et corp'eax. et iste est scđus modus: aut egredit ex ipis:
qz residat ab eis. et iste ē tertii modus. aptio aut orificioꝝ
venarꝝ fit aut pp debilitatē ipsoꝝ: qz qn vene et ipsoꝝ ori-
ficia debilitant: tūc nō pñt ḡtinere qd est in eis: aut fit pp
subitā et vehemētē repletōeꝝ: aut fit pp vaporē pūgitiuū
de foras accidēt q apit orificia venarꝝ qualis est sapor sul-
phuris et similiuꝝ: aut fit pp aliqd corp^r acutū qd pungit et
apit orificia venarꝝ. disruptio aut pāniculi et corporis ipsaꝝ
fit aut pp vehemētā repletōis ipsaꝝ et maxime si sit cum
motu: qz extēdunt corpora ipsaꝝ. vñ scidunt et crepāt aut
fit pp cās pmitiuā icidēt et studēt corpora ipsaꝝ vel pp
alias cās pmitiuas q pñt disrupte corpora ipsaꝝ. Restitu-
tio aut ab eis fit pp subtilitatē sanguis et raritatē acciden-
tem corpori venarꝝ et pāniculoꝝ ipsaꝝ. hi sunt modi et cau-
se omnes fluxus sanguinis.

Et conuenientior venaꝝ ad hoc vt currat qđ
est in ea cū inuenit viā est arteria . nam corpus
eius est mobile: & quod est in ea quā doc̄z con-
trahit & qñꝝ expanditur.

Chic ostendit de q̄ vena flux⁹ ē magis piculosus. t p̄ ostendit
hoc ex pte substātie vene tartarie t ex pte corporis p̄tēti in
ea. z° ostendit hoc rōne cuiusdaz accidit. z° ibi. Et qñ non
desup coartaſ t c̄. Dicit ḡ p̄. Et ueniētior venaꝝ ex hoc
appet q̄ vena accipit h̄ cōiter ad venā getā t arteriaꝝ ad
hoc vt currat qđ ē in ea cū iuenit viā: qr̄ q̄tū est ex se t ex
sua habitudine nāli arteria nō est magis apta ad fluxū san-
guis q̄ vena: qr̄ artaria ē cōposita ex duab⁹ tunicis. vena
aut̄ solū ex vna fm̄ q̄ auctores ponūt ex anathomia: s̄ si
fiat disruptio in artaria t vēa: tūc ueniētior istaꝝ venaꝝ
.i. magis apta ad fluxū sanguis est artaria. t in h̄ Aui. in-
nuit timorē eē in fluxū sanguis arterie q̄ vene: qr̄ arteria
est magis apta ad fluxū sanguis. t p̄ p̄ns p̄t difficult⁹ con-
strigi. Et q̄ arteria sit magis apta ad fluxū sanguis q̄ vе-
na cū fcā ē in ea via Aui. pbat h̄ ex duob⁹. ex pte substā-
tie vene artarie: t ex parte contēti in vena dicēs: nam cor
pus eius. i. artarie est mobile: qr̄ artaria mouetur propter
motuꝝ spiritus t sanguinis in ea fm̄ sistolē t diastolē. mo-
tus āt est cā maioris flux⁹ sang. eo q̄ ipedit consolidationē
scissure: qr̄ dilatat poros vel p̄tes. Et qđ ē in ea. i. t sanguis
t spūs q̄ cōtinēt in ea. i. in artaria. qñq̄ h̄bit. t qñq̄ expā-
dit. i. qñq̄ mouet fm̄ modū cōtractiōis q̄ dī modus sisto-
les. t h̄ ē qñ mouet v̄sus cor ad iteriora: qñq̄ āt mouet fz
motū expāsiōis q̄ dī modus diastoles. t hoc ē qñ mouet
v̄sus mēbra ad exteriora: qr̄ ḡ corp⁹ tale p̄tētū in artaria ē
mobile: si artaria ē fixa qñ tale corp⁹ mouet ad exteriora
valde cito egredit p̄p impulsione quā facit. t egredit cuꝝ
quodā saltu. vt postea dicet Aui. Si ḡ tā ex pte artarie: qr̄
est mobilis: q̄ ex pte p̄tēti. qr̄ ēt ē mobile si ex ea accidat
flux⁹ sang. difficult⁹ cōstrigit q̄ flux⁹ sanguis vene: qr̄ vena
est geta t rōne sui t rōne p̄tēti in ipsa. **C** Deinde cū dicit.

De fluxu sanguinis

CEt qñ nō desup coartač locus eius post solu-
tionē p̄tinuitatis ei⁹: ⁊ innenit vacuitatē p̄ueſ
res ad emborismū qđ noiač ināter sanguis.

Con pte ista Ann. oñdit q̄ flux⁹ sang.artarie ē magis picu
losus rōne cuiusdā acc̄ntis qđ aliquā seq̄t ad fluxū. hoc ac
acc̄ns est qđ dā ap̄a qđ vocat̄ hypozisma vel emborisma;
hypozisma. n. v̄l emborisma sub B̄ noīe est ap̄a qđ accidit
ex ruptura vene vel artarie. qđ qđē ap̄a ē valde maluzin
fluxu sang. qz qñ hoc accidit difficulter pot̄ ɔstrigi. Auic. ḡ
in hac pte vult ostendere q̄ flux⁹ sang.artarie ē magis picu
losus: eo q̄ ad ip̄z seq̄t magis emporisma. et cū hoc ēt pōit
modos f̄z quos pōit accidere emporisma. Ista ps diuidit
in ptes tres: qz in p̄ma pte pōit vnū modū fm̄ quē pōit ac
cidere hypozisma. In z⁹ pte ostendit cām. q̄re ad fluxū lan
guis artarie v̄plm seq̄t illud acc̄ns emborisma. In z⁹ pte
v̄l oñdit qđ ē hypozisma. et quot modis pōit accidere ex
fluxu sang. et maxie ex fluxu sang.artarie. z⁹ ibi. (Et arta
ria. lic̄ sit de illis z̄c.) z⁹ ibi (Et multoties qđē icarnat̄ ar
tarie) Dicit ḡp. Et qñ nō desup coartaet̄. i. ɔstringit̄ locus
ei⁹. i. locus fixire artarie post solonē ɔtinuitatis ei⁹. i. arta
rie z̄c. hoc ē d̄rē q̄ qñ fixura artarie nō ɔstrigit̄ nec incar
nat̄. tūc siue aptio cutis consolidat̄ siue nō remanēte ibi
spacio vacuo aggregatur sub cute in tali spacio sanguis ar
tarie et fit ibi tumor qui dicitur hypozisma. hypozisma enī
non est aliud fm̄ q̄ Halie. dicit. 5° de inge⁹. nisi apostema
molle tactui cedēs acc̄ns ex sanguine q̄ exit ex vēa et aggre
gat̄ sub cute in spacio remanēte ibi vacuo. D̄r̄ ēt tale ap̄a
mater sanguis ad silitudinē: qz sic mater ɔseruat̄ et nutrit
filiū: ita ēt qz tale ap̄a ɔseruat̄ et plōgat fluxū san. iō d̄r̄ ta
le ap̄a silitudinarie m̄ sanguis ɔseruat̄ et plōgat tale ap̄a
fluxū sang. qz ipedit̄ icarnatōēz artarie. ipedit̄ aut̄ pp̄ san
guinē ibi collectū circa artariā: et qz medicia ēt incarnati
ua sup̄ orificiū artarie nō pōit apponi. et pp̄ B̄ accidit in ta
li ap̄ate sic Hal. dicit. 5° de inge⁹. q̄ qñ ligabit̄ sanguis flux⁹
cessabit. dū ac solutū fuerit mox fluet. sic ḡ appet̄ q̄l̄ pōit
hypozisma accidere ex fluxu sang.artarie. app̄z ēt aliq̄l̄
qd sit hypozisma. **C** Deinde cum dicit.

CEt arteria qdē. l3 sit de illis q̄ noīant: tñ est d̄ illis quoꝝ difficultis est incarnatio.

CIn pte ista Aui. ostendit cas. qre ad fluxu sanguis artarie. ut plz accidit hyporisma. deinde n. est hyporisma accidit ex fluxu sang. artarie quia artaria non icarnata. nunc aut artaria licet aliquam icarne est tamen est difficil' icarnatiois et difficilioris icar natiois quam vena. Et rō h' est. quod artaria habet duas pelliculas. quae una. scilicet interior est cartilaginosa. cartilago autem de difficultate solidata est. et iō artaria est difficil' solidatōis: propter quod ad fluxus sanguis artarie cito et senecte hyporisma. **C**Deinde cū die.

CEt multotiens qđē nō incarnat arteria ⁊ ini-
carnat illud qđ continet arteriam ⁊ coartat su-
per eā: quare sanguis nō pōt facere cursum su-
pfluū: imo egredit̄ ex eo aliquid vsc̄ ad fines cu-
ris. s. cōstitas quā capit. ⁊ qñ alleuiat cū cōposi-
tione redit ⁊ occultat sicut accidit rupture. ⁊
fortasse remanet vena sola sub cute: ⁊ sentitur
pulsus eius ⁊ ipsi⁹ successio. ⁊ multotiens acci-
dit illud arterijs deintus ⁊ disrumpunt p̄ter qđ
disrūpat̄ cutis ⁊ p̄gregat̄ sub cute emborilla
. s. apa leue ex sanguie ⁊ vētositate qđ possibi-
le ē gescere cū p̄pressiōe. Et hoc qđē multotiens
accidit in collo ⁊ inguinib⁹ ⁊ curvaturis p̄ se: ⁊
multotiens accidit ex cā itriseca aut ex flōmia.

Tractatus .II.

In pte ista Aui. qz fecit mentione de hyporismate ostendit vlr gd est hyporisma. et quot modis pot accidere. Et ipsa dividit in tres duas. In pma pte facit qd dcm est. In z pte recitat opinionem quorundam antiquorum circa hyporisma sicut accidit ex disruptione artarie et ea i probat. z ibi (Et multi medicoz) Juxta pma partem est itelligen-
dum q hyporisma. vt dcni est supra nō est aliud nisi apa le-
ne ex sanguine cu quadā vētositate qd gdē apud cōpressio-
nē occulta. post cōpressionē vō redit sicut accidit ruptu-
re inquinis: qz ruptura inquinis qn cōprimis occulta post
cōpressionē vō redit. Sz hyporisma pot accidere duobus
modis. uno mō cu ruptura cutis. et hoc est. s. qn aliquid arta-
ria disrupit. tūc si non incarnet locus artarie et sit in loco
vbi est vacuitas spaci. tūc sanguis congregat ibi in illo spa-
cio vacuo et facit tale apa. et tūc accidit sicut dicit Hali. de
Igenio. Quia qn ligat cessat fluxus sanguis. dū aut dissolui-
tur sanguis fluit aut pot accidere hyporisma sine ruptu-
ra cutis. et hoc est. s. qn rupit artaria iteri et nō disrupit cu-
tis. vel si disrumpat cutis. tūc si cutis cōsolideat et incarnet
ante incarnatōe artarie vt. s. remaneat artaria nō icarna-
ta sub cute. tūc accidit hyporisma: qz quādo cutis est con-
solidatua et artaria est scissa. tūc sanguis egredit ex arta-
ria usq ad cutis et cu nō possit egredi cutis dilataat sub cu-
ti et caput ibi spaciū vbi aggregat talis sanguis et fit ibi ta-
lis tumor et apa qd dī hyporisma. multoties vō contingit qz
qz artaria est disrupta et nō cutis qz solavena remanet sic
nō incarnata sub cute et nō egredit sanguis ita qz faciat ta-
le apa: vt qz. s. forte nō est ibi vacuitas spaci in quo possit
aggregari: sz remanet ibi vena vel artaria sub cute nō in-
carnata. et appet manifeste eius pulsatio sub cute. Lause at
hyporismatis aut sūt a cā iteriori: qz multoties scidit arta-
ria iteri ex cā trinseca sicut ex humoribz corrosiū vel
ernimia repletōe et similibus: et tūc nō scindit cutis: aut
sunt trinsece sicut flobotomia et casus et percussio et simili.
hoc intellecto potes itelligere ea que Aui. dicit in lra.
Sz est vltius intelligendū q hyporisma quāqz acci-
dat vplurimū ex fluxu sanguis artarie ppter rōnē quaz
posuit Auicē. nihilominus tñ hyporisma pot accidere ex
fluxu sanguis vena et ex fluxu sanguis artarie. et maxie po-
test accidere ex fluxu sanguis vena qn vena disrupta est
magna: qz talis difficiliqz incarnationē qz parua. et qz hyporisma
possit accidere ex fluxu sanguinis vena. pot Albucasis in
quodā caplo vbi determinat de cura ipsi apatis p incisio-
ne. dicit. n. qn disrupit artaria et solidat cutis qē sup ea.
tūc multoties accidit idē apa. et silr accidit vena etiam vt
accidat in ea inflatio et apa. signa aut et dñntia quibz cognoscit
qz tale apostema fit ppter artaria vel venā. Albucasi
ponit in isto caplo qz qn tale apostema est ppter arta-
riā: tūc est lōgū aggregatus in profundō corpī. et qn impel-
lis tale apa digitis tuis. tunc sentis quasi sit ibi stridor. Il-
lud aut qd accidit ex ruptura vena est rotundū et in mani-
festo corpī. Ulterius aut: qz Auicē. in hoc caplo facit
mentionē de hyporismate. et in sequenti caplo nō ponit curaz
hyporismatis expesse sub hō noīe. Idcirco in hoc caplo i-
cidentaliter et breuiter ē aliquid itelligendū de cura ipsi: quāqz
nō spectet pncipaliter ad hoc caplū: sed potius ad sequēs
caplū. Lura ḡ talis tumoris et eminētie quando appa-
ret sub cute factis pūs vniuersalibz. s. flobotomia et diuer-
sione per ligaturas dolorosas et alia. qnqz fit cu medicinis
localibus: qnqz aut cu incisione. Cum medicinis aut loca-
ibus sit si super locantur emplastra in quibus est stiptici
tas locus induret sicut dicit Albucasis caplo de floboto-
mia in quodā. h. vbi ponit curaz talis apatis cum accidit
cum medicinis vt fiat emplū ex rosis coctis in aqua et vi-
no stiptico et balaustis et corticibus granatoz et sandalis et
pulvere mirti et aloë et sarcocolla pfectis cu aq rof. vel al-

Et retentione

37

bumine ouī: deinde accipiat de hoc emplo. et ponat cu plu-
mazolis de stupa sup locū: deinde liget et stringat fortiter
et remoueat medicia de 3° die in 3° diē. Si ḡ curat cu tali
bus medicis: tūc est valde bonū. Si aut nō valet curatio
cu hō. tūc curatio eius est sectio sup tale apa. Uerū vt
dicit Albucasis. caplo de sectiōe talis apostematis. sectio
super hoc apostema est timorosa et precipue quādo est in
subassellis et in guinibz et collo et est magnū valde. et similē
etiam qd est ex eis in extremitatibz aut in capite. in talibus
enī opz vt evitetur eins curatio cu ferro quātū possumus.
Modus aut curatiōis talis apostematis p incisionē qn ea
indigemus est vt scindat cutis sectōe sicut longitudinem:
deinde apī sectōe cu vncinis donec videas artariā et libe-
ra eam ex tunicis donec detegat: deinde intromitte sub ea
acū et fac eā penetrare ad aliud lat⁹ et stringe artariā cu fi-
lo duplo. et h̄ facias in duobz locis: deinde pūgelocū q̄ ē in-
ter ligamenta donec egrediat sanguis q̄ ē in eo tot⁹ et solua-
tur apa: deinde administra curatiōe q̄ generat pus donec
cadat ligamenta. postea cura illud cu vnguetis et pulueri-
bus cōuenientibz ad hoc donec saneat. Et silr pot curari
hyporisma vene. licet Albucasis quodāmō diversificet in
curatiōe. als. i sectōe vtrisqz: sz nō ē ibi magna vis. Et h̄ sit
hō dcm icidē talr de cura hō apatis. Tūc seq̄ illa ps.

Et multi medicoz existimat q ois disruptio
arteriarū pducit ad matrē sanguis q qdeū plū
fit si incarnet illud qd est in circuitu eius et fiat
apa notis; sed ipsamet nō incarnat et res nō est
ita. Ille qdē qui negauit incarnationē p trouer-
satus est cī consideratione et expimento. Consi-
deratione vero: qn vna dua et tunica et arterie
est cartilaginosa et cartilago nō incarnat. Expi-
mento vō: qm nō visa est incarnationē.

In qua pte Aui. ponit opiniones quorundam medicoz cir-
ca hyporisma fz q accidit ex fluxu sanguis artarie. Et di-
vidit ista ps in tres: qz pmo pot opinione istoz. et di-
cit ea esse falsaz. scđo ponit rōnes p quas isti antigō firmar-
bāt opione eoꝝ. 3° reprobat opiones illoꝝ p dicta Hal. z⁹
ibi. Ille qdē q negauit z̄. 3° ibi (Et opposuit ei Ha. z̄.)
In pte dic q multi medici estimat q ois disruptio ar-
terie pducit ad hyporisma q hyporisma fit qn artaria nō
incarnat. et id qd p̄tinet ipsam incarnat. modo isti suppo-
nebat q nunqz aliqua artaria incarnare. et ideo isti dice-
bant q ois disruptio artarie perducit ad matrē sanguis.
Sed res nō est ita. i. fm dcni istoz nō est vē. et tūc Auic.
ponit rōnes istoz p qz ibi pbabat q nulla artaria incarna-
ret. et p̄z qd dicit. Deinde cu dicit.

Et opposuit eis Hal. cī consideratiōe et expi-
mento. Consideratio vero est rhetorica et eius
forma est q̄ est inter incarnatū sicut caro et nō
incarnatū sicut ossa. quare opz vt sit incarnata;
h̄ est difficilis incarnatōis. et testimonii qdeū:
qn ipse narravit se medicasse plures arterias
et fuerūt incarnate. et hec quidem est res a qua
nos iam expediti sumus.

Hic Auicenna destruit et reprobat rōnes illoꝝ per dicta
Haleni. et p̄z qd dicit. et hec quidem. s. disruptio est res a q
nos iam expediti sumus: qz de hoc expeditū fuit in pmo ca-
pitulo tractat⁹ vulnē. Tūc seq̄ illa ps.

Mos vō diceimus nunc q dispō pcessionis
sanguis a membris diversificat cu disrumpun-
tur sicut epat et pulmo. et de illis sunt q quibus

Sen .III.

Paz pcedit sanguis. et in unaquaq; duas dñs sionū sunt q; sunt timorosa: et de eis sunt q; sunt absq; timore sicut emanatio sanguinis ex pulmone in qua est timor et abvtrisq; emanat sanguis plurimus: et de illis sicut vesica et mātrix et renes: ab eis. n. nō emanat sanguis plurimus valde summatis: immo qñq; multiplica tur cum lōgitudine spaci et peruenit ad successiones illaudabiles.

CIn q; parte Aui. ostēdit q; dispō flux? sanguis diuersificatur q; tum ad maius piculū vel minus fīm diuersitatez mēbroz vel artariaz ex qbus pcedit. Et ista pars diuiditur in duas. pmo oñdit q; diuersificat fīm diuersitatē mēbroz. scđo q; diuersificat fīm diuersitatez artariaz. z ibi (Et diuersificat dispō r̄c.) Dicit g; primo. et p3. Et videoas bñ istū textū: qr aliquātulu est inolutus. Ostrue g;. Nos vō dicimus nūc q; dispō pcessionis fluxus sanguis a mēbris diuersificat cū disrumpit. s. mēbruz a mēbris. s. sicut sunt epar et pulmo: et supple alia mēbra et maxime interiora: qr Aui. h maxime videſ log de mēbris iteroribus cū de eis ponat exemplū. bñ etiā pōt id dc̄m extēdi ad mēbra exteriora. Et itellige aut̄ hic qd̄ dicit q; dispō pcessiois sanguis a membris diuersificat r̄c. q; sanguis non pcedit nec fluit a mēbris imēdiate. Dixit. n. supra Aui. q; sanguis nō egredit nisi a venis. Et iō intellige qñ dicit q; dispō pcessiois sanguis a mēbris diuersificat. i. a venis exītibus in mēbris r̄c. **T**ūc Auic. oñdit qūo diuersificat dispō fluxus sanguis a mēbris dices. Et p qr: qr de illis sunt a qb; paz. pcedit sanguis. et supple de illis sunt a qbus pōt pcedere multū sanguis et paz. Et in unaquaq; haꝝ dispōnūz. s. exitus multi sanguis et exit? pauci sanguis sunt. s. membra q; sunt timorosa. et de eis sunt q; sunt absq; timore. hoc est dñe q; qdā mēbra sunt in qb; est timor. et in exitu multi sanguis et exitu pauci sanguis. Quedaz aut̄ sunt mēbra in qb; nō est timor nec in exitu multi sanguis nec in exitu pauci sanguis nisi eēt tātus exit? q; duceret ad sincopim. sed dūmō nō debilitēt nimis virt? pōt esse ex aliqb; mēbris exitus multi sanguis: et tñ nō est timorosus. **T**ūc Aui. oñdit mēbra in qbus nō est timor in multo exitu et in paucō exitu dicens. sicut emanatio sanguinis ex pulmōe. **I**stud dc̄m Aui. fīm cōtinuationē ad id qd̄ mō dixit videt esse valde dubiū. v̄. n. dicere cōtinuādo hoc ad id qd̄ pcessit q; emanatio sanguis ex pulmōe sit sine timore. Dicit eni Aui. et de eis sunt q; sunt absq; timore sicut emanatio sanguis ex pulmōe. h aut̄ v̄ fīm exp̄sse: qr emanatio sanguis ex pulmōe ē valde timorosa: qr ē via i pr̄sis fīz q; appet p Aui. et p Hal. 6: de inge. sani. Istud dubiuz tollit p expōne et cōtinuationē dicti Aui. qr hoc qd̄ dicit sicut emanatio sanguis ex pulmone nō referet ad id qd̄ modo dixit īmēdiate. et de eis sunt q; sunt absq; timore. iō referet ad id qd̄ dixit an illud dc̄m. s. ad illud dc̄m. Et in unaquaq; haꝝ dispōnū sunt q; sunt timorosa. dixit. n. ibi Aui. qr in qbusdā mēbris est timorosus et multus exit? et paucus exitus in qbusdā aut̄ nō: mō hic Aui. vult oñdere in qb; mēbris est dubi? multus exit? et paucus. et cōtinueret sic dicta Aui. Et in unaquaq; haꝝ dispōnū sunt q; sunt timorosa. et de eis sunt q; sunt absq; timore. timorosa supple et in paucō exitu et in multo. sicut emanatio sanguis ex pulmōe: supple ē timorosa i paucō exitu: qr et dato q; ex pulmōe exeat paucus sanguis: tñ est valde timorosus. iō vt ponūt auctores timorosior ē paucus q; mult?: qr fīm q; dicit Auic. paucus egredit ex suba pulmōis. i. ex venis p̄uis pulmonis: qr vt dc̄m fuit p̄uis sanguis nō egredit nisi ex venis. mult? aut̄ ex venia magna pulmōis. qr aut̄ exit? sanguis ex substā

De fluxu san. et reten.

tia pulmōis sit timorosior exitu sanguis ex vena pulmōis nō spectat ad ppositū dñe. Sic g; nō vult h Aui. dñe q; exitus sanguis ex pulmōe sit sine timore: immo vult dñe q; exitus sanguis ex pulmone sit timorosus et dato q; sit paucus. Et est et qdā timor qñ ab vtrisq;. i. ab epate et pulmone emanat sanguis plurimus. videtis g; q; Auicen. vult q; exitus sanguinis ex pulmone in unaquaq; dispositiōe sit timorosus: sed in epate est timorosus quando est multus. si aut̄ egredit paucus non esset forte timor. et propter hoc Auicē. p2 dixit solū de pulmone quando fuit locutus de timore pauci exitus cū dixit sicut emanatio sanguinis ex pulmone. quādo vero fuit locutus de timore multi exit? dixit de epate et pulmone. **T**ūc Auicen. ponit etiā qdā membra in qb; pōt esse timor exitus sanguis et dato q; sit paucus dices. Et de illis. s. membris in qb; pōt esse timor exitus sanguis et dato q; sit paucus sunt sicut vesica et. ab eis. n. non emanat sanguis plurimus valde summatim. i. subito et semel: immo qñq; multiplica et cū longitudine spaci et perducit ad successiones illaudabiles: qr generant inde alie egreditudines sicut hydropisias et vlcera vesice et renū. et alie egreditudines valde moleste. **E**t videte p dicta Aui cenne hic possumus duo habere. vñ est q; exitus sanguinis ab istis mēbris si pduret q; est timorosus. aliud est q; si nō pduret nō est timorosus. et ideo hoc qd̄ dicit hic Aui. pōt referri ad timore et nō timore fīm diuersos respectos. **E**t videte vlt̄ius ex dictis Auicenne in hac parte potest elici quedam distinctio de timore in exitu sanguis: qr exitus sanguis aut̄ est multus aut̄ est paucus. si ē multus tūc in qbusdā membris est timorosus. in qbusdā aut̄ nō nisi esset valde supfluius: qr tūc vbiq; esset timorosus. si est paucus et pdurat multo tempore. tūc est timorosus: aut̄ nō pdurat. et tūc in qbusdā est timorosus in qui busdā aut̄ nō. **D**einde cū dicit.

Et diuersificat dispō flu. sanguis ex arterijs: qm̄ sit in qbusdā eaꝝ difficilis valde timorosus sicut ex arterijs magnis q; sunt sup manus et pedes. et huiusmodi iterficiunt fīm plim et nō retinet. et in qbusdā sit facilis sicut in arterijs cranii: retētio. n. flux? san. eaꝝ ē facilis. et sufficit in eis p̄strictio sola. et multoties qdē currit ex arterijs p̄uis sanguis: deinde retinet p se.

In parte ista Auicē. oñdit q; dispositio fluxus sanguinis quantū ad timorem diuersificat fīm diuersificatoez arteriaꝝ. et p3 qd̄ dicit. Tūc sequit illa pars.

Et dīntia qdē inter sanguinē arterie et alioꝝ cognoscit: qm̄ sanguis arterie egredit cū saltu et impulsione: et est vebemētioris purpureitas q; aliꝝ neq; declinat ad nigredinē sanguinis vene et eius essentie.

In parte ista Auicen. docet cognoscere fluxū sanguinis qñ est ex vena et qñ ex artaria. et p3 qd̄ dicit. Et eius essentie. i. eius substantie: qr substantia sanguis artarie est subtilis. Tūc sequit illa pars.

Et scias q; ois cui accidit evacuatio proprie sanguinea et p̄prie arterialis et supfluit et accidit ei spasmus est malum. et sif si accidit ei singultus est mortal. Oz si fuerit sincopis cum singultu: tūc mors est festina. et alienatio et p̄mixtio rōnis sunt male. Oz si fuerit spasmus: tūc est mortale fīm plim.

In ista parte ponit qdā signa p̄nostica in fluxu sanguis

Tractatus .II.

nō, et tria dicit H. Aui. Unū est q̄ in euōne spas̄mus supuenies est malus. z^m est q̄ maxime est signū malū in euōne sanguinea. 3^m est q̄ maxie est signū malū in euōne sanguinea arteriali. Ratio aut̄ istoz manifesta est. et p̄mo in euōne spas̄mus supuenies ē malū: eo q̄ talis spas̄mus accidit ex inanitōe humiditatis neruoz. talis aut̄ spas̄mus est mortal. et H. est q̄d dicit Hypo. 5^a pticula afforismoz. Spasm⁹ et singult⁹ post nimia ianitōe malū: s̄z pei⁹ signū est q̄n accidit ex euōne sanguis q̄z ex euōne aliorū hūoz: eo q̄ sanguis est hūoz magis nečius ad vitā q̄z alij hūores: sed adhuc pei⁹ signū est q̄n accidit euōne sanguis arterialis: qr̄ in spiritib⁹ et in tali sanguine p̄seruat calor nālis p̄seruans vitā. C. S̄z itellige v̄lterius q̄n dicit Auicē. q̄ spas̄mus accīs ex euōne est malū signū q̄ nō solū est malum signū absolute: imo est ita malū q̄ ē mortale. Nam signa p̄nōstica p̄nt esse q̄tuor modoz fīm q̄ p̄t elici ex verbis Haliēi in cōmēto illi⁹ afforismi. sc̄de pticule. In omni egritudine p̄fortari mēte et c. quedaz. n. sunt signa salutis. alia sunt signa mortis q̄ dñr mortalia. q̄dā aut̄ signa sunt q̄ di cūt̄ bona. et ista de se nō significant oīno salutē. Alia sunt signa q̄ dicunt mala. et ista nō oīno significatiua sunt mortis. et hec signa se h̄nt sicut supi⁹ et inferius. nā omne signū salutis est bonū: sed nō ecōuerso. et omne signū mortis est malū: sed nō ecōuerso. Qn̄ ḡ dicit Aui. q̄ spas̄mus in euōne est signū malū. itellige q̄ est ita maluz q̄ est mortale. et nō itelligas v̄lteri⁹ q̄ sit mortale: qr̄ oēs inde moriantur. alij tñ bñ p̄nt euadere. C. Tūc Aui. ponit aliud p̄nōsticū signum dicēs. Et similr si accidat ei sicut est mortale. Et cā hec est: qr̄ significat idez q̄d spas̄mus. Sicut. n. spas̄mus causaf ex inanitōe et repletione et singultus sicut dicit Hypo. 6ª pticula afforismoz. hoc aut̄ accidit ex inanitione. ḡ est mortale. et ex hoc appet cū dicat hic de singultu: q̄ est signū mortale q̄ supi⁹ etiā intelligit multo fortius d̄ spas̄mo q̄ erat signū malū et mortale. C. Tūc Aui. ponit aliud signū p̄nōsticū dicēs. q̄ si fuerit sincopis cuz singultu. tūc mors ē festina. Signāter dicit Aui. cū singul tu: q̄ sincopis si accidit sine singultu nō eēt nečio signum mortis festine. multoties. n. accidit sincopis in fluxu sanguis et tñ eger non morit̄. imo aliqui est vna cā restrictōis flux⁹ sanguis: s̄z si accidat sincopis cuz singultu. tūc est signū mortis festine: qr̄ singultus vt dc̄m est accidit h̄ ex nīnia inanitōe. Si ḡ cū singultu supueniat sincopis. tunc si signū ē q̄ sincopis venit ex vltia inanitōe. et p̄ oīns q̄ mors cito festinat. C. Tūc Aui. p̄t aliud signū p̄nōsticū dicēs. Et alienatio et pmixtio rōnis sunt male. alienatio et pmixtio rōnis accidit i fluxu sang. q̄n supfluit: qr̄ ex nimio fluxu sanguis euāt̄ spūs q̄ sūt instrā virtutū cerebri. et iō rō p̄urbat et fit dissipientia. nihilomin⁹ tñ dissipietia vtp̄lm accidit ex repletōe magis q̄z ex euōne. p̄t tñ bñ p̄tingere ex inanitōe: qr̄ sic virt⁹ motuia p̄t ipediri et debilitari in suo op̄e ex repletōe et inanitōe. ita ēt et virtus rōnalis. Est alienatio malū signū: qr̄ significat sup euōne spūuz et defectōes v̄tutū cerebri. nihilomin⁹ tñ fīm q̄ dicit Ha. in cōmēto illi⁹ afforismi. 7ª pticule. in sanguis fluxu dissipietia aut spas̄mus malū. peius signū ē spas̄mus q̄z alienatio. vñ alienatio sine spas̄mo i fluxu sang. ē signū maluz: s̄z nō oīno mortale: s̄z si sit cū spas̄mo. tūc ē mortale. Or si fuerit spas̄mus. Hic Aui. repetit q̄dā signū p̄dictuz. s. de spas̄mo. et hoc ideo facit: qr̄ supra dixerat q̄ erat signum malum. vt ergo ostēderet q̄ nō solum est signū malū: sed est mortale repetit ip̄m dicens q̄ mortale est et c.

De canone curatōis flux⁹ sanguis. CAP. XVII.
Portet in curatōe fluxus sanguis vt incipiat et retineat: deinde cures vlc⁹ ei⁹ si fuerit. Et non est tibi possibile in

De cura fluxus san.

88

eocuius causa est fixa et corrodente et simili bus nisi ita ut quferat causa.

C. Supi⁹ Aui. determinauit de fluxu sang. theorice. in pte ista determinat de fluxu sang. practice. s. q̄tuz ad curā. Determinat ḡ H. Aui. de retentōe fluxus sang. qr̄ retētio est cura ei⁹. Determinat aut̄ H. Aui. de retentōe flux⁹ sang. nō generalr oīs flux⁹ sanguis: qr̄. s. de cura flux⁹ sanguis a mēbris iteroribus Aui. nō determinat: eo q̄ de hoc determinat nū est in 3^m libro. S̄z determinat h̄ p̄ncipalr de retētōe fluxus sanguis fīm q̄ accidit flux⁹ ex solone p̄tinui arta. vel vene mēbroz exteriōz. I. ḡ Aui. in p̄ori caplo posuerit causas oīs fluxus sanguis. et dixerit et aliqua de fluxu sanguis mēbroz exteriōz. H̄ tñ nō ponit curaz p̄ncipalr oīs fluxus sanguis. I. aliqua dicta possint applicari ad cuiam flux⁹ sanguis ex mēbris iterorib⁹. S̄z intētio ei⁹ p̄ncipalis est determinare de retētōe fluxus sanguinis ex vulnere in mēbris exteriōbus. Et diuidit ista ps in partes duas. In p̄ma pte determinat de retētōe flux⁹ sanguis p̄nōdo oēs modos et oēs cās retētōis ipsius. In secūda pte narrat quasdā medicias et simplices q̄cōpositas expertas ad retētōem fluxus sanguis. z^m ibi. Et de illis q̄ dixit Ha. Prima pars diuidit in duas. In p̄ma pte oīdit q̄ si vlcus et fluxus iungant simul a cuius cura sit icipiēdū. In sc̄da parte Aui. p̄sequit de causis retētōis fluxus sanguinis. z^m ibi. Dico ḡ q̄ ille cause. Prima pars diuiditur duas. In p̄ma parte pponit q̄d intēdit. s. q̄ p̄us est incipiēdū a retētōe fluxus sanguis: deinde curādū est vlcus. In sc̄da pte: qr̄ hoc dc̄m maxime videbat h̄re istantiā in vlcere corrosiōo oīdit q̄n vlcus corrosiū iungunt et fluxus sanguis a cuius morbi cura sit icipiēdū. et oīdit q̄n etiaz ibi est v̄p̄ q̄ op̄z icipē a retētōe fluxus. z^m ibi. Et nō ēti. bi possibile. Qd̄ in p̄ma parte dicit planū ē. In sc̄da parte Aui. vult dicere dc̄m est q̄ op̄z vt p̄us retineat flux⁹ sanguis: deinde curet vlcus. Id tñ dc̄m non videt pole in fluxu sanguis q̄ ē ex corrosione vlceris: qr̄ cum corrosio q̄ est ibi cū sit causa fluxus sanguis: ppter optionē quā facit in vena v̄p̄ q̄ p̄us debeat auferri causa ista. s. corrosio q̄ ē cā fluxus: deinde retineat fluxus. hoc vult dicere Auicē. v̄qz ibi. Et si dispō vñ q̄n Aui. dicit. Et nō ē tibi pole. Exponē. et nō videt tibi pole. Tūc Auicē. ibi.

C. Et si dispositio nō tolerat vt auferat causa ē necessarisi vt retineat cū suis retētōis et sunt in causis q̄ sunt ei et abscondit sanguinē currētē. et ille cause sunt scite in libro primo. Vlci ego narrabo eas fīm modū festinatōis.

C. Oīdit qualr bic op̄z etiā icipē a cura fluxus dicēs. et dispō. s. fluxus sanguis nō tolerat vt auferat cā. i. vt auferat talis corrosio p̄us est necessariū vt retineat. s. fluxus sanguis p̄us cum suis retētōis: et deinde curetur corrosio. Et videte in hoc q̄ Aui. dicit et c. et si inuit q̄ quantū ē ad curā p̄ se op̄z p̄us incipē a cura corrosionis: qr̄ ipsa est causa fluxus sanguis. S̄z multoties fīm q̄ ponunt auctores oz nos icipē a cura accītis et nō curare de morbo p̄ncipaliter sicut est de accītibus q̄ p̄sternūt virtutē vt sunt sincopis et dolor capitū et silia. et similr ē h̄: qr̄. n. accīs puta fluxus sanguis nō tolerat dilatationē. idcirco oz nos prius icipē a cura talis accītis. C. Ulteri⁹ et videte in hoc q̄d dicit Aui. postea dispō et c. inuit q̄ quantū ad tale dispō nēp̄sentē op̄z icipē a cura fluxus et retinere ip̄m cū inuisitūtūs vel opilatūtūs vel h̄ḡ q̄ postea ponit Auicē. Sed ad restringēdū pfecte fluxū sanguis. vt qr̄. s. nō recidiuit postea oz icipē a cura corrosionis: qr̄ dato q̄ restrigat fluxus sang. et non auferat corrosio tñ postea recidiuitabit: qr̄ corrosio est cā ipsi⁹. et iō q̄n sanguis incipit fluere: oz tunc

Fen .III.

Ips⁹ restringere quocumq; possumus. postea vnde debemus intēdēre ad corrosionē et auferre ipsaz vt nō recidiuet fluxus sang. **S**z est ylteri intelligēdū. q; l⁹ in intentōe p̄or sit cura yni morbi q; alteri. multoties tñ accidit q; cura illi. **M**orbi silis est ēt alteri sicut dcm est in p̄dictis. et silr ēt est hic: q; quāq; icipiamus p̄us in intentōe a cura fluxus vel corrosionis. tñ possibile est aliqui q; illa medicia que cu re fluxū curet et corrosionē. et ecōuerso: sic cauteriū. cauteriū. n. facit cessare fluxū. et ēt destruit corrosionē. et multe medicine sunt q; prosunt corrosioni et fluxui silr. et ecōuerso. et sunt. s. ista retētina in causis q; sunt ei. i. de nūero causaz q; sunt ad hoc. i. ad retinendū fluxū sanguis. et abscondunt. s. iste cause sanguinē currentē. s. ex vena et artariam. et ille cause. s. retētōis flux⁹ sanguis sunt scite ex libro primo sup. in gnāli. **A**ui. n. in p̄mo canōe. Gen 4. ponit qđdā capl⁹ vbi ponit in gnāli oēs causas retētōis eius qđ euacuā. **V**er⁹ ego narrabo eas. s. h⁹ modū festinatiōis. i. h⁹ modū abbreviatiōis. Intellige aut q; istas causas dicit h⁹ h⁹ modū abbreviatiōis quātū est in gnāli: s; in spāli dicet eas fīm modū declaratōis. et non solū fīm modū compilationis. Tunc sequitur illa pars.

Dico ergo q; iste cause: aut sunt phibētes in illo illud qđ egreditur ab exitu: aut sunt aggredantes rem de illo aut res.

Contra pte p̄segtur de causa retētōis fluxus sanguis. et ista pars diuidit in ptes duas. In p̄ma parte ponit istas causas retētōis fluxus sanguis in gnāli. In secunda parte explanat et declarat vñāquāq; illaz causaz in spāli. z⁹ ibi (Ampl⁹ dicemus de attractōe tē.) Prima p̄s diuidit in ptes tres. In p̄ma parte facit qđ dcm est. In scđa pte ostēdit q; illaz causaz competunt ad restringendū fluxū sanguis ex vulnere qñ cū vulnere est apā et q; illaz causarum nō cōpetunt. In tertia pte ostēdit quot intentōes vñ dñ me dicis h̄c circa valvulas. vñ est flux⁹ sanguis. z⁹ ibi (Et oꝝ vt scias) ibi z⁹ (Et oꝝ vt p̄paratio sit aggregās inter duas res tē.) Prima p̄s diuidit in ptes duas. In p̄ma pte p̄it duas cās gnāllissimas retētōis fluxus sang. In z⁹ parte subdiuidit et vñāquāq; illaz cārū. z⁹ ibi (Et diuissio prima tē.) Dicit ḡ p̄mo. dico ḡ ille cause. s. retētōis fluxus sang. aut supple retinēt: q; sunt phibentes ab exitu id qđ egreditur in illo. s. cursu sanguis. hoc est dñe. q; iste cause aut retinēt fluxuz sanguis: q; diuertit ad alias ptes et phibēt sanguinē venire ad locū. vñ exit. et in hoc tāgit Auicē. cās diuissiōis q; nō sunt cause locales: aut sunt aggregātes rēde illo aut res. i. aut cause retētōis flux⁹ retinēt sanguinē: q; aggregāt ipz et opilāt locū vñ exit. vñ Auicē. in hoc tāgit cās retētōis sanguis locales. cause. n. locales retinēt sanguinē: nō q; diuertat ad aliū locū: sed retinēt ipz in loco. vñ exit. q; opilāt illū locū. et p̄ hoc q; Auicē. dicit: aut sunt aggregātes rem de illo: tāgit vñā cām. p̄ hoc aut q; dicit aut res: tāgit: q; p̄les sunt tales cause retētōis sanguis fīm q; ipse dicit post. **D**einde cū dicit.

Et diuissio prima est conuersio ad partē aliā que aut fit cum attractōe ad p̄trariū preter qđ fiat exitus alius sicut ponunt ventose sup ep̄ar monetas flux. et remouēt flu. san. ex nare dextera: aut ita q; accidit exit⁹ ali⁹ sicut flōmat patiens flux⁹ sang. nariū ex manu pertinente nari flōmia stricta.

Contra ista pte Auicē. subdiuidit vñāquāq; cārum p̄dictaz. et ista p̄s diuidit in ptes duas. q; p̄mo subdiuidit cās retētōis flux⁹ q; retinēt ipm p̄ diuersionē. z⁹ subdiuidit cās q; retinēt ipm in loco. z⁹ ibi (Lausa aut retinēs in locis tē.) p̄ma in duas. p̄mo facit qđ dcm est. et z⁹ subdiuidit vnum mēbrū diuissiōis. z⁹ ibi (Retinēs at sine exitu tē.) Dicit

Be cura

ḡ p̄mo. et diuissio p̄ma. i. p̄ma p̄s diuissiōis p̄dictē cārū retētiuaz flux⁹ sang. ēt uersio ad pte aliā. i. ista retētio fluxus p̄ diuersionē huoz ad pte aliā q. s. diuissio huoz aut sit cū attractōe. s. huoz ad ūriū locū p̄ter q; fiat exit⁹ aliū. i. p̄ter q; euacuemus aliūde sicut ponunt vētose sup ep̄ar. intellige sine scarificatōe: q; vētose cū scarificatōe diuerte rēt cū euone et remouēt flux⁹ tē. et si accidat flux⁹ ex na re sinistra. tūc ponat sup splen. vt dicit Hal. 5° de inge. aut supple sit ista diuissio ad locū ūriū ita q; accidat exitus ali⁹. i. euāndo ab ista pte opposita sicut flobotoma tē. ex manu p̄tinēti nari. i. ex manu eiusdem lateris cū nare. flobotomia stricta. i. flobotomia subtili.

Be hoc enim est dubitatio de vltio dicto Auicē. de hoc. s. dicto q; patiēs fluxum sanguis ex nare flobotomaret ex manu pertinēti nari ut huores diuertant a loco cū euone. **S**z hoc nō videſ vēp. s. q; debeat flōmari ex manu ciusdē lateris cum nare: q; deriuatio q; sit in alias ptes dñ esse ad pte magis lōgingz et nō ad ppinquā sicut ipsem postea Auicē. dicit. nūc aut manus lōgingz ē manus alteri⁹ lateris: et p̄pingor ē manus eiusdē lateris. q; deriuatio dñ fieri p̄ flōmia ex altera: et nō ex eadē manu. **A**d dissolōnē isti⁹ et ad maiore etiā declaratōez dicto vēp. Auicē. est ēt intelligēdū q; mutatio vel deriuatio flux⁹ ad altera mēbra fīm q; appet p̄ Auicē. p̄ canē. Gen 4. cap. 3. et p̄ Ha. 4. 5° de ige. est duplex siue sit cū euone siue sit sine alia euone. q; dam est deriuatio ad loca lōgingz: et talis mutatio appellat antifrasis. et ista talis mutatio fit in pñ. et qñ corp⁹ est pletoricū. et talis deriuatio si sit cū euone dñ esse cū multa euone ut euacuet multitudo et diuertat ēt a loco fluxus. Sed alia est deriuatio q; fit ad loca ppinq. et ista talis mutatio fit post pñ. et qñ in corpore nō est alicui⁹ multitidis repletio: q; si fieret corpore replete attraheret plus q; diuenteret. et talis deriuatio si fiat cū euone dñ esse cū euone pauca et subtili: q; talis cū euone nō fit causa euāndi: s; solū cā deriuādi. et cū talis diuissio fit ad loca ppinq cū pauca euone pōt fieri diuissio. Qñ ḡ Auicē. dicit qđ patiens flux⁹ sanguis ex nare dñ flōmari ex eadē manu intelligit h̄c nō exīte alia pletoria in corpore. vt q; vel corp⁹ sit de se mundū vel sit p̄us euātū alia euone. vñ ista flōmia q; fit ex eadē manu nō fit nisi ad diuerten dū et nō euāndū p̄ncipalr: et pp h̄c Auicē. dicit flōmia stricta. i. flōmia subtili ut inueret q; talis flōmia nō sit p̄ncipal ratione euacuatōis: s; rōne deriuationis: et ideo fit cū panca euacuatione et ex eadē manu. **S**z qñ superius dicit Auicē. q; dñ fieri deriuatio ad pte magis lōgingz intelligit h̄c in pñ. et qñ in corpore ē abūdantia huorū. tūc. n. bñ dñ fieri ex altera manu et nō ex eadē: q; si fieret ex eadē maiorsie ret attractio q; diuissio. **D**eide cū dicit.

Retinēs aut sine exitu est illud qđ phibet motū sanguis et eius penetratōez. et est aut per cām ignientē: aut p̄ cām stupefaciētē. et stupefaciēs qđē aut ē medicia: aut ē dispō corporis sic in sincopi. ipa. n. multoties retinet sanguinē.

Contra ista Auicē. subdiuidit vñā mēbroz diuissiōis p̄dictē s. cāz retētū flux⁹ sang. p̄ diuersionē ad aliud mēbrū si ne alia euone. Dicit ḡ. retinēs aut supple flux⁹ sanguis p̄ diuersionē ad aliud mēbrū sine exitu. i. sine alia euone ēt aliud qđ phibz motū sanguis et ei⁹ penetratōez. i. ē id qđ phibet sanguinē penetrare et currere ad locū. vñ exit: eo q; diuertit ipz ad pte oppositā. tē. i. et fit ista talis diuissio si ne alia euone aut p̄ cāz ignientē. i. p̄ cāz calefaciētē: s; nō intelligas h̄c assumēdo iteri⁹: q; si iteri⁹ assumēret cālasine cibi siue medicie. tūc augmētaret flux⁹: eo q; sanguis calefact⁹ citi⁹ ebilit et fluit. **S**z intelligit hoc apponendo eos exteri⁹ in mēbris oppositis mēbro vñ fluit sanguis: q; si